

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

23 oktober 2001

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002

INHOUD

	Blz.
1. Memorie van toelichting	3
2. Voorontwerp van decreet	35
3. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	101
4. Advies van de Vlaamse Onderwijsraad	109
4. Advies van de Milieu en Minaraad van Vlaanderen	111
5. Advies 32.281/1/3	127
6. Advies 32.366/1	141
7. Ontwerp van decreet	149

MEMORIE VAN TOELICHTING

Artikel 4

Deze decreetbepaling past artikel 209, § 1 van het hogescholendecreet aan het bedrag van het nieuw initiatief voor BA 40.07. Hiermee wordt uitvoering gegeven aan het regeerakkoord, om tegen het einde van de legislatuur het bedrag voor sociale voorzieningen voor de hogeschoolstudenten op hetzelfde niveau te brengen als dat van de universiteitsstudenten.

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 5

Er werd van het budget 2001 (21,3 miljoen frank) een bedrag van 3,3 miljoen frank in mindering gebracht en overgeheveld naar BA 33.03, dit ingevolge het feit dat het project Labo 19 zal samenwerken met het Orpheusinstituut.

HOOFDSTUK II

Onderwijs

AFDELING I

Hogescholen

Deze wijziging dient decretaal te worden vastgelegd.

Artikel 2

Deze decreetsbepaling past het startbedrag van de hogescholenenveloppe, zoals vermeld in artikel 178 § 1 van het hogescholendecreet, aan voor het begrotingsjaar 2002. Daardoor wordt de 1% loonsverhoging van CAO VI structureel in de hogescholenenveloppe opgenomen.

Artikel 6

Het budget 2001 (85,0 miljoen) werd vermeerderd met een bedrag van 3,3 miljoen frank, dat in mindering wordt gebracht op BA 33.01, dit ingevolge het feit dat het project Labo 19 zal samenwerken met het Orpheusinstituut.

Deze wijziging dient decretaal te worden vastgelegd.

Artikel 3

Ingevolge de fusie tussen de Vlaamse Autonome Hogeschool Gent en de Mercatorhogeschool, wordt het aandeel van de Mercatorhogeschool binnen de investeringsmiddelen van de gesubsidieerde officiële hogescholen (655.000 euro), overgeheveld naar Vlaamse Autonome Hogeschool Gent.

De explicitering “exclusief de Hogere Zeevaartschool” wordt opgenomen ingevolge het onderbrengen van de Hogere Zeevaartschool onder het toepassingsgebied van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap vanaf het begrotingsjaar 2002.

Deze wijziging dient decretaal te worden vastgelegd.

AFDELING II

Universiteiten

Artikel 7

Bij het vaststellen van de budgettaire effecten van de gewijzigde financieringsregeling in het decreet betreffende de herziening van de financiering van de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap en aanvullende bepalingen, in het bijzonder de aanvullende werkmiddelen die op basis van conventanten zullen worden toegekend, is geen rekening gehouden met het onderscheid tussen de effecten op jaarbasis en deze verrekend naar begrotingscijfers. Bijgevolg stemt het budgettaire effect van het gewijzigde decreet niet overeen met het in de uit-

gavenbegroting voorziene verhoging van de werkingmiddelen voor de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap. Bij deze wordt dit rechtgezet.

Artikel 8

Met de wijzigingen beoogt men de dienstverlening door de bijzonder universitaire instellingen verder te optimaliseren door de basisbudgetten te verhogen. Bovendien kadert dit in de verdere uitbouw van het derde cyclus onderwijs met het oog op het stimuleren van het levenslang leren.

Artikel 9

Deze wijzigingen hebben enerzijds tot doel de vermelde bedragen in Belgische frank te vervangen door euro en de subsidies te actualiseren. Bovendien werden de subsidies met het oog op optimalisering van de dienstverlening van de beoogde instellingen van openbaar nut verhoogd.

AFDELING III

Onderwijs voor Sociale Promotie.

Artikel 10

De financiering of subsidiëring van de Centra voor Volwassenenonderwijs door de Vlaamse Gemeenschap gebeurt via de toekenning van financierbare of subsidieerbare leraarsuren.

Het decreet voorziet momenteel niet in de mogelijkheid om aan de Centra voor Volwassenenonderwijs extra middelen toe te kennen voor het uitvoeren van bepaalde opdrachten bovenop de normale educatieve activiteiten.

Om beter te kunnen inspelen op de noden die zich in het beleidsveld voordoen is het wenselijk dat de Vlaamse regering ook aan de Centra voor Volwassenenonderwijs extra middelen kan toekennen voor het uitvoeren van welbepaalde opdrachten zoals bijvoorbeeld het verminderen van de wachtlijsten NT2.

De tijdelijke projecten worden jaarlijks geëvalueerd.

AFDELING IV

Vastleggingsmachtigingen.

Artikel 11

Voor de periode 95-99 waren de vastleggingsmachtigingen vastgelegd in ODVI. Begroting 2000 voorzag in het uitgavendecreet in een verhoging. Het programmadecreet 2001 bouwde hierop verder voor de periode 2000-2001.

Dit betekent dat de vastleggingsmachtigingen voor 2002 opnieuw decretaal moeten voorzien worden. Dit wordt voorlopig maar voor één jaar gedaan aangezien de werkzaamheden die nodig zijn op basis van de studie objectieve verschillen worden afgewacht.

HOOFDSTUK III

Leefmilieu

AFDELING I

Mestdecreet

Artikel 12-14

De wijzigingen aan het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (hierna mestdecreet genoemd), hebben tot doel het mestdecreet aan te passen aan de invoering van de euro als munteenheid in België op 1 januari 2002.

Als leidraad bij de inventarisering van de bepalingen van het mestdecreet die naar aanleiding van de invoering van de euro voor aanpassing in aanmerking komen, werden voornamelijk de volgende documenten gebruikt :

1. omzendbrief FB.AC/99/3 van 15 juni 1999 betreffende de invoering van de euro- sector reglementering en formulieren – definitieve fase – leidraad voor de aanpassing van de regelgeving tegen 1 januari 2002 (hierna afgekort omzendbrief) ;

2. deel III van de bijgewerkte krachtlijnen voor de overgang van de overheidsbesturen naar de euro, goedgekeurd door de Interministeriële Conferentie voor Financiën en Begroting op 3 mei 1999, en door de federale regering, op 21 mei 1999 (hierna afgekort krachtlijnen) ;
3. Voorontwerp van decreet tot regeling van enkele gevolgen van de invoering van de euro in de Vlaamse regelgeving.

Uit de screening en inventarisering van de bepalingen in het mestdecreet worden volgende bepalingen als euro relevante bepalingen weerhouden :

- de bedragen in de regelgeving, uitgedrukt in Belgische frank in de artikelen 21 m.b.t. de verschillende heffingen, 25 i.v.m. de administratieve geldboeten en 37 van het mestdecreet i.v.m. de strafbepalingen ;
- strafrechtelijke bepalingen in het artikel 37 van het mestdecreet ;
- administratieve geldboeten in het artikel 25 van het mestdecreet ;
- Afgeleiden van bedragen, berekeningen, berekeningsformules en – methoden, enz.. in artikel 21 van het mestdecreet.

De voorgestelde wijzigingen aan het mestdecreet betreffen voornamelijk de omzetting van de boeten zowel de strafrechtelijke als de administratieve. Omwille van de uniformiteit wordt voor deze boeten dezelfde werkwijze gevolgd als diegene die vooropgesteld is op het federaal en het gewestelijk niveau.

De wijzigingen aan artikel 21 van het mestdecreet, houden de omzetting in van Belgische frank naar euro van de heffingsvoeten opgenomen in de berekeningsformules van de verschillende heffingen. De heffingsvoeten in artikel 21, § 1, vijfde lid, § 2 derde lid, § 3 derde lid werden gedeeld door de conversievoet en om dezelfde nauwkeurigheid zoveel mogelijk te behouden werden deze afgerond op de vierde decimaal. De heffingsvoeten in artikel 21, § 6, 2°, tweede lid werden omgezet door te delen door de conversievoet en altijd af te ronden op de tweede decimaal naar beneden. Bij de omzetting werd getracht het budgettair verschil bij de berekening van de verschillende heffingen zo klein mogelijk te houden in het voordeel van de heffingsplichtige en tegelijkertijd de omzetting zo werkbaar mogelijk te houden voor de Mestbank.

Artikel 12

- De wijzigingen die zijn opgenomen in artikel 1 onder de bepalingen 1°, 2°, 4°, 5°, 7° en 8° :

In artikel 21 §§ 1, 2 en 3 van het mestdecreet telkens in het tweede lid worden in de definities van de verschillende heffingsvoeten Xdmp, Xdmn, Xamp, Xamn, Xcmp en Xcmn de afkorting Belgische frank vervangen door EUR.

- De wijziging opgenomen in artikel 1 onder de bepaling 3° :

De basisheffing BH1 in artikel 21, § 1 van het mestdecreet, wordt opgelegd aan elke producent op wiens bedrijf de dierlijke mestproductie MPp, gedurende het voorbije kalenderjaar, meer bedroeg dan 300 kg difosforpentoxyde.

Het bedrag van deze basisheffing BH1 wordt berekend aan de hand van de formule $BH1 = (MPp \times Xdmp) + (MPBn \times Xdmn)$.

De wijziging in dit artikel heeft betrekking op de conversie van 0,45 BEF naar 0,0111 EUR van de heffingsvoeten Xdmp en Xdmn in het vijfde lid van artikel 21 van het mestdecreet. Deze heffingsvoeten maken deel uit van de berekeningsformule BH1 in artikel 21, § 1, tweede lid van het mestdecreet. Het bedrag van 0,0111 EUR wordt bekomen door de heffingsvoeten te delen door de conversievoet ($= 0,45 : 40,3399 = 0,0111552$ euro) en af te ronden op de vierde decimaal om zoveel mogelijk dezelfde nauwkeurigheid te behouden als in Belgische frank met een afronding naar beneden ($= 0,0111$) in het voordeel van de heffingsplichtige.

- Wijziging opgenomen in artikel 1, tweede lid, 7° :

De basisheffing BH2 in artikel 21, § 2 van het mestdecreet wordt opgelegd aan elke producent en/of gebruiker die andere meststoffen, uitgedrukt in kg P2O5 en in kg N, opbrengt op cultuurgrond gelegen in het Vlaamse Gewest.

Het bedrag van deze heffing wordt berekend aan de hand van de formule :

$$BH2 = (Amp \times Xamp) + (Amn \times Xamn).$$

De wijziging in dit artikel heeft betrekking op de conversie van 0,9 BEF naar 0,0223 euro van de heffingsvoeten Xamp en Xamn in het artikel 21, § 2, derde lid van het mestdecreet. Dit resultaat

werd bekomen door de heffingsvoeten te delen door de conversievoet (= 0,0223104) en af te ronden op de vierde decimaal om redenen van nauwkeurigheid (= 0,0223) naar beneden in het voordeel van de heffingsplichtige.

- Wijziging opgenomen in artikel 1, 10° :

De basisheffing BH3 in artikel 21, § 3 van het mestdecreet wordt opgelegd aan elke producent en/of gebruiker die chemische meststoffen, uitgedrukt in kg P2O5 opbrengt op cultuurgrond gelegen in het Vlaamse Gewest.

Deze basisheffing wordt berekend aan de hand van de formule :

$$BH3 = (CMp \times Xcmp) + (CMn \times Xcmn).$$

De wijziging in dit artikel heeft betrekking op de conversie van 0,9 BEF naar 0,0223 euro van de heffingsvoeten Xcmp en Xcmn in het artikel 21, § 3, derde lid van het mestdecreet. Dit resultaat werd bekomen door de heffingsvoeten te delen door de conversievoet (= 0,0223104) en af te ronden naar beneden op de vierde decimaal omwille van nauwkeurigheid (= 0,0223).

- Wijziging opgenomen in artikel 1, 11° van dit wijzigingsdecreet

Deze wijziging heeft betrekking op de wijziging van de basisheffing die wordt opgelegd aan elke invoerder van mestoverschotten door invoer. Deze basisheffing wordt in artikel 21, § 5 van het mestdecreet vastgelegd op 100 frank per ton van het in het voorbije kalenderjaar in het Vlaamse Gewest ingebrachte mestoverschot door invoer. Na berekeningen wordt voorgesteld om de 100 frank in de berekeningsformule niet mathematisch te converteren naar 2,48 euro maar te delen door de conversievoet (= 2,4789352) en naar beneden af te ronden op de vierde decimaal (= 2,4789). Het budgettaire verschil na berekening van de heffing is minimaal en in het voordeel van de heffingsplichtige.

- Wijziging opgenomen in artikel 1, 12° van dit wijzigingsdecreet

De superheffing SH1 wordt opgelegd aan elke producent die meer dierlijke mest heeft geproduceerd dan de nutriëntenhalte bedoeld in artikel 33bis van het mestdecreet.

De superheffing SH1 wordt berekend aan de hand van de volgende formule :

$$SH1 = ((MPBnforf - NHn) \times Xspn) + ((MPporf - NHP) \times Xspp).$$

- De wijziging in dit artikel heeft betrekking op de omzetting in euro van de heffingsvoeten Xspn, Xspp, Xvn, en Xvp in artikel 21, § 6, 2°, tweede lid van het mestdecreet. De omzetting van het bedrag van deze heffingsvoeten heeft een invloed op de berekening van de superheffing SH1 vastgelegd in § 6, 1° van hetzelfde artikel en van de berekening van de superheffing SH2 vastgelegd in § 6, 2° van het mestdecreet. De heffingsvoeten Xspn en Xspp maken immers deel uit van de berekeningsformule van de superheffing SH1 en Xvn en Xvp maken deel uit van de berekeningsformule van de superheffing SH2.

De berekeningen tonen aan dat het budgettaire verschil bij de berekening van de superheffingen SH1 en SH2 beperkt is wanneer de heffingsvoeten omgezet worden door te delen door de conversievoet en af te ronden op twee decimalen naar beneden in het voordeel van de heffingsplichtige. Deze omzetting is het meest werkbaar voor de Mestbank.

De superheffing SH2 wordt opgelegd aan elke producent die niet heeft voldaan aan de mestverwerkingsplicht en/of exportplicht, bedoeld in artikel 9 van het mestdecreet.

Het bedrag van deze superheffing SH2 wordt berekend aan de hand van de volgende formule, vastgelegd in § 6, 2°, eerste lid van artikel 21 van het mestdecreet : $SH2 = ((VPn - GVn) \times Xvn) + ((VPP - GVP) \times Xvp)$.

Het is moeilijk de totale budgettaire impact van de omzetting te schatten omdat deze superheffing nog niet werd opgelegd.

Artikel 13

Dit artikel heeft betrekking op de omzetting in euro van de bedragen van de administratieve geldboeten uitgedrukt in Belgische frank in artikel 25, §§ 1 tot en met 8 van het mestdecreet. De omzetting van de bedragen van deze administratieve geldboeten werd bekomen door de bedragen van deze administratieve geldboeten in Belgische frank te delen door een coëfficiënt van 40.

Deze werkwijze is in overeenstemming met de werkwijze voor de omzetting van administratieve

geldboeten op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap/het Vlaamse Gewest en het federale niveau.

Op het niveau van de Vlaamse regelgeving wordt deze werkwijze vertaald in het artikel 6 van het voorontwerp van decreet tot regeling van enkele gevolgen van de invoering van de euro in de Vlaamse regelgeving. Dit artikel stelt dat "De bedragen in frank van geldboeten waarop de opdecimen bedoeld in de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten niet worden toegepast, worden gelezen als bedragen in euro na deling door een coëfficiënt van 40."

In de memorie van toelichting bij dit decreet tot regeling van enkele gevolgen van de invoering van de euro in de Vlaamse regelgeving, verwacht men dat de Vlaamse Gemeenschap/het Vlaamse Gewest voor wat de eigen boeten betreft, alsmede voor wat betreft de andere boeten, binnen het kader van de bevoegdheidsverdeling een analoge regeling zou treffen als de federale overheid. De inhoud van artikel 6 in dit decreet stemt overeen met artikel 3 van de wet 78 (wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet, B.S. 29 juli 2000) en heeft betrekking op de geldboeten waarop de wet van 5 maart 1952 niet wordt toegepast. Het betreft hier vooral de administratieve geldboeten in diverse bijzondere regelgevingen, die meestal bestaan uit grote bedragen die eenvoudig door 40 deelbaar zijn en daarbij transparant blijven. Als voorbeelden in de Vlaamse regelgeving geeft men in de memorie van toelichting bij hoger genoemd voorontwerp van decreet de administratieve geldboeten voorzien in artikel 25 van het mestdecreet. Het is de bedoeling zo zegt de memorie dat alle soorten boeten die ressorteren onder de eigen Vlaamse bevoegdheid, integraal vallen onder artikel 6 van dit decreet, zodat er voor diegene die deze boeten moet toepassen, in de praktijk geen verschil is in werkwijze, wat de omzetting betreft, tussen een boete die is opgelegd door de federale, dan wel de Vlaamse overheid.

De werkwijze voor omzetting van administratieve geldboeten op het federale niveau ligt beschreven in het artikel 3 van de wet 78 : "De bedragen van de geldboeten waarop de opdecimen bedoeld in de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten niet worden toegepast, worden gelezen als bedragen in euro na deling door een coëfficiënt van 40."

Artikel 14

Dit artikel zet de bedragen om van Belgische frank naar euro van de strafrechtelijke boeten voorzien in artikel 37, §§ 1 tot en met 3 van het mestdecreet.

Gezien op deze bedragen van strafrechtelijke boeten opdecimen worden toegepast overeenkomstig de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, wordt de omzetting van de bedragen van de strafrechtelijke boeten in het mestdecreet bekomen door de bedragen van deze boeten in Belgische frank te lezen als dezelfde bedragen in euro.

Deze werkwijze is in overeenstemming met de werkwijze voor de omzetting van strafrechtelijke boeten op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap/het Vlaamse Gewest en het federale niveau.

Op het Vlaamse niveau wordt dit geregeld in het artikel 5 van het voorontwerp van decreet tot regeling van enkele gevolgen van de invoering van de euro in de Vlaamse regelgeving : "De bedragen in frank van de geldsommen waarop de opdecimen, bedoeld in de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten worden toegepast, worden geacht rechtstreeks te zijn uitgedrukt in euro, zonder omrekening."

Dezelfde werkwijze wordt vertaald op federaal vlak in artikel 2 van de wet 78. Concreet betekent dit dat een boete van 100 frank vanaf 1 januari 2002 gelezen wordt als een boete van 100 euro. In de wet van 5 maart 1952 worden de opdecimen in euro herleid van 1990 tot 40 en van 990 tot 15. Dit is ingegeven om een groot aantal aparte transparantieaf rondingen inzake strafrechtelijke geldboeten en aanverwante sommen te vermijden, en wordt er een uniforme verhoging van 0,84975% toegepast op de strafrechtelijke of administratieve geldboeten. Deze nauwkeurige aanpassing biedt het voordeel dat ze algemeen is en even eenvoudige bedragen oplevert als in de huidige wetten. Voor de strafrechtelijke geldboeten wordt deze coëfficiënt geïntegreerd in de opdecimen. Concreet wordt een huidige boete van 100 BEF vermeerderd met de opdecimen een boete van 20.000 frank en wordt dezelfde boete van 100 euro vermeerderd met de opdecimen, een boete van 500 euro. (cfr. Memorie van toelichting voorontwerp van decreet)

De memorie van toelichting bij het voorontwerp van het Vlaamse decreet legt er de nadruk op dat een uniforme regeling op federaal niveau en het Vlaamse niveau aangewezen is vooral voor diege-

ne die het recht moet toepassen, inzonderheid voor de hoven en rechtbanken.

AFDELING II

Bosdecreet

Artikel 15

In het huidig artikel 90bis, § 4, 2° wordt bepaald dat de bosbehoudsbijdrage wordt gestort in het Minafonds. De woorden “in het Minafonds” worden geschrapt. Zie verantwoording in het volgende artikel.

Artikel 16

Zowel via parlementaire vragen als bij de bespreking van de voorstellen van decreet houdende wijziging van artikel 90bis (Parl. St. VI. Parl. 1999-2000297/3) werd door diverse parlementsleden sterk aangedrongen op het behoud van het bosareaal op lokaal vlak, m.a.w. de compensatie dient in de mate van het mogelijke in de omgeving van de ontbossing uitgevoerd te worden. Ook werd erop aangedrongen de middelen die als bosbehoudsbijdrage worden doorgestort aan het Vlaams Gewest niet te besteden aan het reguliere bebossingsprogramma, maar voor effectieve compensatie van de ontboste terreinen te benutten.

In het voormeld decreet van 17 juli 2000 houdende wijziging van artikel 90bis van het bosdecreet van 13 juni 1990 werd ervan uitgegaan dat deze bosbehoudsbijdragen via het Minafonds zouden geïnd worden om ze dan, via het inschrijven van een investeringsartikel, voor compenserende bebossing te besteden. Daartoe werd bij de begrotingsopmaak 2001 een ontvangstenartikel 1.19 en een uitgavenartikel 3.22 in het Minafonds ingeschreven.

Er stelt zich echter het probleem dat de middelen van de bosbehoudsbijdragen niet onmiddellijk kunnen besteed worden aan compenserende bebossingen, vermits eerst terreinen moeten verworven worden, inrichtingsplannen en desgevallend bestekken voor het uitvoeren van werken moeten opgemaakt worden. Het is onmogelijk om deze middelen per begrotingsjaar volledig te benutten. De niet benutte kredieten kunnen niet overgedragen worden naar een volgende begrotingsjaar.

Het werken via het Minafonds blijkt niet werkbaar te zijn.

Het Minafonds bevat nl. een ontvangstenartikel en een corresponderend uitgavenartikel waarvan het bedrag bij de opmaak van de begroting dient geraamd te worden.

Gezien de inkomsten volledig gekoppeld zijn aan de aanvragen van een stedenbouwkundige vergunning of een verkavelingsvergunning is het onmogelijk om de precieze inkomsten te ramen.

Onder meer omdat bij het afleveren van een vergunning heel wat factoren spelen en dus ook bij het betalen van de compensatie en het bepalen van het bedrag (boomsoortensamenstelling, oppervlakte).

Voor 2001 werden de inkomsten en uitgaven geraamd op telkens 521.000 euro. Er blijkt nu echter reeds 1.339.000 euro te zijn ontvangen. Het verschil tussen beide bedragen kan maar aangewend worden na een kredietherschikking binnen het Minafonds, aangezien initieel 521.000 euro werd ingeschreven.

Het is zeer belangrijk dat alle ontvangsten ook kunnen aangewend worden om compenserende bebossingen op het terrein uit te voeren.

Het decreet voorziet duidelijk dat de aanvrager van de ontbossingsvergunning als compensatie zelf een bebossing kan uitvoeren of dat hij een financiële bijdrage kan betalen zodat de overheid in zijn plaats, met deze gelden, de compenserende bebossingen kan uitvoeren. Het is dus van het allergrootste belang dat de binnengekomen middelen vlot opnieuw kunnen benut worden.

De voormelde moeilijkheden vallen weg indien de compensatiebedragen op de gewone begroting worden ingeschreven als variabel krediet (zoals het visserijfonds). Alle gelden die via het corresponderend ontvangstenartikel worden gerealiseerd, kunnen ten allen tijde benut worden voor compenserende bebossing. Eventueel niet benutte kredieten worden op het einde van het begrotingsjaar automatisch overgedragen naar het volgende jaar.

Daarom wordt voorgesteld op het programma 61.30 ‘Bos en Groen’ (middelenbegroting) een variabel krediet te voorzien (basisallocatie 06.18), waaraan de ontvangsten van de bosbehoudsbijdragen worden toegewezen. Op hetzelfde programma langs de uitgavenzijde wordt een variabel krediet (basisallocatie 71.90) ingeschreven.

Het betrokken krediet kan op deze wijze alleen voor compenserende bebossingen worden benut.

AFDELING III

Grondwater

Artikel 17-23

1. Situering

De grondslag van de heffing is de hoeveelheid grondwater (m³ jaarlijks onttrokken). De heffingsvoet verschilt naargelang de onttrekkers drinkwatermaatschappijen of industriële bedrijven zijn. De voet voor deze laatste wordt vermenigvuldigd met een socio-economische correctiefactor, de zogeheten CSE-factor. De CSE-factor bedraagt 0 in 1997, zodat in dat jaar enkel de drinkwatermaatschappijen heffingsplichtig zijn. Vanaf het heffingsjaar 1998 wordt de CSE-factor ingevoerd voor de verschillende economische sectoren. De waarde van de CSE-factor varieerde vanaf dan tussen 0,1 (o.m. voor de landbouwsector) en 0,3 (voor de chemische industrie en de suikerfabrieken). De bepaling van de factoren is gebaseerd op een Coopers en Lybrand studie van juli 1997 naar de socio-economische impact van de grondwaterheffing, met de bedoeling de heffingsstarieven te differentiëren volgens vier criteria :

1. economische draagkracht van de sector,
2. het gebruik van grondwater als hoog- of laagwaardige toepassing,
3. de noodzaak en de mogelijkheid tot hervoeeden van de betrokken grondwaterlaag,
4. de mogelijkheid tot rationeel gebruik van grondwater.

In 1999 en in 2000 blijven de CSE-factoren ongewijzigd, hoewel de Memorie van Toelichting bij het Programmadecreet van 1997 vermeldt dat de CSE-factor op een termijn van vijf jaar voor alle sectoren tot 1 zou stijgen en dat deze aanpassing niet valt onder het moratorium op veranderingen in de heffingen. De CSE-factor is een tijdelijke maatre-

gel zodat de bedrijven gedurende vijf jaar andere bronnen van water en maatregelen voor rationeel watergebruik kunnen invoeren als dit financieel aantrekkelijk is. De geplande stapsgewijze toename van de CSE-factor beantwoordt aan de vraag van de doelgroepen naar voorspelbaarheid en geleidelijke invoering. Een eerste stap werd pas gezet met het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2001 waarbij voor het heffingsjaar 2001 een verdubbeling van de CSE-waarden werd vastgesteld.

2. Knelpunten

- De geprogrammeerde stijging van de CSE-factor en dus ook van de opbrengst van de heffingen kreeg slechts laatsttijdig uitvoering in een Programmadecreet. De voorspelbaarheid inzake de evolutie van de grondwaterheffingen werd hierdoor verbroken. Een inhaalbeweging is nodig.
- De huidige berekeningswijze van de heffing voor een grote groep kleinere verbruikers is te complex en geeft geen meerwaarde.
- De indeling in 55 bedrijfssectoren voor de hoogte van de CSE-factor is complex.
- Afstemming op de Europese Kaderrichtlijn Water (Richtlijn 2000/60/EG) leidt tot de definitie van grondwater als “al het water dat zich onder het bodemoppervlak in de verzadigde zone bevindt en dat in direct contact met de bodem of de ondergrond staat”. Deze definitie moet veralgemeend worden ingevoerd in de teksten.
- Het sturend effect van de heffingen is gering, omdat ze geen aansporingen inhouden om grondwater uit minder bedreigde watervoerende lagen of water van een lagere kwaliteit te winnen, of om andere waterbronnen dan grondwater aan te wenden. De heffing op het winnen van grondwater ligt nog beneden de heffing op de captatie van oppervlaktewater.
- Een aantal grondwaterwinningen zijn wellicht niet in kaart gebracht, en ontsnappen zo aan controle en aan heffingen. De omvang van de illegale winningen is niet gekend.

3. Structuur van de heffing

Voor het winnen van grondwater ten behoeve van de productie van drinkwater bedraagt de heffing 3 BEF/m³. Voor alle andere toepassingen is er voorzien in een toename van de heffing bij toenemend verbruik en wordt rekening gehouden met de bedrijfssector waartoe de vergunninghouder behoort door een variatie in de CSE-factoren. Vanaf een winning van meer dan 1 miljoen m³ per jaar blijft de heffingsvoet constant.

Er geldt ook een minimumheffing van 5 000 x CSE BEF, met een absoluut minimum van 1 500 BEF voor de grondwaterheffing, naast een minimumheffing van 5000 BEF/jaar voor de watervangheffing.

Door de lage CSE-factoren is tot nu toe de heffing op de grondwaterwinning lager dan de basisheffing op de watervang, zeker bij debieten tot 1 miljoen m³, en voor veel sectoren bij nog grotere debieten. Dit bevordert in geen geval de substitutie van grondwater door oppervlaktewater, ook niet in situaties waar water van een lagere kwaliteit volstaat om de behoeften te dekken.

Tabel 1 : Heffing op het winnen van grondwater en op de captatie van oppervlaktewater

<i>Jaardebiet</i>	Grondwaterheffing in BEF/m ³	Heffing*op captatie van oppervlaktewater (BEF/m ³)
500 tot 30 000 m ³	2 x CSE	1,750
30 001 tot 100 000 m ³	3 x CSE	1,750
100 001 tot 250 000 m ³	3,5 x CSE	1,750
250 001 tot 500 000 m ³	4 x CSE	1,750
500 001 tot 1 000 000 m ³	4,5 x CSE	1,750
1 tot 10 miljoen m ³	5 x CSE	1,015
10 tot 100 miljoen m ³	5 x CSE	0,510
> 100 miljoen m ³	5 x CSE	0,096

* Als het gecapteerde water gezuiverd wordt teruggelooft in het oppervlaktewater, geldt een korting van $\frac{1}{2}$

$\times \{(\text{teruggelooftde m}^3)/(\text{gecapteerde m}^3)\} \%$.

4. Heffingsinkomsten

Tabel 2 geeft een overzicht van de historische (1997-1999) en geraamde (2000-2001) opbrengsten van de grondwaterheffingen. Hierbij is een toewijzing aan twee doelgroepen doorgevoerd.

Tabel 2 : Opbrengsten van de grondwaterheffing (Mio BEF) **

Jaar	Via de Drinkwatermaatschappijen			Industrie direct	Industrie sub totaal	Totaal
	Totaal	Huishoudens + KMO's	Industrie (indirect)			
1997	482	355	127	0	127	482
1998	462	341	121	68	189	530
1999	461	340	121	71	192	532
2000*	480	353	127	70	197	550
2001*	480	353	127	140	267	620

* geschatte grootheden / ** De opbrengsten van de heffing op de captatie van oppervlaktewater gaan naar het Vlaams Infrastructuurfonds (VIF)

Bij de ontvangsten 1999 zijn nog volgende punten vermeldenswaardig :

- alle 11 079 bedrijven (incl. landbouw) betaalden samen 71 Mio BEF.
- van alle heffingsplichtigen waren er 9 401 bedrijven met de laagste CSE van 0,1.
- er waren 9 382 bedrijven die enkel de minimumheffing betaalden van 1 500 BEF. Deze groep vertegenwoordigde de gebruikers tussen 500 m³ en 8 000 m³ per jaar (meestal landbouwers).
- de overige 1 697 bedrijven betaalden een heffing gaande van 1 500 BEF tot 6 423 117 BEF. Er waren slechts 9 bedrijven met een heffing hoger dan 1 Mio BEF, en een debiet groter dan 1 Mio m³ per jaar.
- de huishoudens + KMO's betaalden tot 2000 ca 64% van de grondwaterheffingen en de industrie de resterende 36%.

5. Voorgestelde aanpassing / verbetering

5.1. Technische verbeteringen

De definitie van grondwater volgens het huidige decreet van 24 januari 1984 wordt afgestemd op de definitie zoals opgenomen in de Europese Kaderrichtlijn voor Water. Grondwater is dan “al het water dat zich onder het bodemoppervlak in de verzadigde zone bevindt en dat in direct contact met de bodem of de ondergrond staat”. Op die wijze wordt de winning van grondwater onafhankelijk gesteld van het feit of dit gebeurt uit een geboorde put dan wel uit een gegraven put, dat zonder deze aanvullende bepaling buiten de heffingsregeling zou vallen.

De vrijstelling voor huishoudelijk gebruik moet worden geschrapt. Normaal huishoudelijk verbruik bedraagt minder dan 500 m³/jaar en is nu reeds vrijgesteld. Excessief huishoudelijk verbruik van meer dan 500 m³/jaar moet echter heffingsplichtig worden.

De huidige berekeningswijze van de minimum-heffing gaat uit van twee bedragen : 5.000 x CSE BEF en 1.500 BEF, dit laatste als absoluut minimum. In de toekomst als de CSE-waarde toeneemt tot 1 zal bij eender welk scenario niemand nog onder de potentiële drempel van 1.500 BEF vallen, zodat dit minimumbedrag overbodig wordt. Daarom wordt voorgesteld de waarde van 1.500 BEF te schrappen zodat enkel de formule 5.000 x CSE overblijft.

5.2. Inhaalbeweging CSE-factoren

Er is een inhaalbeweging nodig voor de aangekondigde stijging van de CSE-factoren die in 1999 en 2000 geen uitvoering kreeg in een programmadecreet. In het programmadecreet 2001 is een verdubbeling van de van kracht zijnde CSE-factoren voor het heffingsjaar 2001 opgenomen. Dit is een eerste stap van de inhaalbeweging. Men kan de verdere stappen van de inhaalbeweging op een verschillende wijze uitvoeren, naargelang de tijdspanne waarbinnen die moet gebeuren en naargelang de interpretatie van de te bereiken eindtoestand. Tabel 3 geeft een overzicht van de oorspronkelijke planning, van de ontwikkeling tot en met 2001 en van 5 scenario's voor de toekomst. De scenario's verschillen naargelang de gradiënt van stijging van de factoren (horizon 2002, respectievelijk 2004) en naargelang de eindwaarden (een verviervoudiging van de 1998 factoren of een convergentie naar de waarde CSE = 1, of een mengvorm van beide).

Tabel 3 : Evolutie van de CSE-factoren tot en met 2001 en mogelijke scenario's voor de toekomst

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Oorspronkelijk plan	°CSE	x2	x3	x4	x5	x5	x5
Toestand dusver	°CSE	x1	x1	x2			
Scenario 1 : Lineaire verderzetting tot 2004					x3	x4	x5
Scenario 2 : Opstap in 2002 tot 5/5					x5	x5	x5
Scenario 3 : Lineaire verderzetting tot 2004, max. CSE-waarde op 1					x3	x4<1	x5 <1
Scenario 4 : Lineaire verderzetting tot alle CSE = 1					x3	x4<1	x5 =1
Scenario 5 : Opstap in 2002 tot alle CSE = 1					1	1	1
x Cijfer 1 tot 5 geeft de vermenigvuldiging met de °CSE factoren van het jaar 1998							

Met de aanname dat de lage heffingsvoeten op grondwater het effect van de prijselasticiteit verwaarloosbaar klein houden en dat de opgepompte hoeveelheden van 1999 de constante referentie blijven, berekenen we de economische impact van de vijf scenario's. Tabel 4 geeft de resultaten. De bedragen in deze tabel zijn eerder overschat omdat een bedrijf beschikt over substitutiemogelijkheden voor grondwater en over technieken die een rationeler gebruik van water bevorderen. Door economische groei kan het waterverbruik ook toenemen, waardoor de bedragen aan heffingen weer hoger kunnen worden.

Ieder scenario heeft een verschillende impact op de kosten voor de verschillende activiteitssectoren. De gelijkheid tussen de sectoren neemt toe als men van scenario 1 naar scenario 5 overgaat.

De scenario's 4 en 5 geven de hoogste gemiddelde eindprijs aan (de CSE-factor is voor alle sectoren gelijk aan 1), nl. 3,75 BEF/m³.

Tabel 4 : Betalingen in Mio BEF grondwaterheffingen door industriële pompers (jaren 2002-2004, en sommen geactualiseerd met $i=5\%$, referentie 2001)

Scenario	2002	2003	2004	Geactualiseerd totaal 1998-2004	Geactualiseerd perpetuum na 2004
1	212	283	354	1.140	5.821
2	354	354	354	1.339	5.821
3	212	269	308	1.088	5.078
4	212	269	415	1.180	6.830
5	415	415	415	1.506	6.830

Gelet op de onder 1. en 2. aangehaalde argumentatie, wordt scenario 5 voorgesteld als regel.

Voor de berekening van de grondwaterheffing worden de verbruikers die grondwater winnen dat niet bestemd is voor de openbare drinkwatervoorziening ingedeeld in drie groepen :

- een eerste groep met een verbruik van minder dan 500 m³/jaar is vrijgesteld van heffing en dient het verbruik niet te meten zo ook het vergunde debiet lager is dan 500m³/jaar.
- een tweede groep met verbruiken tot 30.000 m³ per jaar betaalt een heffing van 0,05 (huidige 2 frank) x index euro per m³ en moet het verbruik wel meten.

- voor een derde groep met verbruiken van meer dan 30.000 m³ per jaar wordt een nieuwe berekeningsformule van kracht waarmee de prijs per m³ stijgt bij hogere verbruiken en die ten behoeve van de draagkracht rekening houdt met een heffingsfactor.

De heffingsfactor is een combinatie van de laagfactor en de gebieds-factor.

De laag-factor wordt bepaald per hydrogeologische hoofdeenheid.

De gebieds-factor wordt bepaald per zone die overeenkomt met de lokale kwetsbaarheid van de watervoerende lagen voor overbemaling in de gebieden door de Vlaamse regering afgebakend.

Vanaf het heffingsjaar 2002 wordt de CSE-factor voor alle bedrijfssectoren vastgesteld op 1. De laag-factor en de gebieds-factor worden in 2002 eveneens gelijk gesteld aan 1, in afwachting van een differentiatie op basis van lopend onderzoek.

5.3. Aanpassing heffingsformule

Voor de verbruiksgroep boven 30 000 m³ wordt het bestaande getrapte tarief vervangen door een lineaire tarieffunctie van de vorm $\alpha + \beta$ debiet, waarbij $\alpha = 2,5$ en $\beta = 0,000003$. Of :

$$\text{Tarief} = 2,5 + 0,3 \cdot \frac{(\text{debiet in m}^3)}{100\,000} \quad \text{in eurocent/m}^3$$

In het huidige systeem wordt de prijs van grondwater per schijf berekend. In het nieuwe voorstel neemt de prijs van een kubieke meter water lineair toe met het verbruik vanaf een minimum.

De grondwaterheffing kan worden omgebogen tot een beleidsinstrument met een sturend effect voor een duurzame bescherming van de watervoorraden. Het sturend effect betekent dat de heffing moet aanzetten tot een spaarzaam gebruik en het zoeken naar alternatieve bronnen moet stimuleren. Duurzame bescherming vereist dat de financiële draagkracht en ruimte van de activiteitssectoren worden ondergeschikt aan de draagkracht van de watervoerende lagen om de heffingstarieven te bepalen.

Ten behoeve van het grondwaterbeleid werd door de Vlaamse administratie een nieuwe hydrogeologische indeling van de ondergrond van Vlaanderen gemaakt. In Vlaanderen zijn er acht grote watervoerende lagen met daartussen minder doorlatende lagen. De watervoerende lagen (aquifers) en de tussenliggende minder doorlatende geologische

lagen (aquitards) werden afgebakend en kregen een nieuwe codering, de zogeheten HCOV-codering. De hydrogeologische hoofdeenheden worden in de toekomst bepalend voor het beheer van de grondwatervoorraden. Vandaar de nood om deze eenheden te definiëren.

Momenteel wordt de bedreigdheid van een laag of van een deelgebied enkel afgemeten aan de dalende trend van de grondwaterpeilen. Vanaf 2003 zal het Vlaams Grondwater Model (VGM) operationeel zijn. De nodige studies zijn daartoe opgestart. Met het VGM wordt het mogelijk om op basis van de begroting van de watervoorraden, de voedingen en de onttrekkingen gefundeerde waterbalansen en waterbewegingen per watervoerende laag of per deelgebied op te maken die samen met een kwaliteitsbeoordeling leiden tot een cijfermatige toekenning van de graad van bedreigdheid. Op die basis en aanvullend op basis van ecologisch beschermde kwelwaterafhankelijke gebieden kunnen eveneens in de toekomst kwetsbare zones worden afgebakend. In afwachting van de afbakening en van de bepaling van de mate van kwetsbaarheid van lagen en zones worden de berekeningsfactoren voor 2002 gelijk gesteld aan 1.

Voor de grote verbruikers (bijvoorbeeld meer dan 30 000 m³ per jaar) wordt een nieuwe berekeningswijze voorgesteld. De voorgestelde formule is van de structuur :

- $X \text{ m}^3/\text{jaar} \times Z \text{ eurocent/m}^3 \times \lambda$ (debiet x prijs x multiplicator)
- Z is een lineaire tarieffunctie gelijk aan $6,2 \text{ eurocent} + 0,75 \text{ eurocent} \times (\text{aantal m}^3 \text{ opgepompt grondwater gedeeld door } 100.000)$;

De multiplicator λ is een product van drie termen :

1. CSE factor (enkel relevant indien niet overal gelijk aan 1)
2. De relatieve bedreigdheid (bedreigdheid is een ruimer begrip dan kwetsbaarheid ; dit laatste slaat vooral op de verontreiniging van ondiep gelegen watervoerende lagen) van de watervoerende laag in zijn geheel.
3. De bedreigdheid van het pompgebied binnen éénzelfde laag.

De laatste twee termen maken dat water gewonnen uit bedreigde watervoerende lagen of water van een hoge kwaliteit of freatisch water gewonnen in ecologisch kwetsbare gebieden een hogere heffing impliceert. Niet bedreigde lagen of deelgebieden krijgen een factor 1. Bedreigde lagen of

deelgebieden krijgen een hogere factor. Om te komen tot een reële doch evenwichtige stimulans voor het spaarzaam omgaan met grondwater en voor het aanwenden van alternatieven zal de maximale grootte van de factoren mede bepaald worden door een economische analyse van de prijsvorming bij het aanwenden van alternatieve waterbronnen (oppervlaktewater, drinkwater, "grijs" water, ...).

De voormelde Europese richtlijn verplicht de lidstaten om op termijn een evenwicht tussen grondwatervoeding en grondwateronttrekking te creëren. Voor een effectief duurzaam grondwaterbeleid is daarom een combinatie noodzakelijk van een per laag en per zone gedifferentieerde heffing samen met de mogelijkheid om de totale jaarlijks maximaal winbare volumes in een bepaalde laag of zone op te leggen. Het komt de Vlaamse regering toe om de indeling in zones en de vergunbare quota per laag en per zone vast te stellen.

6. Artikelsgewijze bespreking

Artikel 17

De definitie van grondwater volgens het huidige decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake grondwaterbeheer moet worden afgestemd op de Europese richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid (Kaderrichtlijn Water).

Artikel 18

Ten behoeve van het grondwaterbeleid werd door de Vlaamse administratie een nieuwe hydrogeologische indeling van de ondergrond van Vlaanderen gemaakt. Watervoerende lagen (aquifers) en tussenliggende minder doorlatende geologische lagen (aquitards) werden afgebakend en kregen een nieuwe codering, de zogeheten HCOV-codering. De hydrogeologische hoofdeenheden worden in de toekomst bepalend voor het beheer van de grondwatervoorraden. Vandaar de nood om deze eenheden te definiëren.

Artikel 19

Om elke winning van grondwater heffingsplichtig te maken moet men ook het water uit open putten

of vijvers beschouwen die gevoed worden met grondwater. Het gaat hier om elk water dat zonder exploitatie in open verbinding staat met de waterverzadigde zone onder het bodemoppervlak en ermee in statisch evenwicht is. Water dat op natuurlijke wijze opborrelt of welwater wordt niet meer als grondwater beschouwd vanaf het ogenblik dat het langs natuurlijke weg in het openbaar hydrografisch net stroomt.

Artikel 20

De vrijstelling voor huishoudelijk gebruik wordt beperkt tot gebruik beneden de 500 m³ per jaar. Normaal huishoudelijk gebruik is lager dan 500 m³ per jaar waardoor dit gebruik nu reeds vrijgesteld is.

Artikel 21

In artikel 28quater, § 1, 1° wordt het huidige tarief van 3 frank omgezet naar eurocent en wordt het bedrag gekoppeld aan de index.

Artikel 28quater, § 1, 2° : voor de berekening van de grondwaterheffing worden de verbruikers die grondwater winnen dat niet bestemd is voor de openbare drinkwatervoorziening ingedeeld in drie groepen.

Een eerste groep met een verbruik van minder dan 500 m³/jaar is vrijgesteld van heffing en dient het verbruik niet te meten zo ook het vergunde debiet lager is dan 500m³/jaar.

Een tweede groep met verbruiken tot 30.000 m³ per jaar betaalt een heffing van 0,05 (huidige 2 frank) x index euro per m³ en moet het verbruik wel meten.

Voor een derde groep met verbruiken van meer dan 30.000 m³ per jaar wordt een nieuwe berekeningsformule van kracht waarmee de prijs per m³ stijgt bij hogere verbruiken en die ten behoeve van de draagkracht rekening houdt met een heffingsfactor.

De heffingsfactor is een combinatie van de laagfactor en de gebieds-factor.

De laag-factor wordt bepaald per hydrogeologische hoofdeenheid. De gebieds-factor wordt bepaald per zone die overeenkomt met de lokale

kwetsbaarheid van de watervoerende lagen voor overbemaling in de gebieden door de Vlaamse regering afgebakend.

Vanaf het heffingsjaar 2002 wordt de CSE-factor voor alle bedrijfssectoren vastgesteld op 1. De laag-factor en de gebieds-factor worden in 2002 eveneens gelijk gesteld aan 1, in afwachting van een differentiatie op basis van lopend onderzoek.

Artikel 22

De verhoging van de CSE-factoren tot 1 maakt de decretale bepaling inzake de minimum heffing van 1.500 frank overbodig, aangezien geen enkel vastgesteld heffingsbedrag nog daaronder zal vallen.

Artikel 23

De vroegere bijlage met de CSE-waarden voor de verschillende bedrijfssectoren wordt vervangen en aangevuld door een nieuwe bijlage.

Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.

Artikel 24

De gecombineerde aanpak van het grondwaterbeleid inzake heffingen en vergunningen vergt eveneens een aanpassing van het decreet betreffende de milieuvergunning. Het komt de Vlaamse regering toe om maximaal winbare quota per watervoerende laag en per zone vast te stellen. Daartoe moeten ook bestaande grondwatervergunningen herzienbaar zijn om de vijf jaar teneinde aan de vastgestelde quota te kunnen voldoen.

AFDELING IV

Oppervlaktewateren

Artikel 24-26

1. Algemene bespreking

Aan voorliggend ontwerp liggen drie doelstellingen ten grondslag.

De eerste doelstelling strekt er toe de bedragen in Belgische frank die voorkomen in de oppervlaktewaterenwet aan de euro aan te passen. De transparantie van het eenheidstarief, de minimale heffing en het minimumtarief worden bij de omzetting naar de euro behouden.

Het betreft transparantieaf rondingen met een minimale budgettaire impact.

Voor de administratieve boetes zal de omvorming gebeuren in een algemene wettelijke regeling.

Ten tweede worden de begunstigden van de inkomensaanvullende tegemoetkoming “hulp aan bejaarden” of van een “integratietegemoetkoming voor gehandicapten” vrijstellingsgerechtigd.

Uit een studie naar de effectiviteit van de sociale vrijstellingregeling is immers gebleken dat de inkomensgrens voor beide tegemoetkomingen vergelijkbaar is met de toewijzingsvoorwaarden die gelden voor de sociale uitkeringen van de andere vrijgestelde groepen.

Daarnaast worden de vrijstellingsvoorwaarden aangepast aan het nieuwe statuut “inkomensgarantie voor ouderen” dat “het gewaarborgd inkomen voor bejaarden” vervangt.

Tenslotte wordt een corrigerende maatregel genomen die noodzakelijk is om tot een correctere heffingsbasis te komen ingeval de factuur geen waterverbruik vermeldt.

Tot nu toe wordt dit gefactureerde verbruik bepaald door het factuurbedrag exclusief BTW te delen door de deelfactor 50. De waterdistributiemaaatschappijen trekken hun tarieven op om de levering van 15 m³ per persoon gratis drinkwater te kunnen bekostigen. Zonder aanpassing verhoogt de heffing onafhankelijk van het werkelijke verbruik telkens als de factuurprijs toeneemt. Dit wordt ondervangen door de deelfactor aan te passen aan de evolutie van de facturatiekosten.

2. Commentaar bij de artikelen

Artikel 24

Volgens de normale omrekening zou het eenheidstarief van 900 Bef. op 22,31 EUR worden gebracht.

Om te vermijden dat het eenheidstarief in euro moeilijker toepasbaar zou zijn dan in frank wordt

een transparantieafrondding gedaan naar 22,3 EUR wat in het voordeel van de heffingsplichtigen uitvalt.

De afronding naar beneden zal slechts een beperkte financiële weerslag hebben.

Na indexering wordt dit eurobedrag afgerond op de hogere cent dit geheel in overeenstemming met artikel 2 van het voorontwerp van decreet tot regeling van enkele gevolgen van de invoering van de euro in de Vlaamse regelgeving.

Het minimumbedrag van de heffing van 300 fr. wordt omwille van de transparantie opgetrokken tot 7,50 EUR. Er werd gekozen voor een zeer lichte verhoging van de minimale heffing omdat dit bedrag nog nooit werd gewijzigd.

In 2001 werd een onderzoek uitgevoerd naar de effectiviteit en efficiëntie van de sociale vrijstellingsregeling.

Een extern adviesbureau adviseert om eveneens een vrijstelling te voorzien voor de begunstigten van de tegemoetkoming hulp aan bejaarden en de integratietegemoetkoming voor gehandicapten.

De studie heeft uitgewezen dat het statuut van deze twee niet-vrijgestelde groepen sterk lijkt op deze van de vrijgestelde categorieën.

Voor deze vijf groepen geldt een inkomensgrens. Ingeval het inkomen de toegelaten maximumgrens overschrijdt, wordt de tegemoetkoming niet toegekend. Bij de drie reeds vrijgestelde groepen komen de inkomensgrenzen overeen met het hoogst mogelijke bedrag dat men als tegemoetkoming kan ontvangen. Deze maxima zijn dus als het inkomensminimum te beschouwen.

De andere twee categorieën ontvangen een bijkomende vergoeding voor zover hun inkomen niet hoger ligt dan de gestelde maxima.

Volgens deze studie kan dit aanvullend inkomen niet in rekening worden gebracht aangezien de uitkering uitsluitend bedoeld is om de meerkosten die voortvloeien uit de verminderde zelfredzaamheid te compenseren.

Voor de andere onderzochte statuten zijn geen maximum grenzen opgelegd en wordt steeds een uitkering toegekend onafhankelijk van het inkomen. Het is administratief onhaalbaar om binnen deze groepen de personen af te lijnen die binnen dezelfde inkomenscategorie als de vrijgestelde

groepen vallen. Er zou telkens een onderzoek naar de inkomsten van de betrokkenen vereist zijn, wat praktisch moeilijk uitvoerbaar is.

Artikel 20 past artikel 35ter, § 5 en 6 aan en voert een vrijstelling in voor de personen die een tegemoetkoming hulp aan bejaarden of een integratietegemoetkoming ontvangen.

Het adviesbureau schat de budgettaire impact van een verruiming van de vrijstellingsgerechtigden op 143.819.550 fr.

(Berekening : 59.000 nieuwe vrijgestelden x 2.430 BF heffing = 144,0 mio).

Daarnaast worden de vrijstellingsvoorwaarden aangepast aan het nieuwe statuut “inkomensgarantie voor ouderen” dat het gewaarborgd inkomen voor bejaarden vanaf 1 juni 2001 vervangt.

De wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden blijft nog van toepassing wanneer het gewaarborgd inkomen voor de eerste keer werd toegekend voor 1 juni 2001 en het vroegere statuut voordeliger is voor de uitkeringsgerechtigde. Vandaar dat het vroegere statuut niet uit artikel 35ter, § 5 en 6 wordt geschrapt.

Volgens de huidige regeling moet op 1 januari van het heffingsjaar aan de vrijstellingsvoorwaarden worden voldaan. Wanneer de vrijstellingsgerechtigde overleden is, heeft dit als onbedoeld gevolg dat de erfgenamen de heffing al dan niet moeten betalen naargelang de datum van overlijden voor of na 1 januari van het heffingsjaar valt.

Vermits er geen aanvaardbare reden bestaat voor dit onderscheid, wordt in § 5 en 6 toegevoegd dat aan de vrijstellingsvoorwaarden moet voldaan zijn op de datum van overlijden.

De vrijstelling wordt niet op gezinsniveau toegekend. Overeenkomstig artikel 35ter, § 5 is in principe enkel de heffingsplichtige vrijstellingsgerechtigd met uitzondering van de rechthebbenden vermeld in § 6. Dit zijn de bewoners van huurhuizen, appartementen met een gezamenlijke waterteller of instellingen die één van de in de wet opgenoemde sociale uitkeringen ontvangen. Zij kunnen de terugbetaling van hun deel van de heffing bekomen door binnen de twaalf maanden na de verzending van het heffingsbiljet een aanvraag tot vrijstelling in te dienen. De gefactureerde (de eigenaar of instelling) moet het volledige heffingsbedrag betalen. De persoon die de tegemoetkoming geniet, krijgt

zijn deel van de heffing terugbetaald door het Minifonds. In § 6 wordt gepreciseerd dat de in deze paragraaf bedoelde rechthebbenden niet mogen samenwonen met de heffingsplichtige. De toevoeging heeft tot doel uit te sluiten dat een gezinslid van de heffingsplichtige zich in strijd met de bedoeling van de wetgever kan beroepen op § 6.

Artikel 25-26

Ingeval de waterdistributiemaatschappij factureert zonder effectieve meting van het water, wordt de hoeveelheid leidingwater berekend op basis van de gefactureerde kosten, exclusief de BTW, en een deelfactor 50.

Vanaf 1998 hebben de gezinnen recht op 15 m³ gratis water per persoon. De waterdistributiemaatschappijen verhogen hun tarieven om deze kosteloze verbruiksschijf te kunnen financieren. Bij verhoging van het watertarief moet de deelfactor eveneens worden aangepast.

Anders zou de heffing bij ongewijzigd verbruik verhogen naarmate het watertarief stijgt. Alleen bij de AWW wordt het waterverbruik forfaitair geraamd op basis van het aantal waterkranen op de plaats van waterverbruik. Dit betekent dat de forfaitaire tarifiering van de verbruikersvergoeding toegepast door AWW in aanmerking genomen wordt om de deelfactor te laten evolueren.

In 1999 werd de deelfactor een eerste keer aangepast aan de evolutie van de forfaitaire verbruikersvergoeding gehanteerd door AWW. De deelfactor van 40 werd toen opgetrokken naar 50. Sindsdien is de verbruikersvergoeding gestegen met 24,876 %.

Dit betekent dat voor het heffingsjaar 2002 de deelfactor moet worden verhoogd tot 62. Aangezien op 1 januari 2002 definitief overgeschakeld wordt op de euro moeten de gefactureerde kosten in euro uitgedrukt worden. Rekening houdend met de overgang naar de euro wordt de deelfactor op 1,55 gebracht.

AWW plaatst tegen 2007 overal watertellers waar door verdere aanpassingen zullen beperkt blijven

AFDELING V

Afvalstoffen

Artikel 27-30

Op 1 januari 2002 gaat de definitieve fase van de muntunie in waarbij de Belgische frank wordt vervangen door de euro. Het is noodzakelijk dat tegen deze datum de regelgeving wordt aangepast aan het eurogegeven. Betreffende de bedragen voor de milieuheffingen, vermeld in het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, is de herpublicatie van belang. Het gaat hier immers om bedragen die veelvuldig worden gehanteerd, zodat het niet opportuun is om gebruik te maken van het principe van de juridische continuïteit dat volgens de Europese Verordening nr. 974/98 van toepassing is, waar bij gebrek aan publicatie de omrekening door de heffingsplichtige zelf dient te gebeuren.

Voor de omrekening werden de BEF-bedragen gedeeld door 40,3399 en werden de bekomen euro-bedragen afgerond op de tweede decimaal zodat dezelfde nauwkeurigheid als voor de in BEF luidende bedragen werd gehandhaafd. De BEF-bedragen werden immers, na indexatie, afgerond tot op één frank.

Volgens de principes, opgenomen in de bijwerkingen van de krachtlijnen van juli 1997 inzake de definitieve fase van de overgang opgemaakt door de Interministeriële Conferentie voor Financiën en Begroting dd. 21.5.99, wordt aanbevolen om de in euro uitgedrukte bedragen twee decimalen meer te geven dan de BEF-bedragen, welke formule hier werd toegepast.

Een verdere transparantieafrondding is niet nodig omdat de geïndexeerde BEF-bedragen ook in eenheden franken werden uitgedrukt wat vergelijkbaar is met de voorgestelde euro-centen.

De afronding tot de hogere frank zoals voorzien in art. 47, § 2 bis, van de geïndexeerde BEF-tarieven kan vervangen worden door de afronding tot de hogere cent. Beide eenheden zijn van dezelfde grootteorde. Bovendien wordt in het decreet tot regeling van enkele gevolgen van de invoering van de euro in de Vlaamse regelgeving de verplichting voorzien om de afronding op (50 centiem of op) de

frank te lezen als de afronding op de cent. Dit algemeen principe werd hier toegepast.

In artikel 47, § 2 ter wordt “frank” vervangen door “euro” omdat hier de munteenheid vermeld wordt.

De afronding tot het lager duizendtal van het voorschot te betalen op de milieuheffingen van het vierde kwartaal van het jaar zoals vermeld in art. 47 ter § 2, kan vervangen worden door de afronding tot het lagere tiental. De afronding zal dus gebeuren tot op 403,399 BEF ipv 1000 BEF. Deze equivalentie wordt ook voorzien in het decreet tot regeling van enkele gevolgen van de invoering van de euro in de Vlaamse regelgeving. De afronding op (500 of op) 1000 frank werd hier omgezet in de afronding op 10 euro.

Artikel 31

Artikel 5.2.4.3.6 § 2 Vlarem II stelt (verkorte versie) dat de afdichtlaag op een stortplaats

1. kan bestaan uit een homogene laag van slecht doorlatend bodemmateriaal met daarboven een folie.
2. kan andere uitvoeringsvormen aannemen die de goedkeuring van de toezichthoudende overheid vereisen. De aanvrager dient de degelijkheid ervan te bewijzen.

De stortplaatsen worden afgedekt met een slecht doorlatende bodemmateriaal, zoals natuurlijke klei, zand- en bentonietmengsels en bodem-waterglasmengsels.

Het gebruik van een mengsel van (bodem)materiaal en afvalstoffen in de afdichtlaag op een stortplaats laat toe de stortruimte maximaal te benutten door afvalstoffen. Dit kan door bepaalde afvalstoffen (waaronder waterzuiveringsslib van Aquafin) onder een welbepaalde milieuverantwoorde wijze aan te wenden in de afdichtlaag. Een voorbeeld van toepassing kan bestaan uit het nu ontwikkelde hydrostab-procédé. Het VITO onderzoekt dit procédé en beschouwt deze techniek als een BBT.

Zo wordt het ontginnen van deze natuurlijke (bodem)materialen overbodig. Dit is een belangrijke trigger die voorkomt dat onnodige stortruimte op stortplaatsen wordt ingenomen door grondstoffen.

Het gebruik van een mengsel van (bodem)materiaal en afvalstoffen in afdichtlaag op een stortplaats wordt beschouwd als een verwijdering van afvalstoffen. Dit betekent dat deze afvalstoffen in de afdichtlaag onderworpen zijn aan de milieuheffing op afvalstoffen.

Diegene die een mengsel van (bodem)materiaal en afvalstoffen in de afdichtlaag op een milieuverantwoorde wijze gebruiken, krijgen daartoe geen enkel (financiële) stimulans. Mits goedgekeurd door de toezichthoudende overheid dient de betrokkene een bijkomende financiële inbreng te doen om dit mengsel aan te maken.

Wil men het gebruik van afvalstoffen in de vorm van een mengsel in afdichtlagen bevorderen, en dit ten nadele van natuurlijke (bodem)materialen, dan is de overheid verplicht de nodige stimuli in te bouwen door b.v. het instellen van een verlaagde milieuheffing of een nulheffing.

Mengsels van (bodem)materialen en afvalstoffen die gebruikt worden in afdichtlagen kunnen onderhevig zijn aan uitloging en zo mogelijks bodemverontreiniging veroorzaken. Er moet dan ook o.a. op milieuhygiënische gebied onderzocht worden of deze toepassing milieuverantwoord is.

Deze mengsels van materialen en afvalstoffen, zoals nu verkregen via het hydrostab-procédé, aanduiden om te gebruiken als een secundaire grondstof is op heden niet haalbaar. De uitloogtesten voor het gebruik als bouwstof zijn niet geschikt voor kleiachtige materialen omwille van hun slechte doorlaatbaarheid. Het verkregen mengsel voldoet niet aan de voorwaarde van een vormvast materiaal. Het mengsels voldoet ook niet aan de normen voor gebruik als bodem (de normen voor gebruik als bouwstof werden hoger ingesteld dan deze voor gebruik als bodem).

Er moet dan ook besloten worden om mengsels afkomstig van het hydrostab-procédé voorlopig niet op te nemen in hoofdstuk 4 van Vlarea (secundaire grondstoffen).

Het gebruik van mengsels cf. het hydrostab-procédé kan gebeuren op stortplaatsen. De Vlarem II voorwaarden voor het uitbaten van stortplaatsen laten dit toe.

Een eerste voorwaarde bestaat eruit dat de afvalstoffen die gemengd worden met andere (bodem)materialen voldoen aan de geldende acceptatiecriteria van de desbetreffende stortplaats.

Een tweede voorwaarde bestaat eruit dat het verkregen mengsel van (bodem)materialen en afvalstoffen inzake uitloogbaarheid aan bepaalde normen voldoet. Als toetsingskader (richtwaarden) kunnen de normen zoals opgenomen in de Vlarea voor gebruik in of als vormgegeven bouwstof worden gebruikt.

M.b.t. de eerste voorwaarde dient opgemerkt te worden dat huisvuilvliegias, waarvoor momenteel een solidificatieverplichting en een berging in een zoutcelconditie op een cat. 1 stortplaats geldt, niet in aanmerking komt om als afvalstof te gebruiken in het mengsel cf. het hydrostab-procédé.

Op heden worden deze mengsels toegepast (in testfase – hydrostab) in Nederland op twee stortplaatsen. Er blijkt evenwel dat dit mengsel niet voldoen inzake o.a. de uitloogbaarheid van Ni, zodat bij vrije toepassing van deze mengsels een risico op mogelijke bodemverontreiniging bestaat.

In Vlarem worden de sectorale voorwaarden opge maakt volgens BBT. Het gebruik van een mengsel van (bodem)materialen en afvalstoffen in afdichtlagen op stortplaatsen wordt vermoedelijk volgens het nu lopende VITO-rapport “BBT's voor de verwerking van RWZI- en gelijkaardig industrieel afvalwaterzuiveringsslib” als BBT beschouwd.

Zodoende bestaat er een toetsingskader, zoals hiervoor geschetst, die toelaat de degelijkheid van een alternatief ter vervanging van slecht doorlatend bodemmateriaal te onderzoeken. Rekening houdende met dit Vito-rapport kan de toezichthoudende overheid dit mengsel van (bodem)materialen en afvalstoffen al of niet goedkeuren als mogelijke alternatief voor de opbouw van deze afdichtlaag.

Deze aanpak voldoet aan de doelstelling van het afvalstoffenbeleid (art. 5 decreet afvalstoffen) omdat:

- op die wijze het gebruik van afvalstoffen op stortplaatsen een vorm van eindverwijdering blijft ;
- de stortruimte maximaal aangewend wordt door afvalstoffen (ook in de afdichtlaag) ;
- het storttarief (stortprijs) blijft gelden ;
- de druk blijft bestaan bij de producent om voor deze afvalstoffen te zoeken naar een meer hoogwaardig gebruik en/of naar het voorkomen ervan.

In het licht van de ladder van Lansink beschouwt men het gebruik van b.v. zuiveringsslib in de landbouw hoogwaardiger. De afzet als afdek materiaal zal ook beperkt zijn qua volume. Daarom moeten voor het gebruik van dit slib in het Hydrostab-procédé wel enkele randvoorwaarden worden vermeld : zo zou het slib dat voldoet aan de eisen voor landbouwkundig gebruik niet gebruikt mogen worden, tenzij er geen landbouwkundige bestemming aan kan gegeven worden. Dit maakt mede het voorwerp uit van het onderzoek naar de degelijkheid van deze mengsels als afdichtlaag op stortplaatsen.

Budgettair heeft de toevoeging van dit artikel geen invloed op de inkomsten van de heffingen op afvalstoffen. De afvalstoffen die in aanmerking komen voor gebruik in de afdichtlaag op stortplaatsen wordt beperkt door :

1. het aantal vergunde stortplaatsen, die vrij beperkt zijn in Vlaanderen ;
2. de goedkeuring van de degelijkheid van de afdichtlaag (bestaat gedeeltelijk uit afvalstoffen) ;
3. het feit dat in Vlaanderen ingevolge de zuiveringsaanpak van huishoudelijk afvalwater (Aquafin) de slibhoeveelheid op jaarbasis sterk toeneemt in vergelijking met de andere afvalstromen.

AFDELING VI

Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening

Artikel 32

De wet op de staatshervorming van 8 augustus 1980 en zijn uitvoeringsbesluiten bepaalde dat een aantal grote waterbouwkundige werken onder de bevoegdheid van de federale overheid zou blijven ressorteren. De lijst ervan zou bij Koninklijk Besluit vastgesteld worden.

Medio de jaren 80 werd dit Koninklijk Besluit uitgevaardigd en werden ondervermelde complexen : “Kluizen” en “De Blankaart” in het verzorgingsgebied van de VMW, “Eeckhoven” en “Broeken” in het verzorgingsgebied van de AWW en de veiligheidsleiding tussen Veurne en Nieuwpoort op de verzorgingsgebieden van de VMW en de TMVW als groot waterbouwkundig werk gecatalogeerd.

In de volgende staatshervorming van 1988 zijn deze kunstwerken dan overgedragen aan het Vlaamse Gewest. De exploitatie ervan is echter steeds gebeurd door de drinkwatermaatschappij op wiens grondgebied de betreffende installaties gelegen waren.

Ingevolge het niet langer opnemen van de vastlegingskredieten voor de realisatie van “grote waterbouwkundige werken” in de begrotingen van de Vlaamse Gemeenschap sinds 1996, staan de drinkwatermaatschappijen in het algemeen en de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening in het bijzonder zelf in voor de financiering van de noodzakelijke investeringen in de grote waterbouwkundige werken.

Door het principe van de natrekking zijn alle installaties die de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (met eigen middelen) opricht, onderhoudt en exploiteert op terreinen van het Vlaams Gewest eigendom van deze laatste. Als eigenaar van de grond kan het Vlaams Gewest er in rechte en in feite over beschikken naar eigen goeddunken.

Uiteraard is dit geen gezond principe bij de lange termijn planning van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening en kan dit zelfs de leefbaarheid van deze laatste hypothekeren. Bovendien kunnen deze gebouwen en installaties niet correct opgenomen worden in de boekhouding van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening. In principe mogen deze installaties op dit ogenblik niet in het actief van de VMW worden opgenomen en kunnen zij bijgevolg ook niet worden afgeschreven, maar moeten ze direct in kosten genomen worden. Dit zou uiteraard enorme schokken geven in de exploitatieresultaten van de VMW en gaat bovendien compleet voorbij aan de economische realiteit, waar deze installaties naar de toekomst toe de opbrengsten zullen genereren. Daarom is gezocht naar een juridische constructie die tegemoet komt aan de nood aan rechtszekerheid in hoofde van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening.

In eerste instantie werd gedacht aan een erfpachtovereenkomst ten kosteloze titel voor de maximaal toegelaten duur van 99 jaar.

Uit nazicht van de wetteksten en de rechtsleer blijkt echter dat erfpacht noodzakelijk ten bezwarende titel moet worden gevestigd. Cfr. artikel 1 van de wet van 10 januari 1824 op de erfpacht, waarin als definitie wordt gegeven : “Erfpacht is het tijdelijk zakelijk recht om het volle genot te

hebben van een aan een ander toebehorend onroerend goed, onder de verplichting om de erfverpachter een jaarlijkse vergoeding in geld of in natura uit te keren”. (Zie ook “Zakenrecht”, deel IIB van Prof. R. Derine, pag.846 en 856). De verplichting om de erfverpachter een vergoeding of canon te betalen is dus essentieel. Anderzijds kan deze vergoeding zeer laag worden bepaald. De stelling van de Administratie van Registratie en Domeinen dat een erfpacht met een zeer lage canon als een verdoken schenking moet beschouwd worden, is bij herhaling afgewezen door de rechtbanken (Rb. Doornik, 21 mei 1912, Pas. 1912, III, 262 en Brussel, 29 april 1914, Pas. 1914, II, 204, geciteerd in hoger- vermeld werk van Derine).

Een erfpacht kan dus enkel verleend worden tegen vergoeding, zij het dat deze laag (zelfs symbolisch) kan gesteld worden.

Een oplossing is gevonden in de figuur van het opstalrecht dat ten kosteloze titel kan worden verleend voor een maximale duur van 50 jaar. Hierdoor kan de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening voor eigen rekening de nodige infrastructuurwerken realiseren en exploiteren in de toekomst.

Evenals erfpacht wordt het recht van opstal geregeld door een wet van 10 januari 1824 maar in tegenstelling tot het erfpachtrecht kan het opstalrecht worden gevestigd ten kosteloze titel. Het recht van opstal is het tijdelijk zakelijk recht om gebouwen, werken of beplantingen op andermans grond te hebben. Het is derhalve een afwijking op het principe van de natrekking zoals gesteld in art. 552 BW. Er komt een gesplitste eigendomsverhouding tot stand tussen enerzijds de grond en de opstallen. Het recht van opstal kan zowel betrekking hebben op reeds opgerichte gebouwen, werken of beplantingen als op nog op te richten. Wel is de maximumduur 50 jaar.

Dit recht van opstal kan in principe geregeld worden voor alle betrokken drinkwatermaatschappijen (VMW, AWW en TMVW), maar de rechtsvorm van de verschillende maatschappijen kan hierbij een belangrijke invloed hebben.

De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening is echter bij decreet opgericht en is een Vlaamse Openbare Instelling. Een eventuele ontbinding, privatisering, overdracht van aandelen enz. kan enkel bij decreet, waarbij de modaliteiten ervan kunnen vastgelegd worden, met name ook deze die betrekking hebben op de overdracht van het opstalrecht.

Voor AWW en TMVW, die intercommunales zijn, ligt deze problematiek iets complexer.

Daarom wordt het bijgaande ontwerp van decreet beperkt tot de installaties uitgebaat door de VMW, m.n. de spaarbekkens van Kluizen en De Blankaart, met de hierbij horende installaties.

Volledigheidshalve kan hierbij ook aangestipt worden dat de VMW reeds in 1995 voor 80,4 miljoen BF vorderingen op het Vlaams Gewest met betrekking tot de studiekosten voor sommige grote waterbouwkundige werken alsook 23,7 miljoen BF voor investeringen in deze installaties heeft afgeschreven.

Gelet op het beginsel van de onvervreemdbaarheid van het openbaar domein kan deze vestiging van recht van opstal slechts geschieden indien een decreet daarin uitdrukkelijk voorziet en de voorwaarden ervan bepaalt.

Ingevolge de wet van 31 mei 1923 is de minister van Financiën bevoegd om de onroerende domeingoederen te verkopen of met zakelijke rechten te belasten na machtiging van de wetgever. Na de gewestvorming is voor wat betreft de openbare domeingoederen van het Vlaamse Gewest de Vlaamse minister van Financiën en Begroting bevoegd om deze handelingen te stellen na machtiging door het Vlaamse Parlement.

Gelet op de belangrijke investeringen te realiseren door de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening, die op het einde van het recht van opstal kosteloos eigendom worden van het Vlaamse Gewest, wordt voorgesteld dit recht van erfpacht kosteloos toe te staan en voor de wettelijk voorziene maximum termijn van 50 jaar.

In het voorliggende decreet wordt dit recht van opstal enkel geregeld voor de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening. Bij een eventuele privatisering van de VMW, waarvoor een decreet vereist is, zal het recht van opstal met al zijn rechten en verplichtingen worden overgenomen door de nieuwe maatschappij, zoals alle andere contractuele verbintenissen.

AFDELING VII

Riviervisserij

Artikel 33

Dit artikel zet de bedragen van de belasting op de drie types visverloven om naar euro. Het betreft hier een exacte omzetting zonder transparantieaf rondingen.

Deze omzetting was oorspronkelijk opgenomen in een ontwerpbesluit van de Vlaamse regering, maar de Raad van State oordeelde dat – in tegenstelling tot de bepalingen van het ‘Eurodecreet’ van 1998 die deze mogelijkheid wel voorziet – de aanpassing van een decreet of wet aan de euro niet via een besluit van de Vlaamse regering kan, maar via een decretale bepaling dient geregeld.

AFDELING VIII

Jachtdecreet

Artikel 34

Dit artikel zet de bedragen van de belasting op de jachtverloven en -vergunningen om naar euro. Om de transparantie te behouden werden de bedragen omgerekend rekening houdend met de geldende afrondingsregels.

Deze omzetting was oorspronkelijk opgenomen in een ontwerpbesluit van de Vlaamse regering, maar de Raad van State oordeelde dat – in tegenstelling tot de bepalingen van het ‘Eurodecreet’ van 1998 die deze mogelijkheid wel voorziet – de aanpassing van een decreet of wet aan de euro niet via een besluit van de Vlaamse regering kan, maar via een decretale bepaling dient geregeld.

AFDELING IX

Milieuvergunningen

Artikel 35-36

Artikel 17 van het samenwerkingsakkoord van 25 april 1997 tussen de Gewesten en de Federale Overheid met betrekking tot de administratieve en wetenschappelijke coördinatie inzake bioveiligheid, goedgekeurd bij decreet van 17 december 1997 (B.S. van 31 januari 1998), voorziet een harmonisatie van de in de verschillende gewesten gehanteerde dossierrechten inzake dossiers met betrekking tot genetisch gemodificeerde organismen, genetische gemodificeerde micro-organismen of pathogenen.

Ingevolge de omzetting van de EG-richtlijn 98/81/EG inzake GGO's dringen zich andere indeelingscategorieën op. Naast een aanpassing van titel II van het VLAREM impliceert deze omzetting ook een wijziging van de regeling inzake de dossierrechten voor GGO-dossiers. Met het oog op de in voormeld samenwerkingsakkoord voorziene harmonisatie van de GGO-dossierrechten besliste het Comité voor de Coördinatie van het Internationaal Milieubeleid (CCIM) op 8 februari 2000 een "groep ad hoc Bioveiligheid" op te richten. Deze groep besprak in haar vergaderingen van 25 september 2000 en 17 november 2000 een voorstel dat in overleg op 20 juni 2001 werd aangepast.

Met artikel 38 wordt beoogd het voorstel van bedoelde groep ad hoc volledig over te nemen in het artikel 19ter van het Milieuvergunningendecreet. Er kan worden opgemerkt dat de huidige bedragen, zoals bepaald in artikel 5.51.8.1 van titel II van het VLAREM, variëren van 5.000 tot 10.000 BEF terwijl de nieuw dossierrechten variëren van 2.500 BEF (61,97 euro) tot 100.000 BEF (2.478,94 euro). De volledige opname in het milieuvergunningendecreet geeft de belasting de vereiste decretale basis. De nodige definities worden eveneens in het decreet opgenomen. Omwille van de harmonisatiebepaling werd enkel een mathematische conversie en afronding naar de euro uitgevoerd.

Tegelijkertijd met de voorgestelde wijziging van artikel 19ter van het Milieuvergunningendecreet, is het logisch dat ook de dossiertaksen vastgesteld in artikel 19bis van hetzelfde decreet in euro worden uitgedrukt. Artikel 31 beoogt deze wijziging door te voeren. De voorziene aanpassing van de Vla-

rem-dossiertaks betreft louter de omzetting naar euro van de huidige bedragen uitgedrukt in BEF.

HOOFDSTUK IV

Economie

Artikel 37

Naar aanleiding van de begrotingsopmaak 2002 is vastgesteld dat deze geïsoleerde bepaling niet werd opgenomen in het eurodecreet van de administratie Economie. Door de opname van deze decreetsbepaling wordt deze vergetelheid recht gezet.

Artikel van voornoemd decreet machtigt de Vlaamse regering om de waarborgen te verlenen ten gunste van financieringsmaatschappijen die actief zijn in de sector van de sociale economie met het oog op de gedeeltelijke dekking van het verlies dat zij gebeurlijk dragen als gevolg van de economische mislukking van projecten inzake sociale economie die zij financieren in de vorm van leningen of participaties. De maximale omloop van de uitstaande verbintenissen mag niet meer dan 100 miljoen frank bedragen.

De voorgestelde omzetting beoogt de regelgeving transparant te houden. Aangezien tot op heden geen dergelijke waarborgen werden verstrekt en de omloop van de uitstaande verbintenissen nihil is, mag de omzetting als budgettair verwaarloosbaar worden beschouwd.

HOOFDSTUK V

Fonds Vlaanderen-Azië

Artikel 38

De afschaffing van het Fonds kadert in het Vlaams regeerakkoord waar wordt gesteld dat "de bestaande exportbevorderende instanties en instrumenten waarover de Vlaamse regering beschikt (Export Vlaanderen, FITA, VLAM, Fonds Vlaanderen-Azië, Nieuw Europa, Vlaamse Milieuholding Internationale, enz.) beter op elkaar afgestemd en gebundeld met het oog op grotere synergie-effecten".

HOOFDSTUK VI

Fonds voor het Flankerend Economisch beleid
– Hermesfonds

Artikel 39

Tot op heden fungeerden de Fondsen voor Economische Expansie en Regionale Reconversie, opgericht bij decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, als financieringsmechanisme voor de economische ondersteuningsmaatregelen. De titulatuur van deze fondsen verwijst expliciet naar het expansiebeleid klassieke stijl, geënt op directe investeringssteun en de ontwikkeling van achtergestelde economische zones. Gelet op de heroriëntatie van rechtstreekse steun naar een meer flankerend beleid, gelet op het uitdovend karakter van de regionale ontwikkelingszones, wordt voorgesteld reeds nu te anticiperen in functie van het vernieuwd economisch ondersteuningsbeleid dat in ontwikkeling is. De rigide opsplitsing van beleidsmaatregelen in functie van de doelgroep der kleine ondernemingen enerzijds, middelgrote en grote ondernemingen anderzijds, is voor een stuk voorbijgestreefd. De opsplitsing in twee fondsen resulteerde tot op heden in aberraties waaraan door de nieuwe structuur wordt verholpen. Zo werd de Vlamivorm-maatregel op het FEERR-MGO geïmputeerd alhoewel deze maatregel tot doel had alle ondernemingen, zonder onderscheid qua grootte, te bereiken. Zo geschiedt de EFRO-financiering lastens het FEERR-KO alhoewel EFRO méér dekt dan louter initiatieven naar kleine ondernemingen. Alhoewel de in ontwikkeling zijnde nieuwe voorstellen soms een distinctie maken in wijze van benadering van de doelgroep, deels gedictieerd door de Europese directieven die een bredere ondersteuning toelaat aan KMO's dan aan grote ondernemingen, in het flankerend beleid waar eerder op niet-verplaatsbare productiefactoren wordt gestuurd, speelt dit onderscheid een minder determinerende rol. Het voorstel om de twee FEERR's te vervangen door één financieringselement belet echter niet dat in de onderscheiden beleidsmaatregelen doelgroepaccenten, bijvoorbeeld naar KMO's, worden gelegd. Zo is de nieuwe maatregel van de opleidingscheques be-

stemd voor alle ondernemingen, zij het met positieve discriminatie van de KMO's.

De taakomschrijving van het Fonds is identiek aan deze van de FEERR's zoals omschreven in artikel 1§ 9 en artikel 2§ 9 van het decreet houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991. Afstemming met het nieuwe ontwerp van decreet betreffende het economisch ondersteuningsbeleid, onder meer onder artikel 4 a) van het voorstel van programma-decreetsbepaling, zal gebeuren éénmaal dit haar definitieve vorm heeft gekregen. Het ontwerp van decreet werd principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 13 juli 2001, verkreeg advies van de SERV op 12 september 2001 en werd ondertussen aangemeld aan de Europese Commissie.

Het nieuwe Fonds neemt de rechten en verplichtingen over de Fondsen voor Economische en Regionale Reconversie. Dit betekent dat alle op het einde van het begrotingsjaar 2001 openstaande vastleggingen worden overgedragen evenals het op het einde van het begrotingsjaar 2001 saldo van de nog beschikbare betalingskredieten die voor deze vastleggingen binnen de Fondsen voor Economische en Regionale Reconversie beschikbaar zullen zijn. Dit betekent evenzeer dat de eventuele terugvorderingen die nog moeten gebeuren op basis van verbintenissen die binnen de Fondsen voor Economische en Regionale Reconversie werden aangegaan in het nieuwe Fonds zullen terechtkomen.

Het Fonds heeft de bestuurlijke organisatievorm van een instelling van openbaar nut met eigen rechtspersoonlijkheid behorende tot categorie A in de zin van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut. Alhoewel voornoemde wet wordt herzien in het licht van de voorgenomen reorganisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, is dit actueel het controlerend kader onder dewelke para-regionale instellingen van het type A ressorteren.

Als instelling behorende tot categorie A zal het Fonds rechtstreeks onder het gezag van de Vlaamse regering blijven. Zij is immers enkel het geëigende instrument via hetwelk de Vlaamse regering naar beleid wenst te concretiseren.

HOOFDSTUK VI

Financiën

AFDELING I

Fonds Onroerende Goederen

Artikel 40

Op 20 december '89 besliste de Vlaamse Regering om een aantal gewestterreinen gelegen te Grimbergen – Vilvoorde – Zemst (totale opp. circa 60 ha) als multifunctionele transport- en distributiezone, "businesspark Cargovil" genaamd, uit te bouwen en de terreinen op deze wijze ten gelde te maken. In dit kader werd in het begrotingsfonds Fonds onroerende goederen, een specifiek luik voor het Cargovilproject gecreeërd : "het Cargovil-fonds".

De voorgestelde decreetsbepaling strekt er toe om omschrijving van de uitgaven waarvoor het Cargovilfonds kan aangewend worden, uit te breiden. Voortaan kunnen in het kader van de Cargoviloperatie ook gronden aangekocht worden. Zo is voor de ontsluiting van een perceel van ± 2 ha op de Cargovilzone de aankoop van een aangrenzend perceel noodzakelijk. Daarnaast moet deze wijziging het ook mogelijk maken om op de Cargovilzone reeds verkochte terreinen opnieuw terug te kopen. In de verkoopakten wordt immers bedongen dat het Vlaamse Gewest over een terugkooprecht beschikt o.a. in geval van staking van bedrijvigheid of bij niet naleven van de vestigingsvoorwaarden van de koper. Tot op heden konden de middelen van dit Cargovilfonds hiervoor niet aangewend worden.

AFDELING II

NV Koloniën Invest

Artikel 41

De Vlaamse Gemeenschap is eigenaar van een kantoorgebouw te Brussel, aan de Koloniënstraat en de Kanselarijstraat, ingevolge eigendomsoverdracht door de Belgische Staat in het kader van de staatshervorming (K.B. van 4/3/1992, BS 17/3/1992).

Bij akte van 25 april 2001 gaf de Vlaamse Gemeenschap het goed in erfpacht aan de Naamloze Vennootschap "Koloniën Invest" voor een periode van 60 jaar en mits een canon voor de totale erfpachtperiode van 236.500.000 BEF. De canon wordt gespreid betaald in gelijke schijven gedurende de eerste 5 jaar van de erfpachtovereenkomst. De canon wordt tevens jaarlijks aangepast aan de index der consumptieprijzen.

In de erfpachtovereenkomst werd een verplichting tot renovatie opgelegd. Aan de Vlaamse Gemeenschap werd bovendien een voorhuurrecht op het goed toegekend.

De erfpachttakte werd verleden onder voorbehoud van goedkeuring door de wetgevende macht, vermits de waarde van het onroerende goed het voor de vestiging van onroerende zakelijke rechten opgelegde maximum van 50 miljoen BEF, zoals bepaald bij de wet van 31 mei 1923, laatst gewijzigd bij wet van 6 juli 1989 en van overeenkomstige toepassing verklaard op de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bij artikel 22 van het decreet van 20 december 1989 houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, overtreft.

AFDELING III

Personenbelasting

Artikel 42

Met dit decreet van 22 december 2000 heeft de Vlaamse regering gebruik gemaakt van een mogelijkheid, voorzien in de Bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en Gewesten (hierna "Financieringswet" genoemd), tot het toekennen van kortingen op de personenbelasting. Deze belastingverlaging kaderde in het proces van ruimere regionale fiscale autonomie dat Vlaanderen moest toelaten een eigen volwaardig fiscaal beleid te voeren.

Het toekennen van een korting op de personenbelasting genoot niet de voorkeur van de Vlaamse regering, maar op het ogenblik dat voorliggend decreet werd ingevoerd was die de enige wettelijke mogelijkheid die ter hare beschikking stond. Met de recente verruiming van de Vlaamse fiscale autonomie via de wijziging van de Financieringswet, worden de wettelijke mogelijkheden echter ver-

groot en kan gewerkt worden aan andere fiscale maatregelen.

Daarom wordt voorgesteld het decreet van 22 december 2000 houdende toekenning van een korting op de personenbelasting met ingang van aanslagjaar 2002 op te heffen.

AFDELING IV

Successierechten

Artikel 43-44

I. Algemene bespreking

1. Het Vlaams Gewest heeft sedert 1996 talrijke wijzigingen aangebracht aan de hoofdstukken VI en VII van het Wetboek der successierechten. Daarbij zijn een aantal onvolkomenheden in de teksten van de artikelen 50 en 56 van dat Wetboek geslopen, die bij dit ontwerp worden rechtgezet.

II. Artikelsgewijze commentaar

Artikel 43

Zoals artikel 50, tweede lid, nu geredigeerd is, wordt het tarief rechte lijn enkel toegepast op verkrijgingen door de kinderen "van de langstlevende echtgenoot van de overleden echtgenoot". Gelet op die formulering is de volgorde van overlijden van de stiefouder en de ouder, bepalend voor het tarief dat toepasselijk is in de relatie stiefouder-stiefkind. Sterft de stiefouder vóór de ouder van het stiefkind, dan is het legaat van die stiefouder aan zijn stiefkind onderworpen aan het tarief rechte lijn. In het tegenovergestelde geval is dit legaat, in principe, onderworpen aan het tarief "tussen alle andere personen". Vermits een duidelijke tekst geen interpretatie behoeft, kon de administratie niet anders dan dat lid in de voormelde zin toe te passen.

Bovendien wordt in die bepaling geen rekening gehouden met de mogelijkheid van vooroverlijden van het stiefkind. Als het een legaat gemaakt heeft aan zijn stiefouder, wordt dat legaat aan het tarief "tussen anderen" belast.

De nieuwe tekst lost die onvolkomenheden in de oude tekst op door de verkrijgingen tussen een stiefouder en een stiefkind gelijk te stellen met een verkrijging in de rechte lijn.

Rekening houdend met de verbreiding van samenlevingsvormen buiten het huwelijk wordt in de nieuwe tekst van artikel 50 ook een gelijkstelling met een verkrijging "in de rechte lijn" voorzien, wanneer het gaat om een verkrijging tussen een kind van een persoon die met de erflater samenwoont en de erflater. Hier moet "samenwoont" begrepen worden in de betekenis die er in artikel 48 wordt aan gegeven. Dezelfde gelijkstelling wordt voorzien wanneer het gaat om een verkrijging tussen een persoon die met een ouder van de erflater samenwoont en de erflater. Hier kan men uiteraard niet terugvallen op de definitie van samenwonen in artikel 48 (het betreft geen samenwonen met de erflater). Daarom wordt geëxpliciteerd wat in de context van deze gelijkstelling onder samenwonen dient te worden verstaan.

In de nieuwe redactie van artikel 50, wordt het huidige eerste lid, het tweede lid. Aldus krijgt het artikel een logischere structuur in de economie van het wetboek : eerst de gelijkstellingen met een verkrijging in de rechte lijn, dan de gelijkstellingen met een verkrijging tussen echtgenoten en samenwonenden (cf. artikel 48 ; aanduiding tariefcategorie en opbouw tabel "in rechte lijn, tussen echtgenoten en tussen samenwonenden).

Ook in de nieuwe redactie van onderhavig lid wordt rekening gehouden met de realiteit van samenlevingsvormen buiten het huwelijk. Daarom wordt, naar analogie met wat geldt voor echtgescheidenen of van tafel en bed gescheidenen, het tarief rechte lijn toepasselijk gemaakt op een verkrijging tussen ex-samenwonenden, wanneer er gemeenschappelijke kinderen zijn. Hierbij is noodzakelijkerwijze ook een van artikel 48 afwijkende omschrijving moeten gegeven worden aan ex-"samenwonenden".

Artikel 44

De nieuwe tekst van artikel 56 van het Wetboek der successierechten regelt in hoofdzaak twee problemen in de huidige tekst :

1. Voor de vermindering "in rechte lijn" is nu vereist dat men door de wet tot de erfenis moet zijn geroepen. Dit houdt in dat in geval een kleinkind uitsluitend als legataris tot de nalaten-

schap van een grootouder is geroepen, de vermindering niet van toepassing is. Als men die voorwaarde niet stelt in het kader van de verminderingen voor de broers en zusters en voor de verdere verwanten, dan is het niet logisch dat ze zou gehandhaafd blijven voor een afstamming.

2. De redactie van het artikel is niet meer aangepast aan de huidige stand van de Vlaamse successiewetgeving. Inzonderheid de verwijzingen middels de zinsneden "De som der rechten berekend volgens Tabel (I of II) van artikel 48 en artikel 60bis" zijn achterhaald, vermits artikel 60bis nu geformuleerd is als een vrijstellingsbepaling. Redelijkerwijze kan er dus ook geen sprake meer zijn van "som der rechten ...". Taalkundig is "in hoofde van" bovendien verkeerd (correct taalgebruik – W Penninckx en P Buyse, UGA, Kortrijk-Heule, vierde bijgewerkte druk, blz. 90). Tenslotte laat de tekst van artikel 56 er nu twijfel over bestaan of hij eveneens van toepassing is op het recht van overgang bij overlijden. De tekst spreekt immers uitsluitend van netto-erfdelen terwijl bij het recht van overgang bij overlijden de (som van de) bruto-erfdelen belast wordt. Die onzekerheid wordt nog eens extra in de verf gezet door de aanhef van artikel 59 ("De rechten van successie en van overgang bij overlijden worden verlaagd ..."). Een erfgenaam die vooraf wil berekenen hoeveel rechten van overgang bij overlijden hij verschuldigd is, kan uit de huidige tekst van artikel 56 dus niet met zekerheid opmaken of hij recht heeft op een vermindering.

Met de samenwonenden in de nieuwe tekst van artikel 56 worden de samenwonenden bedoeld in de zin van artikel 48 van het Wetboek der Successierechten. De gevallen van gelijkstelling met een verkrijging in rechte lijn zoals bedoeld in artikel 50 van hetzelfde wetboek kunnen van dezelfde verminderingen genieten op basis van deze gelijkstelling.

Van de gelegenheid werd gebruik gemaakt om de structuur van het artikel aan te passen. Eerst komen de vermindering die afhankelijk zijn van de grootte van de verkrijging, laatst komt de vermindering voor kinderen die onafhankelijk is van de grootte van de verkrijging. De formules van de verschillende verminderingen werden op een meer eenvormige manier hernomen.

HOOFDSTUK VIII

VIPA

Artikel 45

Volgens het VIPA-decreet dient een subsidiebelofte vastgelegd te worden op het lopende begrotingsjaar (zie artikel 2, 8°) en mag de totale som van alle subsidiebeloften per sector niet meer bedragen dan het bedrag bestemd voor investeringen dat in de begroting per sector is ingeschreven.

Voor zeer grote investeringsdossiers, die zich in de praktijk situeren in de ziekenhuissector, betekent dit dat de vastleggingen voor een bepaald jaar bijna volledig zullen ingenomen worden door deze dossiers, terwijl de uitvoering van de projecten loopt over verscheidene jaren. Deze huidige werkwijze hypothekeert beleidsbeslissingen in budgettair minder omvangrijke, maar vanuit gezondheids-economisch standpunt evenzeer valabele dossiers.

Vandaar de mogelijkheid die hier wordt geschapen om voor projecten van 15 miljoen euro of meer, de vastleggingen te spreiden over meerdere jaren. Het is daarbij niet de bedoeling om de filosofie van rechtszekerheid te verlaten die steekt achter de bepaling van het VIPA-decreet.

HOOFDSTUK IX

Media

Artikel 46

In artikel 16 van de omroepcodex van 25 januari 1995 werd ingeschreven welke aangelegenheden door de beheersovereenkomst Vlaamse regering – VRT van 3 juni 1997 in het bijzonder werden geregeld.

Voorgesteld wordt om art. 16 van de gecoördineerde omroepdecreten te wijzigen en in overeenstemming te brengen met de nieuwe beslissingen en accenten die in de nieuwe beheersovereenkomst van 7 juni 2001 werden vastgelegd tussen de Vlaamse regering en de VRT.

Het gaat inzonderheid over de meetbare doelstellingen, uitgaande van de openbare omroepop-

dracht, over de kwaliteitsbewaking, over de innovatieve mediaprojecten, de doelstellingen inzake personeel, financiën, technologie en transmissie en over de financiële middelen.

In het artikel wordt tevens uitvoering gegeven aan de Europese richtlijn 200/52/EG van 26 juli 2000 tot wijziging van de richtlijn 80/723/EEG betreffende de doorzichtigheid in de financiële betrekkingen tussen lidstaten en openbare bedrijven door het inschrijven van de toepasselijkheid van de richtlijn op de VRT.

Via de Permanente Vertegenwoordiging werd aan de Europese Commissie meegedeeld dat de Vlaamse Gemeenschap via dit decreet uitvoering geeft aan hogervermelde richtlijn.

Artikel 47

Dit is een legistische correctie ingevolge de aanpassing van artikel 16 van de gecoördineerde media-decreten.

HOOFDSTUK X

Energie

AFDELING I

Elektriciteitsvoorziening

Artikel 48

Voorliggend voorziet in de opheffing van artikel 5bis van de wet van 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening. Dit artikel legt aan de elektriciteitsproducenten de verplichting op om 100 kWh elektriciteit gratis ter beschikking te stellen van laagspanningsklanten.

Deze maatregel zal vanaf 1 januari 2002 worden vervangen door de toekenning door de netbeheerder van een gratis hoeveelheid elektriciteit van 100 kWh per gezin aangesloten op zijn distributienet, vermeerderd met 100 kWh per gezinslid. Deze verplichting is opgenomen in het besluit van houdende het gratis vervoer en de gratis levering van een hoeveelheid elektriciteit als sociale openbare-dienstverplichting.

Bij de goedkeuring van dit besluit werd in de Vlaamse regering afgesproken dat de nieuwe regeling, opgenomen in het besluit van ..., de regeling van artikel 5bis van de wet van 10 maart 1925 zou vervangen. Daartoe dient artikel 5bis opgeheven te worden vanaf 1 januari 2002.

Deze opheffing dient opgenomen te worden in een decreetsbepaling. Aangezien het artikel 5bis werd ingevoegd in de wet van 10 maart 1925 door het Vlaams decreet van 22 december 1999 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000, werd ervoor geopteerd om, naar analogie, het voornoemde artikel 5bis op te heffen in voorliggend decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002.

Artikel 49

Door de opheffing van artikel 5bis van de wet van 1925 en de vervanging van de maatregel door het besluit houdende het gratis vervoer en de gratis levering van een hoeveelheid elektriciteit als sociale openbare-dienstverplichting, is er nood aan een decretale bepaling die voorziet dat de gemeenten hun medewerking verlenen aan de netbeheerders bij het uitvoeren van de openbare-dienstverplichtingen, namelijk door het verstrekken van gegevens met betrekking tot het aantal gezinsleden per gezin. De netbeheerder heeft deze gegevens nodig voor het gratis vervoeren en leveren van de juiste hoeveelheid elektriciteit, namelijk 100 kWh per gezin plus 100 kWh per gezinslid. De gemeenten moeten deze gegevens reeds jaarlijks aan de watermaatschappijen bezorgen in het kader van de maatregel van gratis 15 m³ water per persoon. De verplichting om deze gegevens ook aan de netbeheerders te bezorgen, zal dan ook de taken van de gemeenten niet verzwaren.

Voor de uitvoering van andere sociale openbare-dienstverplichtingen is de medewerking van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (OCMW's) nodig. Zo zal de bestaande regeling m.b.t. de minimumlevering van elektriciteit vervangen worden door een aangepaste regeling in een vrijgemaakte markt. De nieuwe regeling voorziet in geval van betalingsmoeilijkheden de plaatsing van een budgetmeter inclusief een stroombegrenzer. De OCMW's moeten erop toezien dat alleen in geval van klaarblijkelijke onwil de stroombegrenzer wordt verwijderd. Zij moeten er eveneens voor zorgen dat de aflossing van de opgebouwde schuld via de budgetmeter rekening houdt met de financiële situatie van de gebruiker. Deze medewerking

van de OCMW's is analoog met de medewerking die zij nu reeds verlenen in het kader van de bestaande regeling inzake minimumlevering van elektriciteit.

AFDELING II

Elektriciteitsmarkt

Artikel 50

De Vlaamse regering heeft op 2 augustus 2000 het systeem van de groenestroomcertificaten aangemeld bij de Europese Commissie in het kader van de regels over staatssteun.

Op 25 juli 2001 heeft de Europese Commissie haar goedkeuring aan het Vlaamse systeem van de groenestroomcertificaten gegeven. In haar beslissing heeft de Europese Commissie als voorwaarde opgenomen, dat er bij het berekenen van het aantal voor te leggen groenestroomcertificaten rekening moet gehouden worden met de import van groene stroom. De vrijstelling van de certificatenverplichting van Vlaamse groene stroom en elektriciteit uit kwalitatieve warmtekrachtinstallaties gelegen in het Vlaams Gewest betekent immers een discriminatie ten opzichte van ingevoerde groene stroom en elektriciteit uit warmtekrachtinstallaties.

Het controleren of buitenlandse groene stroom en elektriciteit uit warmtekrachtkoppeling voldoet aan de eisen, gesteld door het Vlaams Gewest, is echter technisch en administratief gezien moeilijk te realiseren. Daarom werd geopteerd voor het opheffen van de vrijstelling van de Vlaamse groene stroom en warmtekrachtstroom, om zo de discriminatie ten opzichte van ingevoerde groene stroom en warmtekrachtstroom op te heffen. Dit maakt ook de berekening van het aantal voor te leggen certificaten veel eenvoudiger.

De voorgestelde decreetwijziging heeft een lichte verhoging van het aantal voor te leggen certificaten tot gevolg (enkel voor de leveranciers van groene stroom en WKK-stroom die hun vrijstelling verliezen). Door de verhoogde vraag naar certificaten zal het schrappen van deze vrijstelling een waardeverhoging van de groenestroomcertificaten tot gevolg hebben, waardoor de producenten van groene stroom en elektriciteit uit kwalitatieve warmtekracht toch geen nadeel van het wegvallen van de vrijstelling zullen ondervinden.

De voorgestelde decreetwijziging heeft door de verhoging van het aantal voor te leggen certificaten een impact hebben op de begroting van het Fonds Hernieuwbare Energiebronnen, waarin de geldboetes gestort worden wanneer de leveranciers en netbeheerders hun verplichtingen niet nakomen.

De inkomsten voor dit Fonds zullen stijgen.

Artikel 51

De Vlaamse regering kan, op basis van artikel 19 van het Elektriciteitsdecreet, openbaredienstverplichtingen opleggen aan netbeheerders en houders van een leveringsvergunning voor elektriciteit. Wanneer deze openbaredienstverplichtingen niet worden nageleefd, kan de reguleringsinstantie een administratieve geldboete opleggen op grond van artikel 37, § 1, van het Elektriciteitsdecreet. Dit artikel 37, § 1 laat de reguleringsinstantie immers toe iedere, in het Vlaamse Gewest gevestigde, natuurlijke of rechtspersoon te verplichten tot naleving van specifieke bepalingen uit het decreet of de uitvoeringsbesluiten hiervan binnen de door haar bepaalde termijn. De opbrengsten van deze administratieve geldboeten worden gestort in de Vlaamse middelenbegroting.

Via een decreetwijziging wordt deze regeling aangepast voor wat de administratieve geldboeten betreft die voortvloeien uit de niet-naleving van openbaredienstverplichtingen. Zij zullen gestort worden in het Energiefonds en niet meer in de Vlaamse middelenbegroting. Voor alle andere administratieve geldboeten blijven de opbrengsten wel ten gunste van de Vlaamse middelenbegroting.

Deze decreetwijziging is gerelateerd aan het beleidsvoornemen van de Vlaamse regering om een systeem van warmtekrachtcertificaten op te starten, analoog aan het systeem van groenestroomcertificaten. Ook in het systeem van de warmtekrachtcertificaten zullen er certificaten verleend worden aan producenten van elektriciteit uit kwalitatieve warmtekrachtinstallaties en zullen leveranciers van elektriciteit een aantal certificaten moeten voorleggen in relatie met hun elektriciteitsverkoop in Vlaanderen.

Voor wat warmtekrachtkoppeling (WKK) betreft is er een Vlaamse doelstelling om in de periode 1995-2005 een bijkomend geïnstalleerd vermogen van 1200 MW aan kwalitatieve warmtekrachtinstallaties te bekomen. Of er wel of niet aan deze beleidsdoelstelling zal worden voldaan, zal kunnen

worden gecontroleerd aan de hand van het aantal ingeleverde warmtekrachtcertificaten. Indien er onvoldoende certificaten zullen worden ingediend, zullen de leveranciers administratieve geldboeten moeten betalen per ontbrekend certificaat.

In het systeem van de groenestroomcertificaten worden deze geldboeten gestort in het Fonds Hernieuwbare Energiebronnen. Deze middelen worden dan gebruikt om projecten te ondersteunen die erop gericht zijn de beleidsdoelstelling inzake de uitbouw van hernieuwbare energiebronnen alsnog te bereiken.

Voor het vooropgestelde systeem van warmtekrachtcertificaten is een gelijkaardige regeling nodig. Ook hier moet er, indien er te weinig certificaten worden ingediend en de doelstelling inzake WKK-vermogen dus niet wordt gehaald, een mogelijkheid zijn om via een fonds extra geld te investeren in WKK-projecten om zo de beleidsdoelstelling toch nog te bereiken.

Deze ondersteuning van WKK-projecten zal vanuit het Energiefonds, het fonds ter financiering en ondersteuning van de openbardienstverplichtingen, gebeuren.. Het Fonds Hernieuwbare Energiebronnen is immers enkel gericht op projecten inzake hernieuwbare energiebronnen en niet op projecten inzake kwalitatieve warmtekrachtkoppeling.

HOOFDSTUK XI

Sociaal Impulsfonds

Artikel 52-53

Het Vlaamse stedenbeleid is één van de prioriteiten van het Vlaams regeerakkoord. De steden worden immers geconfronteerd met een stadsvlucht naar de buitengebieden. De Vlaamse regering wenst de stadsvlucht van economisch sterke en sociaal-culturele actieve groep stop te zetten. In 2001 werd gestart met een legislatuurbreed communicatieplan rond stedenbeleid.

De campagne is geacceerd op twee specifieke doelgroepen :

- Vlaamse tweeverdieners met kinderen + beter gegoede 50 'ers voor de algemene inhoud en het brede publiek. De stad moet voor hen synoniem

worden van opportuniteiten in plaats van problemen.

- kleinere doelgroepen (bijvoorbeeld professionals) voor specifieke onderwerpen.

De campagne heeft de volgende doelstellingen :

- Vooreerst moet er een positieve boodschap over de steden worden gegeven onder andere dat de 21ste eeuw de eeuw van de stad zal zijn en dat het aangenaam is om te wonen en te werken in de stad. Deze boodschap kan gebracht worden door een aantrekkelijk beeld van de steden op te hangen met concrete realisaties (economische dynamiek, leuke woonomgeving, originele renovatie, herbestemming van een site, bewonersparticipatie, leuke winkelstraat, aangenaam en aangepast wonen voor ouderen, activiteiten voor kinderen...). De conclusie moet zijn "Stop de stadsvlucht want de steden zijn aantrekkelijk". Deze positieve boodschap moet geregeld in de media worden gebracht tijdens de ganse duur van de opdracht.
- Ten tweede zullen de initiatieven, projecten en realisaties van de Vlaamse regering op vlak van het stedenbeleid stelselmatig en op gepaste tijdstippen worden gecommuniceerd.

De communicatie heeft volgende strategische onderbouw :

1.1. Van hoop naar realiteit

In een eerste fase moet het stedenbeleid –wanneer het communicatief zichtbaar wordt – vooral hoop geven aan de mensen die 'wonen in de stad' evalueren. Er moet uit blijken dat de overheid de problemen onderkent en er aan werkt.

1.2. Stedenbeleid moet een merk worden

Het stedenbeleid groepeerde zeer uiteenlopende initiatieven en projecten. Alleen de som van al deze elementen zal resulteren in een verbetering van de situatie en in perceptiewijziging bij de burger. Daarom is het belangrijk dat alle projecten toch als een geheel gezien worden. Dit is enkel mogelijk door ze onder één merk samen te brengen, dat een positieve invulling van de stad kan symboliseren en dragen., dat het stedenbeleid zo snel mogelijk zichtbaar maakt en een leven gaat leiden dat specifieke projecten en doelgroepen overstijgt.

1.3. Realiteitszin

Alle boodschappen moeten vertrekken uit concrete projecten en realisaties van het stedenbeleid. Ze mogen geen lege verklaringen of vage beloften bevatten maar wel concrete bewijzen en informatie.

1.4. Realisatiezoom

Hiermee wordt het in-zoomen op de realisatie doorheen de looptijd van de legislatuur bedoeld.

Bij de start bestaat het stedenbeleid uit een aantal projecten en initiatieven die zich in de opstartfase bevinden. Communicatie heeft daarom voornamelijk een “we maken er werk van” karakter. Naarmate de projecten naar het einde van de legislatuur in werkelijke realisaties uitmonden, zal de communicatie veel concreter kunnen worden.

1.5. Stedenbeleid is multi – aspectueel

Stedenbeleid vraagt initiatieven op verschillende beleidsdomeinen en dus genomen door de verschillende leden van de Vlaamse regering.

Daarom worden de initiatieven van de verschillende functioneel bevoegde ministers die gebundeld zijn in het Actieprogramma Stedenbeleid als aanleiding en input gebruikt voor de campagne. In een eerste golf in het voorjaar 2001 betrof het o.m. de stadsbossen van minister Dua, Antwerpen 2001 van minister Landuyt en de renovatiepremie voor de steden van minister Sauwens. In het najaar komen oproep deelname workshops stedenbeleid van minister Van Grembergen, mobiliteit van minister Stevaert, speelruimte van minister Anciaux en werkwinkels van minister Landuyt aan bod.

Telkens zich opportuniteiten voordoen bij de uitvoering van de verschillende projecten uit het Actieprogramma, zullen de bevoegde ministers uitgenodigd worden om mee in de campagne te stappen.

Om het stedenbeleid uit te bouwen tot het merk “Thuis in de stad” is een sterke mediastart noodzakelijk. In die periode zal “Thuis in de stad” als begrip bekendheid en invulling moeten verwerven.

HOOFDSTUK XII

Cultuur

AFDELING I

Amateurkunsten

Artikel 54

Rekening houdend met de huidige budgettaire mogelijkheden en gelet op de ontwikkeling van de sector op basis van de nieuwe regelgeving van 22 december 2000, is het moeilijk om de oorspronkelijke budgettaire uitgangspunten te blijven handhaven. Via de voorgestelde eerste paragraaf worden de voorziene budgetten voor projecten dan ook in een maximum bepaald en niet langer in een minimum. In een tweede paragraaf wordt aan de Vlaamse regering de bevoegdheid gegeven om, in functie van de ontwikkelingen in het werkveld van de amateurkunsten, binnen dit maximum jaarlijks een budget voor projecten te bepalen.

Artikel 55

Artikel 35 van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingswerk voorziet in een specifieke subsidiëring voor lokale initiatieven van migrantenverenigingen. Deze regeling loopt, na de verlenging met één jaar via artikel 40 van het decreet van 22 december 2000 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2001, eind 2001 af.

Gelet op de beleidsintenties inzake het sociaal-cultureel volwassenenwerk, waaronder de migrantenverenigingen, en gelet op het overleg met de sector, is het aangewezen dat in afwachting van de inwerkingtreding van het vooropgestelde raamdecreet de bestaande regeling wordt bestendigd. De verlenging van de bestaande situatie wordt gerealiseerd via § 2 van dit artikel.

Via de eerste paragraaf van dit artikel wordt de uitzonderingsmaatregel die bij de inwerkingtreding van het decreet gecreëerd werd voor de personeelsleden van de nieuwe -nieuw voor de regeling van 19 april 1995 – migrantenfederaties verder te

bestendigen. Het gaat hier om de uitzondering dat personeelsleden bij de aanwerving door de federaties niet beantwoorden aan de decreetbepaling inzake diplomavereisten. Deze uitzondering was ingegeven vanuit de moeilijkheid om personeelsleden te werven uit de allochtone doelgroep die voldoen aan de gestelde diplomavereisten. Intussen zijn deze personeelsleden het voorwerp van subsidiëring. Het is de bedoeling dat zij dit ook nog blijven. Hiertoe is de bestendinging via de voorgestelde paragraaf noodzakelijk.

AFDELING III

Opheffing Koninklijke Besluiten

Artikel 56

Gelet op de recente goedkeuring van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid is de afschaffing van het Koninklijk Besluit van 5 september 1921 een logisch gevolg. Alle particuliere initiatieven met lokaal karakter behoren tot de verantwoordelijkheid van de gemeentelijke overheid en zijn te regelen in het kader van voormeld decreet.

Artikel 57

Dit Koninklijk Besluit dat de subsidiëring regelt van “speciale” activiteiten schoot, gelet op de ontwikkeling binnen de toepassing ervan, duidelijk zijn doel voorbij. Intussen bestaan voor dergelijke speciale activiteiten andere subsidiemogelijkheden, bvb. in het kader van de regelingen betreffende de internationale culturele werking, de evenementenregeling.

HOOFDSTUK XIII

Brusselse Aangelegenheden

AFDELING I

Euro

Artikel 58-60

In het kader van de aanpassingen aan de EURO vindt u als bijlage twee modelfiches aangaande de

aanpassing van het decreet van 5 juli 1989 tot organisatie van het toezicht op de Vlaamse Gemeenschapscommissie en het decreet van 1 juli 1994 tot regeling van de overdracht van roerende en onroerende goederen van de Vlaamse Gemeenschap aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Op 1 januari 2002 gaat de definitieve fase in van de muntunie en moet de bestaande regelgeving zijn aangepast aan het eurogegeven. Aangezien de hiervoor vermelde voorstellen tot aanpassing niet werden opgenomen in het programmadecreet houdende de aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001, dring ik er thans op aan deze voorstellen alsnog te laten opnemen in het ontwerp van programmadecreet voor de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap 2002.

AFDELING II

Vlaams-Brussels Fonds

Artikel 61-67

Op basis van artikel 34 van de bijzondere wet van 13 juli 2001 tot herfinanciering van de gemeenschappen en uitbreiding van de fiscale bevoegdheden van de gewesten wordt de aan de Vlaamse Gemeenschap toegekende netto-opbrengst van het in het Nederlandstalig taalgebied gelokaliseerde kijk- en luistergeld verhoogd met 20% van het gedeelte van de netto-opbrengst van deze belasting in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

In de aanvullende regeringsverklaring van de Vlaamse regering van 9 juli ll. wordt in punt 7 een regeling getroffen voor de besteding van deze middelen van het Kijk- en luistergeld dat Brussel toekomt. De Vlaamse regering voorziet dat in het kader van de afschaffing van het kijk- en luistergeld aan de hand van de invoering van het nultarief, het bedrag ten belope van 20% van het in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest geïnde kijk- en luistergeld (10,213 miljoen euro of 412,-miljoen BEF) zal worden geïnvesteerd in initiatieven ten gunste van de Brusselse Vlamingen. Hiervoor zal ze overgaan tot de oprichting en beheer van een Vlaams-Brussels Fonds.

Omdat de voorstellen voor bestemming van de middelen van het Fonds op dit ogenblik uitgewerkt worden, werd gezocht naar een omschrijving die verschillende mogelijkheden openlaat.

Het beleid van zowel de Vlaamse Gemeenschap als van de VGC richt zich in Brussel op instellingen en niet op individuen. Fiscale incentives (vermindering registratie, afschaffing kijk- en luistergeld, afcentiemen...) zijn sowieso uitgesloten, want gewestbevoegdheid. Elke beleidsmaatregel die zich richt naar *personen* stoot op bevoegdheidsgrenzen, waardoor het initiatief beperkt wordt. De voorgestelde formulering is daarom gericht op het bereiken van de individuen via de voorzieningen.

De oprichting van het Fonds als instelling van categorie A garandeert de nodige autonomie en continuïteit bij het uitvoeren van maatregelen ten aanzien van personen die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wonen, en gebruik maken van voorzieningen die beschouwd kunnen worden als behorend tot de Vlaamse Gemeenschap.

HOOFDSTUK XIV

Toerisme VZW Koninklijke Maatschappij voor
Dierkunde van Antwerpen.

Artikel 68

- 1°) het valt niet uit te sluiten dat de Vlaamse gemeenschap in de toekomst nog andere toelagen kan verlenen dan de in dit artikel voorzien toelagen bv. culturele ; om te vermijden dat hiertoe steeds eerst het decreet zou moeten worden aangepast, wordt het woord “totale” geschrapt ;
- 2°) dit betreft de verhoging van de geïndexeerde basistoelage 2001 voor de werking van 1.652.000 euro (66,6 miljoen BEF) met 620.000 euro (25 miljoen BEF) tot 2.272.000 euro (91,6 miljoen BEF) vanaf het begrotingsjaar 2002 ;
- 3°) het investeringsplan geeft een totaal en duidelijker kader aan tot 2010 waardoor op lange termijn volledig overzicht geboden wordt van de noodzakelijke planning ; dit verhoogt de controlebaarheid van de Vlaamse overheid op de uit te voeren investeringen ; er is een evaluatie voorzien vanaf eind 2003 (2-jaarlijks) voor wat de restauraties betreft en voor wat het geheel betreft ten laatste bij het einde van de 1e beheersovereenkomst 2002-2006 ; voorts ziet de bijzondere vertegenwoordiger van de Vlaamse regering in de Raad van Bestuur nauwlettend

toe op de uitvoering van de begroting en de juiste besteding van de investeringssubsidies in het kader van het investeringsplan ;

- 4°) toen in 1985 het desbetreffende decreet werd opgesteld, behoorde het wetenschappelijk onderzoek nog tot de bevoegdheid van de federale overheid ; het wetenschappelijk onderzoek werd sindsdien gefederaliseerd ; het onderzoek uitgevoerd in het kader van het beleidsdomein toerisme behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse gemeenschap ; de expliciete vermelding in het decreet garandeert deze subsidies ten gunste van de KMDA, mits het afsluiten van een overeenkomst met de bevoegde minister ;
- 5°) aanpassing aan de meest recente logistieke evolutie terzake ;
- 6°) het afsluiten van een beheersovereenkomst is een nieuwe voorwaarde die toegevoegd wordt aan de voorwaarden voor het bekomen van de jaarlijkse subsidies ; deze zal telkens betrekking hebben op een periode van 5 jaar en op het einde geëvalueerd worden door een extern bureau aan te duiden door de Vlaamse overheid, vooraleer een nieuwe beheersovereenkomst kan worden afgesloten.³

Brussel, 19 oktober 2001.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAELE

*De Vlaamse minister van Mobiliteit,
Openbare Werken en Energie,*

Steve STEVAERT

*De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid
en Gelijke Kansen,*

Mieke VOGELS

*De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd,
Sport, Brusselse Aangelegenheden
en Ontwikkelingssamenwerking,*

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

*De Vlaamse minister van Werkgelegenheid
en Toerisme,*

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

*De Vlaamse minister van Financiën en Begroting,
Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening,*

Dirk VAN MECHELEN

*De Vlaamse minister van Binnenlandse
Aangelegenheden, Ambtenarenzaken
en Buitenlands Beleid,*

Paul VAN GREMBERGEN

*De Vlaamse minister van Economie, Buitenlandse
Handel en Huisvesting,*

Jaak GABRIELS

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende de bepaling tot begeleiding van de begroting 2002

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening is ermee belast, in naam van de leden van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het voorontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Onderwijs

AFDELING I

Hogescholen

Artikel 2

Artikel 178, § 1 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 178

§ 1. Het bedrag bestemd voor het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen is in het begrotingsjaar 2002 gelijk aan 502.629.916 euro.

Dit bedrag wordt overeenkomstig de collectieve arbeidsovereenkomst van 29 september 1993 vermeerderd als volgt : <...> <...>, in 2002 met 991.574 euro en in 2003 met 495.787 euro.”

Artikel 3

In artikel 196 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1. de laatste zin van art. 196, § 2 wordt opgeheven.
2. er wordt een § 3 toegevoegd, die luidt als volgt.

“§ 3. De investeringsmiddelen bedragen voor het begrotingsjaar 2002 :

- 1° voor de Vlaamse Autonome Hogescholen, exclusief de Hogere Zeevaartschool : 7.728.000 euro ;
- 2° voor de gesubsidieerde officiële hogescholen : 1.343.000 euro ;
- 3° voor de gesubsidieerde vrij hogescholen : 12.493.000 euro.

Vanaf het begrotingsjaar 2003 worden deze bedragen aangepast met de voor het begrotingsdecreet gehanteerde aanpassingsfactor voor de investeringssubsidies”.

Artikel 4

Artikel 209, § 1 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

“§ 1. De v.z.w.'s bedoeld in art. 208, § 1, ontvangen als sociale toelage per student een basisbedrag van 161,13 euro. Voor de berekening van dit bedrag wordt rekening gehouden met aantal financierbare studenten op 1 februari van het voorgaande begrotingsjaar.

Dit basisbedrag wordt vanaf 1 januari 2003 jaarlijks aangepast aan het indexcijfer van de consumptieprijzen overeenkomstig de formule :

$BB \times I/I02$,

Waarbij :

- BB gelijk is aan het basisbedrag ;
- I gelijk is aan het indexcijfer van de consumptieprijzen in de maand januari ;
- I02 gelijk is aan het indexcijfer van de consumptieprijzen in de maand januari 2002.

De sociale toelagen worden driemaandelijks ter beschikking gesteld van de vzw's bedoeld in artikel 208, § 1.

Artikel 5

Artikel 340 ter, § 1, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

“ § 1. De Vlaamse regering kan ten belope van een maximumperiode van drie jaar, jaarlijks bijdragen in de financiering van uitzonderlijke projecten in het kader van het hoger kunstonderwijs. Deze projecten hebben een kunstzinnige en pedagogische component.

Het totale bedrag van deze bijdragen wordt vastgesteld op 18,0 miljoen frank voor het begrotingsjaar 2001 en op 453.000 euro vanaf 1 januari 2002.

Dit bedrag wordt vanaf het begrotingsjaar 2003 jaarlijks op de volgende wijze aangepast :

$$0,8 \times (L_n/L_{02}) + 0,2 \times (C_n/C_{02}) ;$$

waarbij :

- L_n/L_{02} gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van het begrotingsjaar 2002 ;
- C_n/C_{02} gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het betrokken begrotingsjaar 2002.”

Artikel 6

Artikel 340 sexies § 1. van hetzelfde decreet wordt als volgt gewijzigd :

“Artikel 340 sexies

§ 1. De Vlaamse regering kan in de vorm van een jaarlijkse toelage bijdragen in de financiering van hogere instituten voor schone kunsten en van instellingen die excellente hogere kunstopleidingen organiseren.

Het totale bedrag van de toelage wordt vastgesteld op 88,3 miljoen frank voor het begrotingsjaar 2001 en op 2.220.000 euro vanaf 1 januari 2002. Dit bedrag wordt vanaf het begrotingsjaar 2003 jaarlijks op de volgende wijze aangepast :

$$0,8 \times (L_n/L_{02}) + (C_n/C_{02})$$

waarbij :

- L_n/L_{02} gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van het begrotingsjaar 2002 ;
- C_n/C_{02} gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de consumptieprijzen op het einde van het begrotingsjaar 2002.

AFDELING II

Universiteiten

Artikel 7

In artikel 130, § 5, 1°, van het decreet van 12 juni 1991, zoals gewijzigd bij het decreet van (datum financieringsdecreet) wordt het woord “61” vervangen door “71.1”.

Artikel 8

In artikel 169quater, § 7, tweede lid, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, zoals gewijzigd bij het decreet van (datum financieringsdecreet), wordt het woord “744” vervangen door “992”, het woord “992” door “1240” en het woord “1116” door “1364”.

Artikel 9

In artikel 15, van het decreet van 18 mei 1999 betreffende sommige instellingen van openbaar nut voor postinitieel onderwijs, wetenschappelijk onderzoek en wetenschappelijke dienstverlening, zoals gewijzigd bij het decreet van 20 april 2001 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 2, worden de woorden “voor het begrotingsjaar 1999 vastgesteld op 302 miljoen frank” vervangen door de woorden “voor het begrotingsjaar 2002 vastgesteld op 8.028.000 euro”.

2° in § 3, worden de woorden “voor het begrotingsjaar 1999 vastgesteld op 55 miljoen frank” vervangen door “voor het begrotingsjaar 2002 vastgesteld op 1.665.000 euro”.

3° aan § 4, wordt een tweede lid toegevoegd dat luidt als volgt :

“De subsidie bedraagt voor het begrotingsjaar 2001 15,7 miljoen frank. Voor het begrotingsjaar 2002 bedraagt de subsidie 516.000 euro”.

AFDELING III

Onderwijs Sociale promotie

Artikel 10

In het decreet van 2 maart 1999 houdende regeling van een aantal aangelegenheden met betrekking tot het volwassenenonderwijs wordt een artikel 48 bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

“Artikel 48 bis

§ 1. De Vlaamse regering kan door middel van tijdelijke projecten extra middelen toekennen aan de Centra voor Volwassenenonderwijs.

De tijdelijke projecten bieden het hoofd aan dringende of onvoorziene problemen of testen experimenten uit, zonder daarbij de inrichting van de Centra voor Volwassenenonderwijs te wijzigen. De tijdelijke projecten worden jaarlijks geëvalueerd.

§ 2. In de begrotingsjaren 2002 – 2005 worden tijdelijke projecten georganiseerd met het oog op ten minste één van de volgende elementen :

- het wegwerken van wachtlijsten voor de activiteit “Nederlands tweede taal” ;
- het verwerven en verbeteren van de taalvaardigheid van ouders van allochtone leerlingen uit het basisonderwijs ;
- Het inrichten van cursussen voor gedetineerde anderstaligen.

In de overeenkomsten met betrekking tot deze projecten worden de volgende elementen opgenomen :

- de doelstellingen en doelgroep van het tijdelijk project ;
- het aantal financierbare of subsidieerbare leraarsuren dat bijkomend moet worden ingericht ;
- de extra middelen die worden toegekend.”

AFDELING IV

Vastleggingsmachtigingen

Artikel 11

In het decreet van 21 december 1994 betreffende het onderwijs VI wordt een titel XIIter, bestaande uit de artikelen 169quinquies tot en met 169septies toegevoegd, die luidt als volgt :

“TITEL XIIter

Middelen voor infrastructuurwerken 2002-2004

Artikel 169quinquies

In de begroting van de Vlaamse Gemeenschap worden voor het jaar 2002-2004 de volgende vastleggingsmachtigingen toegekend :

- 1° aan het Gemeenschapsonderwijs, een bedrag van 29.773.000 euro voor grote en kleine infrastructuurwerken voor het vervullen van de opdrachten bedoeld in de artikelen 23 en 26 van het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs en artikel 13, § 2 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving ;
- 2° aan de DIGO, een bedrag van 19.815.000 euro voor het gesubsidieerd officieel onderwijs met uitzondering van de gesubsidieerde officiële hogescholen en een bedrag van 83.206.000 euro voor het gesubsidieerd vrij onderwijs met uitzondering van de gesubsidieerde vrije hogescholen voor het vervullen van de opdrachten bedoeld in artikel 13, § 2 en 17 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving ;

Artikel 169sexies

In de in artikel 169quinquies vermelde begroting worden jaarlijks de nodige ordonnanceringskredieten ingeschreven om de verbintenissen na te komen, die door het gemeenschapsonderwijs en de DIGO aangegeven werden op basis van de in dit artikel vermelde vastleggingsmachtigingen.

Dit ordonnanceringskrediet wordt, binnen de beschikbare middelen van de Vlaamse Gemeenschap, vastgesteld aan de hand van de door het Gemeenschapsonderwijs en de DIGO opgemaakte betalingskalender.

Artikel 169septies

Deze titel treedt in werking op 1 januari 2002”.

HOOFDSTUK III

Leefmilieu

AFDELING I

Mestdecreet

Artikel 12

In artikel 21 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 20 december 1995, 19 december 1997, 11 mei 1999, 3 maart 2000 en 8 december 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 1, tweede lid worden de woorden “-Xdmp = de heffingsvoet voor de productie van dierlijke mest in BF/kg P₂O₅ ;” vervangen door de woorden “-Xdmp = heffingsvoet voor de productie van dierlijke mest in EUR/kg P₂O₅ ;” ;
- 2° in § 1, tweede lid worden de woorden “-Xdmn = de heffingsvoet voor de productie van dierlijke mest in BF/kg N ;” vervangen door de woorden “-Xdmn = heffingsvoet voor de productie van dierlijke mest in EUR/kg N ;” ;
- 3° in § 1 wordt het vijfde lid vervangen door wat volgt : “Voormelde heffingsvoeten worden als volgt vastgesteld :
 - Xdmp = 0,0111 EUR/KG P₂O₅ ;
 - Xdmn = 0,0111 EUR/kg N.” ;
- 4° in § 2, tweede lid worden de woorden “-Xamp = heffingsvoet voor het nutriënt P₂O₅, in BF/kg P₂O₅ ;” vervangen door de woorden “-Xamp = de heffingsvoet voor het nutriënt P₂O₅, in EUR/kg P₂O₅ ;” ;
- 5° in § 2, tweede lid worden de woorden “-Xamn = heffingsvoet voor het nutriënt N, in BF/kg N ;” vervangen door de woorden “-Xamn = de heffingsvoet voor het nutriënt N, in EUR/kg N.” ;
- 6° in § 2, wordt het derde lid vervangen door wat volgt : “Voormelde heffingsvoeten worden als volgt vastgesteld :

- $X_{amp} = 0,0223 \text{ EUR/KG P}_{205}$;
 - $X_{amn} = 0,0223 \text{ EUR/kg N.}$;
- 7° in § 3, tweede lid worden de woorden “- X_{cmp} de heffingsvoet voor het nutriënt P_{205} , in BF/kg P_{205} ; vervangen door de woorden “- X_{cmp} = de heffingsvoet voor het nutriënt P_{205} , in EUR/kg P_{205} ;” ;
- 8° in § 3, tweede lid worden de woorden “- X_{cmn} = heffingsvoet voor het nutriënt N, in BF/kg N ; vervangen door de woorden “- X_{cmn} = de heffingsvoet voor het nutriënt N, in EUR/kg N.” ;
- 9° in § 3 wordt het derde lid vervangen door wat volgt : Voormelde heffingsvoeten worden als volgt vastgesteld :
- $X_{cmp} = 0,0223 \text{ EUR/KG P}_{205}$;
 - $X_{cmn} = 0,0223 \text{ EUR/kg N.}$;
- 10° in § 5, eerste lid wordt in de laatste zin de woorden “op 100 frank” vervangen door de woorden “op 2,4789 euro” ;
- 11° in § 6,2° wordt het tweede lid vervangen door wat volgt : “De heffingsvoeten bedoeld in het eerste lid, worden als volgt vastgesteld :
- $X_{spn} = 0,99 \text{ EUR/kg N}$;
 - $X_{spp} = 0,99 \text{ EUR/kg P}_{205}$;
 - $X_{vn} =$
 - 0,24 EUR/kg N voor het productiejaar 2000 ;
 - 0,49 EUR/kg N voor de productie jaren 2001 en 2002 ;
 - 0,99 EUR/kg N vanaf het productiejaar 2003 ;
 - $X_{vp} =$
 - 0,24 EUR/kg P_{205} voor het productiejaar 2000 ;
 - 0,49 EUR/kg P_{205} voor de productie jaren 2001 en 2002 ;
 - 0,99 EUR/kg P_{205} vanaf het productiejaar 2003 ;” ;

Artikel 13

In artikel 25 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 1 worden de woorden “20.000 frank” vervangen door de woorden “500 euro” ;
- 2° in § 2 worden de woorden “100.000 frank” vervangen door de woorden “2.500 euro” ;
- 3° in § 3 worden de woorden “10.000 frank” vervangen door de woorden “250 euro” ;
- 4° in § 4, tweede lid, § 5 en § 7, tweede lid worden de woorden “40 frank” vervangen door de woorden “1 euro”.

Artikel 14

In artikel 37 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 1 worden de woorden “honderd frank tot vijftigduizend frank” vervangen door de woorden “honderd euro tot vijftigduizend euro” ;
- 2° in § 2 worden de woorden “honderd frank tot vijfenzeventigduizend frank” vervangen door de woorden “honderd euro tot vijfenzeventigduizend euro” ;
- 3° in § 3 worden de woorden “honderd frank tot honderdduizend frank” vervangen door de woorden “honderd euro tot honderdduizend euro” ;

AFDELING II

Bosdecreet

Artikel 15

In artikel 90bis van het Bosdecreet van 13 juni 1990, gewijzigd bij de decreten van 21 oktober 1997, 18 mei 1999 en 17 juli 2000, wordt § 4, 2° vervangen door de volgende bepaling :

“2° door storting van een bosbehoudsbijdrage”

Artikel 16

§ 1. Er wordt een Fonds voor de compenserende bebossing opgericht.

§ 2. Aan het Fonds voor de compenserende bebossing worden toegewezen alle ontvangsten voortvloeiend uit de toepassing van artikel 90 bis van het bosdecreet van 13 juni 1990.

§ 3. De middelen van het Fonds voor de compenserende bebossing dienen aangewend te worden voor het uitvoeren van compenserende bebossing in het kader van artikel 90bis van het Bosdecreet van 13 juni 1990.

AFDELING III

Grondwater

Artikel 17

In artikel 2 van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake grondwaterbeheer wordt de definitie van grondwater vervangen door wat volgt :

“– grondwater : al het water dat zich onder het bodemoppervlak in de verzadigde zone bevindt en dat in direct contact met de bodem of de ondergrond staat.”

Artikel 18

Aan artikel 2 van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake grondwaterbeheer wordt de volgende definitie toegevoegd :

- “– hydrogeologische hoofdeenheid : een opeenvolging van geologische lagen die globaal dezelfde hydrologische eigenschappen bezitten. De hydrogeologische hoofdeenheden zijn opgesomd in de bijlage gevoegd bij dit decreet”

Artikel 19

Aan artikel 9, 1° van hetzelfde decreet wordt een lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

“ De Vlaamse regering baken voor de verschillende hydrogeologische hoofdeenheden geografische zones af. De Vlaamse regering kan per hydrogeologische hoofdeenheid en per geografische zone een vergunbaar quotum instellen en het totaal jaarlijks maximaal winbaar volume voor die hoofdeenheid en die zone vastleggen. De vergunbare quota en het maximaal winbaar volume per jaar worden om de vijf jaar herzienbaar gesteld.”

Artikel 20

Aan artikel 28ter § 1 van hetzelfde decreet wordt een lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

“Voor wat de heffing op het winnen van grondwater betreft wordt ook als grondwater beschouwd elk water dat zonder exploitatie in open verbinding staat met de waterverzadigde zone onder het bodemoppervlak en ermee in statisch evenwicht is. Water dat op natuurlijke wijze opborrelt of welwater wordt niet meer als grondwater beschouwd vanaf het ogenblik dat het langs natuurlijke weg in het openbaar hydrografisch net stroomt.”

Artikel 21

Artikel 28ter § 2, 2° van hetzelfde decreet wordt geschrapt.

Artikel 22

In artikel 28quater van hetzelfde decreet wordt § 1 vervangen door wat volgt :

“§ 1. Het bedrag van de heffing, bedoeld in artikel 28ter, wordt vastgesteld als volgt :

1° voor de exploitatie van grondwaterwinningen bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening :

- 7,5 x index eurocent per m³ grondwater die in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt en die tot drinkbaar water voor de openbare drinkwatervoorziening verwerkt worden, ongeacht de wijze van winning of het gebruik ;

2° voor de exploitatie van grondwaterwinningen niet bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening :

- a) indien de exploitatie voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid aanleiding geeft tot een gewonnen hoeveelheid grondwater in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar van 500 tot en met 30.000 m³ : 5 x index eurocent per m³ opgepompt grondwater ;
- b) indien de exploitatie voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid aanleiding geeft tot een gewonnen hoeveelheid grondwater in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar van meer dan 30.000 m³ : Z x λ x index euro per m³ opgepompt grondwater, waarbij :

– Z is een lineaire tarieffunctie gelijk aan

6,2 eurocent +	0,75 eurocent x	$\frac{\text{Aantal m}^3 \text{ opgepompt Grondwater}}{100.000}$
----------------	-----------------	--

λ is een multiplicator zijnde het product van twee termen : laagfactor en gebiedsfactor. Daarbij nemen de laagfactor en gebiedsfactor in het heffingsjaar 2002 de waarde aan die is aangegeven in de bijlage gevoegd bij dit decreet.

Index is de verhouding van twee indexcijfers van de consumptieprijzen met in de teller het indexcijfer van de maand december van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar en in de noemer het indexcijfer van de maand december 2001.

De indexering dient ieder jaar automatisch, dus zonder voorafgaande verwittiging te geschieden op 1 januari van elk jaar.

Het aangepast bedrag wordt afgerond tot de hogere eurocent.”

Artikel 23

In artikel 28quater van hetzelfde decreet wordt § 3 vervangen door wat volgt :

“§ 3. De heffing ten laste van elke van de in artikel 28ter bedoelde heffingsplichtige kan in geen geval lager zijn dan het minimum bedrag van 124 x index euro.

Index is de verhouding van twee indexcijfers van de consumptieprijzen met in de teller het indexcijfer van de maand december van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar en in de noemer het indexcijfer van de maand december 2001.

De indexering dient ieder jaar automatisch, dus zonder voorafgaande verwittiging te geschieden op 1 januari van elk jaar.

Het aangepast bedrag wordt afgerond tot de hogere eurocent.”

Artikel 24

In hetzelfde decreet wordt de bijlage, ingevoegd bij het decreet van 19 december 1997 en gewijzigd bij de decreten van 22 december 1999 en 22 december 2000, vervangen door de bijlage, gevoegd bij dit decreet.

Artikel 25

Artikel 18 § 2 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning wordt aangevuld als volgt :

“Vergunningen voor het onttrekken van grondwater worden om de vijf jaar geëvalueerd. De vergunningverlenende overheid kan het maximaal jaarlijks te onttrekken volume grondwater verminderen op basis van :

- 1° de reëel opgepompte hoeveelheden gedurende de laatste vijf jaar ;
- 2° het quotum per hydrogeologische hoofdeenheid en per geografische zone vastgesteld overeenkomstig artikel 9, 1° van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer.”

AFDELING IV

Oppervlaktewateren

Artikel 26

In artikel 35 ter van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging worden volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° Paragraaf 2 wordt vervangen door de volgende bepaling :

“§ 2. Het bedrag van het eenheidstarief van de heffing wordt vastgesteld op 22,3 EUR en wordt jaarlijks aangepast aan het indexcijfer der consumptieprijzen met als basisindex het indexcijfer der consumptieprijzen van december 1992, basis 1988, met name 113,76.

De indexering dient ieder jaar automatisch, dus zonder voorafgaande verwittiging, te geschieden op 1 januari van elk jaar.

Voor het begrotingsjaar 1994 wordt het hierboven vernoemde bedrag van het eenheidstarief verhoogd met 2,5 procent, in afwijking van de hierboven vernoemde indexering.

Het aangepaste bedrag wordt afgerond op de hogere eurocent.”

- 2° § 3 wordt vervangen door de volgende bepaling :

“ § 3. De heffing ten laste van elk van de in artikel 35 bis § 3 bedoelde heffingsplichtigen kan in geen geval lager zijn dan het minimum bedrag van 7,5 EUR.”

- 3° § 5 wordt vervangen door de volgende bepaling :

“ § 5. Wordt vrijgesteld van de verplichting tot betaling van de in § 1 bedoelde heffing, elke heffingsplichtige die op 1 januari van het heffingsjaar of op de datum van overlijden geniet van :

1. ofwel, het gewaarborgd inkomen voor bejaarden volgens de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden of de inkomensgarantie voor ouderen volgens de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen.
2. ofwel, het bestaansminimum of levensminimum, toegekend door het OCMW met toepassing van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum respectievelijk van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn.
3. ofwel, de inkomensvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten.

4. ofwel, de tegemoetkoming hulp aan bejaarden volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten.
5. ofwel, de integratietegemoetkoming voor gehandicapten volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten.

De vrijstelling wordt uitsluitend verleend voor de plaats van het watergebruik die tevens zijn wettelijke domicilie is. Dezelfde vrijstelling geldt voor de heffingsplichtige met een gezinslid gedomicilieerd op hetzelfde adres voor wie conform artikel 487 bis-octies van het Burgerlijk Wetboek de verlengde minderjarigheid werd uitgesproken en die geniet van de inkomensvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten en/of de tegemoetkoming hulp aan bejaarden en/of de integratietegemoetkoming voor gehandicapten volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende tegemoetkomingen aan gehandicapten.

De Maatschappij kan een heffingsplichtige ambtshalve vrijstellen op basis van de inlichtingen die worden ingewonnen bij de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid.

Ingeval de vrijstelling ambtshalve wordt toegekend, ontvangt de rechthebbende geen heffingsbiljet ; Voor heffingsplichtigen die een heffingsbiljet hebben gekregen, wordt de vrijstelling enkel op schriftelijke aanvraag verleend. De aanvraag tot vrijstelling moet uiterlijk binnen de drie maanden na de verzendingsdatum van het heffingsbiljet bij de Maatschappij worden ingediend.

Deze aanvraag dient vergezeld te zijn van :

1. ofwel, een voor eensluidend verklaard afschrift van de door de Rijksdienst voor Pensioenen gedane kennisgeving van de beslissing tot toekenning van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden of van de inkomensgarantie voor ouderen of een attest afgeleverd door de Rijksdienst voor Pensioenen waaruit blijkt dat de op het heffingsbiljet vermelde heffingsplichtige genoten heeft van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden of van de inkomensgarantie voor ouderen ;
2. ofwel, een attest afgeleverd door het OCMW waaruit blijkt dat de op het heffingsbiljet vermelde heffingsplichtige genoten heeft van een door het OCMW toegekend bestaansminimum of levensminimum ;
3. ofwel, een voor eensluidend verklaard afschrift van de door het ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu gedane kennisgeving van de beslissing tot toekenning van de inkomensvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten, en/of de tegemoetkoming hulp aan bejaarden en/of de integratietegemoetkoming voor gehandicapten of een attest afgeleverd door het ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu waaruit blijkt dat de op het heffingsbiljet vermelde heffingsplichtige genoten heeft van de inkomensvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten, en/of de tegemoetkoming hulp aan bejaarden en/of de integratietegemoetkoming voor gehandicapten ;
4. de afscheurstrook van het overeenkomstig heffingsbiljet.

Mits op 1 januari van het heffingsjaar of op de datum van overlijden voldaan is aan de bovenvermelde voorwaarden, is bedoelde vrijstelling van rechtswege verworven.”

4° § 6 wordt vervangen door de volgende bepaling :

“§ 6. Elke fysieke persoon die niet de heffingsplichtige is maar wel de werkelijke gebruiker van het water en die niet samenwoont met de heffingsplichtige, kan de terugbetaling van zijn aandeel in de in § 1 bedoelde heffing voor de plaats van het waterverbruik die tevens zijn wettelijke domicilie is verkrijgen van de Maatschappij, mits binnen de twaalf maanden na de verzendingsdatum van het heffingsbiljet een aanvraag daartoe wordt ingediend waarin het aantal wooneenheden waarop het heffingsbiljet betrekking heeft, is vermeld en waaraan de volgende bijlagen zijn toegevoegd :

1. ofwel, een voor eensluidend verklaard afschrift van de door de Rijksdienst voor Pensioenen gedane kennisgeving van de beslissing tot toekenning van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden of van

de inkomensgarantie voor ouderen of een attest afgeleverd door de Rijksdienst voor Pensioenen waaruit blijkt dat de betrokken fysieke persoon genoten heeft van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden of van de inkomensgarantie voor ouderen ;

2. ofwel, een attest afgeleverd door het betrokken OCMW waaruit blijkt dat de betrokken fysieke persoon genoten heeft van een door het OCMW toegekend bestaansminimum of levensminimum ;
3. ofwel, een voor eensluidend verklaard afschrift van de door het ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu gedane kennisgeving van de beslissing tot toekenning van de inkomensvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten en/of de tegemoetkoming hulp aan bejaarden en/of integratietegemoetkoming voor gehandicapten of een attest afgeleverd door het ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu waaruit blijkt dat de betrokken fysieke persoon genoten heeft van de inkomensvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten en/of de tegemoetkoming hulp aan bejaarden en/of de integratietegemoetkoming voor gehandicapten ;
4. de afscheurstrook van het overeenkomstig heffingsbiljet.

Aan de voorwaarden vermeld in § 5 moet worden voldaan op 1 januari van het heffingsjaar of op de datum van overlijden.

Artikel 27

In artikel 35 quater § 1 van dezelfde wet worden in 1° en 3° onder “Qw : “ de woorden :

“dat Qw gelijk is aan het quotiënt van enerzijds de door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar totale gefactureerde kosten, exclusief BTW, verhoogd met de aftrek voor de hoeveelheid water die in hetzelfde jaar gratis werd geleverd en anderzijds de deelfactor 50 “ vervangen door de woorden “dat Qw gelijk is aan het quotiënt van enerzijds de door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar totaal gefactureerde kosten uitgedrukt in EUR, exclusief BTW, verhoogd met de aftrek voor de hoeveelheid water die in hetzelfde jaar gratis werd geleverd en anderzijds de deelfactor 1,55”.

Artikel 28

In artikel 35 septies van dezelfde wet worden de woorden “in geval de facturen het waterverbruik niet vermelden wordt door de Maatschappij aangenomen dat dit verbruik gelijk is aan het quotiënt van enerzijds de door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar totale gefactureerde kosten, exclusief BTW, verhoogd met de aftrek voor de hoeveelheid water die in hetzelfde jaar gratis werd geleverd en anderzijds de deelfactor 50” vervangen door de woorden “in geval de facturen het waterverbruik niet vermelden wordt door de Maatschappij aangenomen dat dit verbruik gelijk is aan het quotiënt van enerzijds de door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar totaal gefactureerde kosten uitgedrukt in EUR, exclusief BTW, verhoogd met de aftrek voor de hoeveelheid water die in hetzelfde jaar gratis werd geleverd en anderzijds de deelfactor 1,55”

AFDELING V

Afvalstoffen

Artikel 29

In artikel 47, § 2, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen worden vanaf 1 januari 2002 de in Belgische frank uitgedrukte bedragen die in de tweede kolom van onderstaande tabel worden vermeld, vervangen door de in euro uitgedrukte bedragen, vermeld in de derde kolom van onderstaande tabel :

ART. 47	BEF	EUR
§ 2, 1°	6000	148,74
3°	850	21,07
4°	500	12,39
6°	4000	99,16
7°	2000	49,58
8°, a)	150	3,72
b)	500	12,39
9°	100	2,48
10°, a)	2000	49,58
b)	1900	47,10
c)	535	13,26
11°	100	2,48
13°	2000	49,58
14°	600	14,87
15° a)	2000	49,58
b)	1900	47,10
16°	600	14,87
17°	350	8,68
18°	350	8,68
19°	20	0,50
20°	150	3,72
21°	30	0,74
22°	30	0,74
23°	10	0,25
24°	150	3,72
25°	2000	49,58
26° a)	50	1,24
b)	30	0,74
27°	825	20,45
28°	290	7,19
30°	535	13,26
31°	465	11,53
32°	365	9,05
33°	220	5,45
34°	535	13,26
35°	465	11,53
36°	365	9,05
37°	220	5,45

Artikel 30

In artikel 47, § 2 bis van hetzelfde decreet wordt vanaf 1 januari 2002 het woord “frank” vervangen door het woord “cent”.

Artikel 31

In artikel 47, § 2 ter van hetzelfde decreet wordt vanaf 1 januari 2002 het woord “frank” vervangen door het woord “euro”.

Artikel 32

In artikel 47 ter, § 2, van hetzelfde decreet wordt vanaf 1 januari 2002 het woord “duizendtal” vervangen door het woord “tiental”.

Artikel 33

In artikel 47, § 2 van hetzelfde decreet wordt een lid toegevoegd dat luidt als volgt :

“Voor het storten van slib dat gebruikt wordt in de afdichtlaag van een vergunde inrichting, geldt het nultarief. Dit geldt enkel op voorwaarde dat deze techniek als Best Beschikbare Technologie (BBT) wordt weerhouden voor de verwerking van het betreffende slib. Dit tarief wordt toegepast vanaf het ogenblik dat de goedkeuring vanwege de toezichthoudende overheid per aangetekend schrijven door de stortexploitant of de stortuitbater aan de OVAM wordt bezorgd.”

AFDELING VI

Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening

Artikel 34

De Vlaamse regering wordt ertoe gemachtigd, op voorstel van de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu en de Vlaamse minister bevoegd voor de financiën en de begroting, om kosteloos een recht van een opstal van maximum 50 jaar te verlenen aan de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening voor de grote waterbouwkundige werken die zij exploiteert op terreinen van het Vlaams Gewest.

Het recht van opstal wordt ten kosteloze titel verleend, met dien verstande dat tijdens de opstalperiode alle uitgaven voor onderhoud van de bestaande en de oprichting van nieuwe installaties ten laste zijn van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening.

AFDELING VII

Riviervisserij

Artikel 35

In artikel 9 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij, gewijzigd bij de decreten van 21 december 1990 en 21 december 1994, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in 1° worden de woorden “150 frank” vervangen door de woorden “3,72 euro” ;
- 2° in 2° worden de woorden “450 frank” vervangen door de woorden “11,16 euro” ;
- 3° in 3° worden de woorden “1.850 frank” vervangen door de woorden “45,86 euro”.

AFDELING VIII

Jachtdecreet

Artikel 36

In artikel 16 van het jachtdecreet van 24 juli 1991 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in 1. worden de woorden “6.000 frank” vervangen door de woorden “150 euro” ;
- 2° in 2. worden de woorden “4.200 frank” vervangen door de woorden “105 euro” ;
- 3° in 3. worden de woorden “1.500 frank” vervangen door de woorden “40 euro”.

AFDELING IX

Milieuvergunningen

Artikel 37

In artikel 19bis, § 3. van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, ingevoegd bij decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in 1° worden de woorden “20.000 frank” vervangen door de woorden “495,79 euro” ;
- 2° in 2° worden de woorden “10.000 frank” vervangen door de woorden “247,89 euro” ;
- 3° in 3° worden de woorden “5.000 frank” vervangen door de woorden “123,95 euro” ;
- 4° in 4° worden de woorden “2.500 frank” vervangen door de woorden “61,97 euro” ;
- 5° in 5° worden de woorden “250 frank” vervangen door de woorden “6,2 euro”.

Artikel 38

In artikel 19ter van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1 wordt tussen het woord “kennisgevingsdossier” en de woorden “met betrekking tot”, het woord “of toelatingsaanvraag” ingevoegd ;

2° § 2 wordt vervangen door wat volgt :

“§ 2. Het bedrag van het in § 1 bedoelde dossierrecht wordt vastgesteld als volgt :

1° voor elke kennisgeving (of in voorkomend geval een toelatingsaanvraag) bij een eerste ingeperkt gebruik :

- van risiconiveau 1 : 123,95 euro ;
- van risiconiveau 2 : 247,89 euro ;
- van risiconiveau 3 : 1.239,47 euro ;
- van risiconiveau 4 : 2.478,94 euro ;

2° voor een kennisgeving voor een volgend ingeperkt gebruik, voor een aanpassing of een hernieuwing van een volgend ingeperkt gebruik :

- van risiconiveau 1 : 61,97 euro ;
- van risiconiveau 2 : 123,95 euro ;

3° voor een toelatingsaanvraag voor een volgend ingeperkt gebruik, voor een aanpassing of een hernieuwing van het volgend ingeperkt gebruik :

- van risiconiveau 2 : 247,89 euro ;
- van risiconiveau 3 : 1.239,47 euro ;
- van risiconiveau 4 : 2.478,94 euro ;

4° voor een heroverweging van een beslissing van de bevoegde instantie met betrekking tot ingeperkt gebruik :

- van risiconiveau 2 : 123,95 euro ;
- van risiconiveau 3 : 247,89 euro ;
- van risiconiveau 4 : 371,84 euro.”

3° een § 3 wordt ingevoegd, die luidt als volgt :

“§ 3. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder :

1° micro-organisme : elke cellulaire of niet-cellulaire microbiologische entiteit met het vermogen tot replicatie of tot overbrenging van genetisch materiaal, met inbegrip van virussen, viroïden, dierlijke en plantencellen in cultuur ;

2° organisme : elke biologische entiteit, met inbegrip van micro-organismen, met het vermogen tot replicatie of tot overbrenging van genetisch materiaal ;

3° menselijke pathogenen : de micro-organismen, de celculturen en de menselijke endoparasieten, met inbegrip van hun genetisch gemodificeerde derivaten, die bij de immunocompetente mens een infectie, een allergie of een vergiftiging kunnen veroorzaken ;

- 4° zoöpathogenen : de micro-organismen, de celculturen en de dendoparasieten, met inbegrip van hun genetisch gemodificeerde derivaten, die bij het immonucompetente dier een infectie, een allergie of een vergiftiging kunnen veroorzaken ;
- 5° fytopathogenen : de micro-organismen en de organismen, met inbegrip van hun genetisch gemodificeerde derivaten, die bij de gezonde plant een ziekte kunnen veroorzaken ;
- 6° genetisch gemodificeerd micro-organisme (GGM) of organisme (GGO) : een micro-organisme of een organisme waarvan het genetisch materiaal gewijzigd is op een wijze die van nature of door voortplanting of natuurlijke recombinate niet mogelijk is ;
- 7° kennisgeving : het indienen van documenten met de vereiste gegevens met het oog op het uitoefenen van activiteiten van risiconiveau 1 of 2 ;
- 8° toelatingsaanvraag : het indienen van documenten met de vereiste gegevens met het oog op het bekomen van een toelating voor de uitoefening van activiteiten met risiconiveau 3 of 4 ;
- 9° ingeperkt gebruik : elke activiteit waarbij organismen genetisch worden gemodificeerd of waarbij dergelijke GGO's en/of pathogene organismen worden gekweekt, opgeslagen, getransporteerd, vernietigd, verwijderd of anderszins gebruikt en waarbij specifieke inperkingsmaatregelen worden gebruikt om het contact van die organismen met de bevolking in het algemeen en het milieu te beperken ;
- 10° eerste ingeperkt gebruik : elk ingeperkt gebruik binnen een op basis van rubriek 51 vergunde inrichting, waarvoor nog niet eerder een kennisgeving werd gedaan of een toelating werd gegeven, van eenzelfde of hoger risiconiveau ;
- 11° volgend ingeperkt gebruik : elk ingeperkt gebruik binnen een op basis van rubriek 51 vergunde inrichting, waarvoor reeds een kennisgeving werd gedaan of een toelating werd gegeven, van eenzelfde of hoger risiconiveau.”.

HOOFDSTUK IV

Economie

Artikel 39

In artikel 1, § 3 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 worden de woorden “100 miljoen frank” vervangen door “2.500.000 euro”.

HOOFDSTUK V

Fonds Vlaanderen-Azië

Artikel 40

Artikel 23 van het decreet van 20 december 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997 wordt afgeschaft.

De uitstaande rechten en verplichtingen van het Fonds Vlaanderen-Azie worden bij opheffing van het Fonds overgedragen naar het Vlaams Gewest.

HOOFDSTUK VI

Fonds voor het Economisch Ondersteuningsbeleid – Hermesfonds

Artikel 41

§ 1. Er wordt een Fonds voor Economisch Ondersteuningsbeleid opgericht, hierna te noemen het Hermesfonds.

§ 2. Het Fonds heeft rechtspersoonlijkheid. De bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, die van toepassing zijn op de instellingen van categorie A zijn op het Fonds van toepassing voor zover er in dit decreet niet wordt van afgeweken. De bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 21 mei 1997 betreffende een economische boekhouding en een budgettaire rapportering voor de Vlaamse openbare instellingen zijn van toepassing op het Fonds.

§ 3. De middelen van het Fonds zijn :

- a) een jaarlijkse dotatie ten laste van de algemene uitgavenbegroting van het Vlaams Gewest
- b) de terugbetaling van sommen, die voortkomen uit de uitvoering van de taken van het Fonds
- c) de tegemoetkoming van de Europese Gemeenschap in de uitgaven van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling
- d) het eventuele saldo op het einde van het voorgaande begrotingsjaar op het Fonds

§ 4. Het Fonds neemt voor zijn rekening de uitgaven die voortvloeien uit :

- a) de toepassing van decretale bepalingen met betrekking tot het economisch ondersteuningsbeleid, inclusief de toepassing van de wet van 30 december betreffende de economische expansie, de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering en het decreet van 15 december 1993 tot bevordering van de economische expansie in het Vlaamse Gewest ;
- b) De studies in verband met het economisch ondersteuningsbeleid ;
- c) Elke andere uitgave die kadert in het sociaal, economisch en regionaal beleid van de Vlaamse regering.

§ 5. De Vlaamse regering beschikt over de kredieten van het Fonds voor al wat dienen kan in het raam van het sociaal, economisch en regionaal ondernemingsbeleid.

§ 6. Het Fonds neemt de op 31 december 2001 uitstaande financiële rechten en plichten lastens het Fonds voor de Economische Expansie en Regionale Reconversie – Grote Ondernemingen en lastens het Fonds voor de Economische Expansie en Regionale Reconversie – Kleine Ondernemingen over.

De middelen die voortvloeien uit de overgedragen rechten en plichten worden gevoegd bij de financiële middelen van het Fonds.

§ 7. De op 31 december 2001 beschikbare saldi van het Fonds voor de Economische Expansie en Regionale Reconversie – Grote Ondernemingen en het Fonds voor de Economische Expansie en Regionale Reconversie – Kleine Ondernemingen worden overgedragen naar het Fonds.

§ 8. De Vlaamse regering stelt jaarlijks een verslag op over de werking en het beheer van het Fonds. Het verslag wordt aan het Vlaams Parlement meegedeeld voor 30 juni van het daaropvolgende jaar.

§ 9. De Vlaamse regering regelt de werking en het beheer van het Fonds. Zij stelt de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden van haar diensten ter beschikking van het Fonds en kan, overeenkomstig de ter zake geldende algemene beginselen, sommige van haar bevoegdheden delegeren aan de leidend ambtenaar die zij daartoe aanwijst.

HOOFDSTUK VII

Financiën

AFDELING I

Fonds Onroerende Goederen

Artikel 42

Artikel 19, § 3, 2° lid van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, gewijzigd bij decreet van 22 november 1995, wordt vervangen door wat volgt :

“De middelen van het Fonds Onroerende Goederen, zoals bedoeld in § 2, 2° lid van dit artikel, worden aangewend voor het beheer, de uitrusting, de geschiktmaking, de sanering, het onderhoud en de aankoop van gronden in het kader van het Cargovilproject. Na beëindiging van het project kan het saldo besteed worden aan aanvullende infrastructuurwerken in de provincie Vlaams-Brabant.”

AFDELING II

NV Koloniën Invest

Artikel 43

De akte van 25 april 2001 houdende erfpacht door de Vlaamse Gemeenschap aan de Naamloze Vennootschap “Koloniën Invest” van een administratief gebouw gelegen te Brussel, Koloniënstraat 29-31 en Kanse-larijstraat 17-17A, voor een periode van 60 jaar en mits een canon voor de totale erfpachtperiode van 236.500.000 BEF, wordt goedgekeurd.

AFDELING III

Personenbelasting

Artikel 44

Het decreet van 22 december 2000 houdende toekenning van een korting op de personenbelasting, wordt opgeheven vanaf aanslagjaar 2002.

AFDELING IV

Succesierechten

Artikel 45

Artikel 50 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij decreet van 20 december 1996, wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 50

Een verkrijging tussen een stiefouder en een stiefkind wordt gelijkgesteld met een verkrijging in rechte lijn. Dezelfde gelijkstelling geldt voor de verkrijging tussen een kind van een persoon die met de erflater samenwoont en de erflater, evenals voor een verkrijging tussen een persoon die met een ouder van de erflater samenwoont en de erflater. In het laatste geval van gelijkstelling voldoet de legataris aan de vereiste van samenwonen met een ouder van de erflater, indien hij met die ouder op de dag van het overlijden overeenkomstig de bepalingen van boek III, titel Vbis, van het burgerlijk wetboek samenwoonde, of indien hij bewijst, door alle middelen maar met uitzondering van de eed, dat hij met die ouder op het ogenblik van het overlijden reeds sedert één jaar ononderbroken een gemeenschappelijke huishouding voerde.

Een verkrijging tussen uit de echt gescheiden of van tafel en bed gescheiden personen en een verkrijging tussen ex-samenwonenden wordt alleen indien er gemeenschappelijke afstammelingen zijn gelijkgesteld met een verkrijging tussen echtgenoten of tussen samenwonenden. De ex-samenwonende legataris moet om het voordeel van de gelijkstelling te genieten bewijzen dat hij met de erflater heeft samengewoond overeenkomstig de bepalingen van boek III, titel Vbis, van het burgerlijk wetboek, of, door alle middelen maar met uitzondering van de eed, dat hij met de erflater gedurende minstens één jaar ononderbroken een gemeenschappelijke huishouding heeft gevoerd.”

Artikel 46

Artikel 56 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij decreet van 20 december 1996 en gewijzigd bij decreet van 15 juli 1997, 30 juni 2000 en 1 december 2000, wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 56

De rechten van successie verschuldigd uit hoofde van een verkrijging in de rechte lijn, tussen echtgenoten of tussen samenwonenden worden, indien de netto-verkrijging niet meer bedraagt dan 50.000 EUR, verminderd met 500 EUR vermenigvuldigd met $[1 - (\text{netto-verkrijging} / 50.000)]$

De rechten verschuldigd uit hoofde van een verkrijging door een broer of zuster worden, indien de netto-verkrijging groter is dan 20.000 EUR en niet meer bedraagt dan 75.000 EUR, verminderd met 2.500 EUR vermenigvuldigd met $[1 - (\text{netto-verkrijging} / 75.000)]$. Indien de netto-verkrijging gelijk is aan of minder is dan 20.000 EUR, worden die rechten verminderd met 2.000 EUR vermenigvuldigd met $(\text{netto-verkrijging} / 20.000)$.

De rechten van successie verschuldigd uit hoofde van de samengenomen verkrijgingen door andere personen dan erfgenamen in de rechte lijn, de echtgenoot, samenwonenden of broers en zusters worden, indien de som van hun netto-verkrijgingen groter is dan 12.500 EUR en niet meer bedraagt dan 75.000 EUR, verminderd met 2.500 EUR vermenigvuldigd met $[1 - (\text{som van de netto-verkrijgingen} / 75.000)]$. Indien de

som van hun netto-verkrijgingen gelijk is aan of minder is dan 12.500 EUR, worden die rechten vermindert met 2.000 EUR vermenigvuldigd met (som van de netto-verkrijgingen / 12.500). de overeenkomstig dit lid bekomen vermindering wordt omgeslagen over de betrokken erfgenamen in verhouding tot hun aandeel in de samengenomen verkrijgingen.

Is het recht van overgang bij overlijden verschuldigd voor verkrijgingen als bedoeld in het eerste, tweede en derde lid, dan geldt dezelfde rechtenvermindering met dien verstande dat dan rekening gehouden wordt met de bruto-verkrijging.

De door een kind van de overledene verschuldigde rechten worden verminderd met 75 EUR voor elk vol jaar dat nog moet verlopen tot het de leeftijd van eenentwintig jaar bereikt. De door de overlevende echtgenoot of samenwonende verschuldigde rechten worden verminderd met de helft van de verminderingen die de gemeenschappelijke kinderen overeenkomstig dit lid genieten. Deze verminderingen zijn van toepassing ongeacht de netto-verkrijgingen van de rechthebbenden en bovenop de vermindering waarop ze krachtens het eerste of het vierde lid recht hebben.”

HOOFDSTUK VIII

VIPA

Artikel 47

Bij projecten van een geraamd bedrag van 15 miljoen euro of meer, ingediend in toepassing van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, kan de vastlegging van de subsidiebelofte gespreid worden over meerdere jaren. Dit in afwijking van artikel 2, 8° en artikel 11, § 1 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 20 december 1996.

Dit artikel geldt voor het begrotingsjaar 2002.

HOOFDSTUK IX

Media

Artikel 48

Artikel 16 van de decreet betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 wordt vervangen door wat volgt :

“De beheersovereenkomst regelt in het bijzonder de volgende aangelegenheden :

1° de meetbare doelstellingen met betrekking tot het radio- en televisieaanbod, uitgaande van de openbare omroepopdracht van de VRT en de vooropgestelde strategie die invulling geeft aan de openbare omroepopdracht zoals bepaald in artikel 8.

De meetbare doelstellingen hebben onder meer betrekking op de kwaliteitscontrole en op hetzij bereikcijfers, hetzij waarderingscijfers ;

- 2° de doelstellingen betreffende de innovatie media-projecten, hierna genoemd e-vrt projecten, uitgaande van de openbare omroepopdracht van de VRT en de vooropgestelde strategie die invulling geeft aan de openbare omroepopdracht zoals bepaald in artikel 8, inzonderheid artikel 8, § 5.
- 3° de doelstellingen betreffende het personeelsbeleid, het financiële beleid, technologie en transmissie ;
- 4° de berekening van de enveloppe aan financiële middelen noodzakelijk voor het verzorgen van het openbare radio- en televisieaanbod, bedoeld in 1° van dit artikel en de uitbetalingmodaliteiten ervan.

De enveloppe wordt, uitgaande van de kostprijs verbonden aan het verzorgen van het openbare radio- en televisieaanbod, bedoeld in 1° van dit artikel, in 2002 bepaald op 229,326 miljoen euro. Dit bedrag wordt gedurende de looptijd van de beheersovereenkomst 2002-2006, vanaf 1 januari 2003 jaarlijks verhoogd met 4 procent, voorzover aan de resultaatsverbintenissen en de voorwaarden gesteld in de beheersovereenkomst is voldaan ;

De bepalingen van de Europese Richtlijn 200/52/EG van de Commissie van 26 juli 2000 tot wijziging van de Richtlijn 80/723/EEG betreffende de doorzichtigheid in de financiële betrekkingen tussen lidstaten en openbare bedrijven zijn van toepassing ;

- 5° de berekening van de algemene middelen voor de werking van e-vrt, afgezien van de middelen noodzakelijk voor de uitvoering van de e-vrt projecten zelf, bedoeld in 2° van dit artikel, en de uitbetalingmodaliteiten ervan.

Die algemene middelen worden voor 2001 bepaald op 3,099 miljoen euro. Dit bedrag wordt gedurende de looptijd van de beheersovereenkomst 2002-2006, vanaf 1 januari 2002 jaarlijks als volgt aangepast voorzover aan de resultaatsverbintenissen en de voorwaarden gesteld in de beheersovereenkomst is voldaan, voor 2002 3,223 miljoen euro, voor 2003 3,347 miljoen euro, voor 2004 3,471 miljoen euro, voor 2005 3,619 miljoen euro, voor 2006 3,768 miljoen euro ;

- 6° het uitbrengen van een jaarlijks rapport voor 1 juni van het volgend jaar betreffende de evaluatie van de uitvoering van de beheersovereenkomst gedurende het afgelopen kalenderjaar alsook andere documenten die jaarlijks, al dan niet ter goedkeuring door de Vlaamse regering, dienen voorgelegd te worden ;

- 7° de maatregelen bij niet-naleving door een partij van haar verbintenissen die voortvloeien uit de beheersovereenkomst.

HOOFDSTUK X

Energie

AFDELING I

Elektriciteitsvoorziening

Artikel 49

Artikel 5bis van de wet van 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening, ingevoegd door het decreet van 22 december 1999, wordt opgeheven.

AFDELING II

Elektriciteitsmarkt

Artikel 50

In artikel 23 van het decreet van 17 juli 2001 houdende organisatie van de elektriciteitsmarkt wordt het eerste lid van § 2 vervangen door wat volgt :

“§ 2. Het aantal groenestroomcertificaten dat door een netbeheerder of door een houder van een leveringsvergunning in een bepaald jaar moet worden voorgelegd, wordt vastgesteld met toepassing van de volgende formule :

$$C = G \times E_v$$

Waarbij

- C = het aantal in jaar n voor te leggen groenestroomcertificaten, uitgedrukt in MWh (1000 kWh) ;
- E_v = de totale hoeveelheid geleverde elektriciteit aan eindafnemers via het distributienet in het jaar n-1 (in MWh) ;
- G = het minimaal te halen percentage in het jaartal n.”

Artikel 51

In § 7 van artikel 37 van hetzelfde decreet worden de woorden “Vlaamse middelenbegroting” vervangen door de woorden “het Energiefonds”, voor wat de administratieve geldboeten betreft die werden opgelegd wegens niet-naleving van de openbaredienstverplichtingen, opgelegd in uitvoering van artikel 19, of in de Vlaamse middelenbegroting, voor wat alle andere administratieve geldboeten betreft.”

HOOFDSTUK XI

Sociaal Impulsfonds

Artikel 52

Artikel 5 van het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds, gewijzigd bij de decreten van 10 december 1996, 19 december 1997, 19 december 1998 en 22 december 1999 wordt als volgt gewijzigd :

“Van het bedrag van het vastleggings- en ordonnanceringskrediet van de basisallocatie 43.11 wordt voor 2002 een bedrag van 1.000.000 euro voorafgenomen voor communicatie Stedenbeleid. Deze voorafname wordt ingeschreven in het programma 53.2 op basisallocatie 12.05 (libellé Communicatie Stedenbeleid).

Artikel 53

In artikel 3, § 5, van hetzelfde decreet worden de woorden “en art. 5, tweede lid” geschrapt.

HOOFDSTUK XII

Cultuur

AFDELING I

Amateurkunsten

Artikel 54

§ 1. In artikel 15, § 1, van het decreet van 22 december 2000 betreffende de amateurkunsten wordt het woord “minimum” vervangen door het woord “maximum”.

§ 2. Artikel 15 § 6 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

“§ 6. De Vlaamse regering bepaalt jaarlijks de grootte van het in § 1 bedoelde krediet.”

AFDELING II

Volksontwikkelingswerk

Artikel 55

§ 1. In artikel 34, 6°, van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingswerk, gewijzigd bij decreten van 20 december 1996, 19 december 1997, 20 juni en 22 december 2000, wordt de zinsnede “deze uitzondering geldt slechts gedurende de eerste zes jaar van de toepassing van dit decreet” vervangen door de volgende zinsnede : “ deze uitzondering geldt tot het einde van het werkjaar 2002”.

§ 2. In artikel 35 van hetzelfde decreet wordt § 2 vervangen door wat volgt :

“§ 2. De regeling vervat in § 1 geldt tot het einde van het werkjaar 2002.”

AFDELING III

Opheffing Koninklijke Besluiten

Artikel 56

“Het Koninklijk Besluit van 5 september 1921 betreffende de aanvragen om toelagen aan naschoolse werken, gewijzigd bij Koninklijk Besluit van 4 april 1925, wordt met ingang van 1 januari 2002 opgeheven.”

Artikel 57

“Het Koninklijk Besluit van 18 september 1969 tot subsidiëring van speciale activiteiten voor volksontwikkeling wordt met ingang van 1 januari 2002 opgeheven.”

HOOFDSTUK XIII

Brusselse Aangelegenheden

AFDELING I

Euro

Artikel 58

In artikel 8 § 1, 2° van het decreet van 5 juli 1989 tot organisatie van het toezicht op de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden de bedragen in Belgische frank vervangen door bedragen in euro :

“50 miljoen frank door 1.250.000 euro, 30 miljoen frank door 500.000 euro, 10 miljoen frank door 250.000 euro, 20 miljoen frank door 750.000 euro, 12 miljoen frank door 300.000 euro, 4 miljoen frank door 150.000 euro, 6 miljoen frank door 100.000 euro en 2 miljoen frank door 50.000 euro.”

Artikel 59

In artikel 6 van het decreet van 1 juli 1994 tot regeling van de overdracht van roerende en onroerende goederen van de Vlaamse Gemeenschap aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt het bedrag van “50 miljoen frank” vervangen door het bedrag “1.239.467,62 euro”.

Artikel 60

In artikel 7 van hetzelfde decreet wordt het bedrag van “450 miljoen frank” vervangen door het bedrag van “11.155.208,61 euro”.

AFDELING II

Vlaams-Brussels Fonds

Artikel 61

Er wordt een Vlaams-Brussels fonds opgericht, hierna het Fonds te noemen.

Het Fonds wordt opgericht als een instelling van categorie A vermeld in artikel 1 in de zin van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle van sommige instellingen van openbaar nut. De bepalingen van deze wet zijn op dit Fonds van toepassing voorzover er in dit decreet niet wordt van afgeweken.

Artikel 62

De middelen van het Fonds zijn :

- a) een jaarlijkse dotatie lastens de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap ;
- b) het gebeurlijke saldo op het einde van het voorgaande begrotingsjaar ;
- c) alle inkomsten voortvloeien uit activiteiten van het fonds ;
- d) de terugvorderingen van de ten onrechte gedane betalingen.

Artikel 63

De middelen van het Fonds kunnen aangewend worden voor initiatieven die zich prioritair richten naar inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, als gebruikers van voorzieningen die beschouwd kunnen worden als behorend tot de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 64

De middelen van het Fonds kunnen aangewend worden voor investeringen, overdrachten, opdrachten en werkingskosten.

Artikel 65

De Vlaamse regering stelt het personeel en materieel ter beschikking van het Fonds

HOOFDSTUK XIV

Slotbepaling

Artikel 66

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2002, met uitzondering van :

- Artikel 5 dat in werking treedt op 1 januari 2001 ;
- Artikel 6. Dat in werking treedt op 1 januari 2001 ;
- Artikel 9, 3° dat in werking treedt op 1 januari 2001.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAEL

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie,

Steve STEVAERT

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen,

Mieke VOGELS

*De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden
en Ontwikkelingssamenwerking*

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme,

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening,

Dirk VAN MECHELEN

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid

Paul VAN GREMBERGEN

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting,

Jaak GABRIELS

BIJLAGE BIJ ARTIKEL 18 EN 24

Bijlage bij het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer.

1. Laag-factor

Code	Hydrogeologische hoofdeenheid	Laag-factor
0100	Quartiare aquifersystemen	1
0200	Kempens aquifersysteem	1
0300	Boom aquitard	1
0400	Oligoceen aquifersysteem	1
0500	Bartoon aquitardsysteem	1
0600	Ledo-paniseliaan Brusseliaan aquifersysteem	1
0700	Paniseliaan aquitard	1
0800	Ieperiaan aquifer	1
0900	Ieperiaan aquitardsysteem	1
1000	Paleoceen aquifersysteem	1
1100	Krijt aquifersysteem	1
1200	Jura trias Perm	1
1300	Sokkel	1

2. gebieds-factor

de gebiedsfactor is overal gelijk aan 1.

2° VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening is ermee belast, in naam van de leden van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

– **Algemeen**

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

ONDERWIJS

AFDELING I

Hogescholen

Artikel 2

Art. 178, § 1 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 178

§ 1. Het bedrag bestemd voor het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen is in het begrotingsjaar 2002 gelijk aan 502.629.916 euro.

Dit bedrag wordt overeenkomstig de collectieve arbeidsovereenkomst van 29 september 1993 vermeerderd als volgt : <...> <...>, in 2002 met 991.574 euro en in 2003 met 495.787 euro."

Artikel 3

In artikel 196 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1. de laatste zin van art. 196, § 2 wordt opgeheven.
2. Er wordt een § 3 toegevoegd, die luidt als volgt.

"§ 3. De investeringsmiddelen bedragen voor het begrotingsjaar 2002 :

- 1° voor de Vlaamse Autonome Hogescholen, exclusief de Hogere Zeevaartschool : 7.728.000 euro ;
- 2° voor de gesubsidieerde officiële hogescholen : 1.343.000 euro ;
- 3° voor de gesubsidieerde vrij hogescholen : 12.493.000 euro.

Vanaf het begrotingsjaar 2003 worden deze bedragen aangepast met de voor het begrotingsdecreet gehanteerde aanpassingsfactor voor de investeringssubsidies".

Artikel 4

Art. 209, § 1 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"§ 1. De v.z.w.'s bedoeld in art. 208, § 1, ontvangen als sociale toelage per student een basisbedrag van 161,13 euro. Voor de berekening van dit bedrag wordt rekening gehouden met aantal financierbare studenten op 1 februari van het voorgaande begrotingsjaar.

Dit basisbedrag wordt vanaf 1 januari 2003 jaarlijks aangepast aan het indexcijfer van de consumptieprijzen overeenkomstig de formule :

$BB \times I/I02$,

Waarbij :

- BB gelijk is aan het basisbedrag ;
- I gelijk is aan het indexcijfer van de consumptieprijzen in de maand januari ;
- I02 gelijk is aan het indexcijfer van de consumptieprijzen in de maand januari 2002.

De sociale toelagen worden driemaandelijks ter beschikking gesteld van de vzw's bedoeld in artikel 208, § 1.

Artikel 5

Art. 340 ter, § 1, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

" § 1. De Vlaamse regering kan ten belope van een maximumperiode van drie jaar, jaarlijks bijdragen in de financiering van uitzonderlijke projecten in het kader van het hoger kunstonderwijs. Deze projecten hebben een kunstzinnige en pedagogische component.

Het totale bedrag van deze bijdragen wordt vastgesteld op 18,0 miljoen frank voor het begrotingsjaar 2001 en op 453.000 euro vanaf 1 januari 2002.

Dit bedrag wordt vanaf het begrotingsjaar 2003 jaarlijks op de volgende wijze aangepast :

$$0,8 \times (Ln/L02) + 0,2 \times (Cn/C02) ;$$

waarbij :

- Ln/02 gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van het begrotingsjaar 2002 ;
- Cn/C02 gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het betrokken begrotingsjaar 2002."

Artikel 6

Artikel 340 sexies, § 1, van hetzelfde decreet wordt als volgt gewijzigd :

" Artikel 340 sexies

§ 1. De Vlaamse regering kan in de vorm van een jaarlijkse toelage bijdragen in de financiering van hogere instituten voor schone kunsten en van instellingen die excellente hogere kunstopleidingen organiseren.

Het totale bedrag van de toelage wordt vastgesteld op 88,3 miljoen frank voor het begrotingsjaar 2001 en op 2.220.000 euro vanaf 1 januari 2002. Dit bedrag wordt vanaf het begrotingsjaar 2003 jaarlijks op de volgende wijze aangepast :

$$0,8 \times (Ln/L02) + (Cn/C02)$$

waarbij :

- Ln/L02 gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van het begrotingsjaar 2002 ;
- Cn/C02 gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de consumptieprijzen op het einde van het begrotingsjaar 2002.

AFDELING II

Universiteiten

Artikel 7

In artikel 130, § 5, 1°, van het decreet van 12 juni 1991, zoals gewijzigd bij het decreet van (datum financieeringsdecreet) wordt het woord "61" vervangen door "71.1".

Artikel 8

In artikel 169quater, § 7, tweede lid, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, zoals gewijzigd bij het decreet van (datum financieringsdecreet), wordt het woord "744" vervangen door "992", het woord "992" door "1240" en het woord "1116" door "1364".

Artikel 9

In artikel 15, van het decreet van 18 mei 1999 betreffende sommige instellingen van openbaar nut voor postinitieel onderwijs, wetenschappelijk onderzoek en wetenschappelijke dienstverlening, zoals gewijzigd bij het decreet van 20 april 2001 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- "1° in § 2, worden de woorden "voor het begrotingsjaar 1999 vastgesteld op 302 miljoen frank" vervangen door de woorden "voor het begrotingsjaar 2002 vastgesteld op 8.028.000 euro".
- 2° in § 3, worden de woorden "voor het begrotingsjaar 1999 vastgesteld op 55 miljoen frank" vervangen door "voor het begrotingsjaar 2002 vastgesteld op 1.665.000 euro".
- 3° aan § 4, wordt een tweede lid toegevoegd dat luidt als volgt :
 - "De subsidie bedraagt voor het begrotingsjaar 2001 15,7 miljoen frank. Voor het begrotingsjaar 2002 bedraagt de subsidie 516.000 euro".

AFDELING III

Onderwijs Sociale promotie

Artikel 10

In het decreet van 2 maart 1999 houdende regeling van een aantal aangelegenheden met betrekking tot het volwassenenonderwijs wordt een artikel 48 bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

" Artikel 48 bis

§ 1 De Vlaamse regering kan door middel van tijdelijke projecten extra middelen toekennen aan de Centra voor Volwassenenonderwijs.

De tijdelijke projecten bieden het hoofd aan dringende of onvoorziene problemen of testen experimenten uit, zonder daarbij de inrichting van de Centra voor Volwassenenonderwijs te wijzigen. De tijdelijke projecten worden jaarlijks geëvalueerd.

§ 2. In de begrotingsjaren 2002 – 2005 worden tijdelijke projecten georganiseerd met het oog op ten minste één van de volgende elementen :

- Het wegwerken van wachtlijsten voor de activiteit "Nederlands tweede taal" ;
- Het verwerven en verbeteren van de taalvaardigheid van ouders van allochtone leerlingen uit het basisonderwijs ;
- Het inrichten van cursussen voor gedetineerde anderstaligen.

In de besluiten met betrekking tot deze projecten worden de volgende elementen opgenomen :

- De duur van de tijdelijke projecten ;
- de doelstellingen en doelgroep van het tijdelijk project ;
- het aantal financierbare of subsidieerbare leraarsuren dat bijkomend moet worden ingericht ;
- de extra middelen die worden toegekend."

AFDELING IV

Vastleggingsmachtigingen

Artikel 11

In het decreet van 21 december 1994 betreffende het onderwijs VI wordt een titel XIIter, bestaande uit de artikelen 169quinquies tot en met 169septies toegevoegd, die luidt als volgt :

"TITEL XIIter

Middelen voor infrastructuurwerken 2002-2004

Artikel 169quinquies

In de begroting van de Vlaamse Gemeenschap worden voor het jaar 2002-2004 de volgende vastleggingsmachtigingen toegekend :

- 1° aan het Gemeenschapsonderwijs, een bedrag van 29.773.000 euro voor grote en kleine infrastructuurwerken voor het vervullen van de opdrachten bedoeld in de artikelen 23 en 26 van het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs en artikel 13, § 2 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving ;
- 2° aan de DIGO, een bedrag van 19.815.000 euro voor het gesubsidieerd officieel onderwijs met uitzondering van de gesubsidieerde officiële hogescholen en een bedrag van 83.206.000 euro voor het gesubsidieerd vrij onderwijs met uitzondering van de gesubsidieerde vrije hogescholen voor het vervullen van de opdrachten bedoeld in artikel 13, § 2 en 17 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving ;

Artikel 169sexies

In de in artikel 169quinquies vermelde begroting worden jaarlijks de nodige ordonnanceringskredieten ingeschreven om de verbintenissen na te komen, die door het gemeenschapsonderwijs en de DIGO aangegeven werden op basis van de in dit artikel vermelde vastleggingsmachtigingen.

Dit ordonnanceringskrediet wordt, binnen de beschikbare middelen van de Vlaamse Gemeenschap, vastgesteld aan de hand van de door het Gemeenschapsonderwijs en de DIGO opgemaakte betalingskalender.

Artikel 169septies

Deze titel treedt in werking op 1 januari 2002".

HOOFDSTUK III

Leefmilieu

AFDELING I

Mestdecreet

Artikel 12

In artikel 21 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 20 december 1995, 19 december 1997, 11 mei 1999, 3 maart 2000 en 8 december 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 1, tweede lid worden de woorden "-Xdmp = de heffingsvoet voor de productie van dierlijke mest in BF/kg P₂O₅ ;" vervangen door de woorden "-Xdmp = de heffingsvoet voor de productie van dierlijke mest in EUR/kg P₂O₅ ;" ;
- 2° in § 1, tweede lid worden de woorden "-Xdmn = de heffingsvoet voor de productie van dierlijke mest in BF/kg N ;" vervangen door de woorden "-Xdmn = de heffingsvoet voor de productie van dierlijke mest in EUR/kg N ;" ;
- 3° in § 1 wordt het vijfde lid vervangen door wat volgt : "Voormelde heffingsvoeten worden als volgt vastgesteld :
 - Xdmp = 0,0111 EUR/KG P₂O₅ ;
 - Xdmn = 0,0111 EUR/kg N." ;
- 4° in § 2, tweede lid worden de woorden "-Xamp = de heffingsvoet voor het nutriënt P₂O₅, in BF/kg P₂O₅ ;" vervangen door de woorden "-Xamp = de heffingsvoet voor het nutriënt P₂O₅, in EUR/kg P₂O₅ ;" ;
- 5° in § 2, tweede lid worden de woorden "-Xamn = de heffingsvoet voor het nutriënt N, in BF/kg N ;" vervangen door de woorden "-Xamn = de heffingsvoet voor het nutriënt N, in EUR/kg N." ;
- 6° in § 2, wordt het derde lid vervangen door wat volgt : "Voormelde heffingsvoeten worden als volgt vastgesteld :
 - Xamp = 0,0223 EUR/KG P₂O₅ ;
 - Xamn = 0,0223 EUR/kg N." ;
- 7° in § 3, tweede lid worden de woorden "-Xcmp = de heffingsvoet voor het nutriënt P₂O₅, in BF/kg P₂O₅ ;" vervangen door de woorden "-Xcmp = de heffingsvoet voor het nutriënt P₂O₅, in EUR/kg P₂O₅ ;" ;
- 8° in § 3, tweede lid worden de woorden "-Xcmn = de heffingsvoet voor het nutriënt N, in BF/kg N ;" vervangen door de woorden "-Xcmn = de heffingsvoet voor het nutriënt N, in EUR/kg N." ;

9° in § 3 wordt het derde lid vervangen door wat volgt : "Voormelde heffingsvoeten worden als volgt vastgesteld :

- $X_{cmp} = 0,0223 \text{ EUR/KG P}_2\text{O}_5$;
- $X_{cmn} = 0,0223 \text{ EUR/kg N.}$;

10° in § 5, eerste lid wordt in de laatste zin de woorden "op 100 frank" vervangen door de woorden "op 2,4789 euro" ;

11° in § 6,2° wordt het tweede lid vervangen door wat volgt : "De heffingsvoeten bedoeld in het eerste lid, worden als volgt vastgesteld :

- $X_{spn} = 0,99 \text{ EUR/kg N}$;
- $X_{spp} = 0,99 \text{ EUR/kg P}_2\text{O}_5$;
- $X_{vn} =$
 - 0,24 EUR/kg N voor het productiejaar 2000 ;
 - 0,49 EUR/kg N voor de productiejaar 2001 en 2002 ;
 - 0,99 EUR/kg N vanaf het productiejaar 2003 ;

$X_{vp} =$

- 0,24 EUR/kg P_2O_5 voor het productiejaar 2000 ;
- 0,49 EUR/kg P_2O_5 voor de productiejaar 2001 en 2002 ;
- 0,99 EUR/kg P_2O_5 vanaf het productiejaar 2003 ;" ;

Artikel 13

In artikel 25 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 1 worden de woorden "20.000 frank" vervangen door de woorden "500 euro" ;
- 2° in § 2 worden de woorden "100.000 frank" vervangen door de woorden "2.500 euro" ;
- 3° in § 3 worden de woorden "10.000 frank" vervangen door de woorden "250 euro" ;
- 4° in § 4, tweede lid, § 5 en § 7, tweede lid worden de woorden "40 frank" vervangen door de woorden "1 euro".

Artikel 14

In artikel 37 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 1 worden de woorden "honderd frank tot vijftigduizend frank" vervangen door de woorden "honderd euro tot vijftigduizend euro" ;

2° in § 2 worden de woorden "honderd frank tot vijfenzeventigduizend frank" vervangen door de woorden "honderd euro tot vijfenzeventigduizend euro" ;

3° in § 3 worden de woorden "honderd frank tot honderdduizend frank" vervangen door de woorden "honderd euro tot honderdduizend euro" ;

AFDELING II

Bosdecreet

Artikel 15

In artikel 90bis van het Bosdecreet van 13 juni 1990, gewijzigd bij de decreten van 21 oktober 1997, 18 mei 1999 en 17 juli 2000, wordt § 4, 2° vervangen door de volgende bepaling :

"2° door storting van een bosbehoudsbijdrage"

Artikel 16

§ 1. Er wordt een Fonds voor de compenserende bebossing, in de zin van artikel 45 van de wetten op de rijkscomptabiliteit gecoördineerd op 17 juli 1991, opgericht.

§ 2. Aan het Fonds voor de compenserende bebossing worden toegewezen alle ontvangsten voortvloeiend uit de toepassing van artikel 90 bis van het bosdecreet van 13 juni 1990.

§ 3. De middelen van het Fonds voor de compenserende bebossing dienen aangewend te worden voor het uitvoeren van compenserende bebossing in het kader van artikel 90bis van het Bosdecreet van 13 juni 1990.

AFDELING III

Grondwater

Artikel 17

In artikel 2 van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake grondwaterbeheer wordt de definitie van grondwater vervangen door wat volgt :

"- grondwater : al het water dat zich onder het bodemoppervlak in de verzadigde zone bevindt en dat in direct contact met de bodem of de ondergrond staat."

Artikel 18

Aan artikel 2 van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake grondwaterbeheer wordt de volgende definitie toegevoegd :

"- hydrogeologische hoofdeenheid : een opeenvolging van geologische lagen die globaal dezelfde hydrologische eigenschappen bezitten. De hydrogeologische hoofdeenheden zijn opgesomd in de bijlage gevoegd bij dit decreet"

Artikel 19

Aan artikel 9, 1° van hetzelfde decreet wordt een lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

" De Vlaamse regering baken voor de verschillende hydrogeologische hoofdeenheden geografische zones af. De Vlaamse regering kan per hydrogeologische hoofdeenheid en per geografische zone een vergunbaar quotum instellen en het totaal jaarlijks maximaal winbaar volume voor die hoofdeenheid en die zone vastleggen. De vergunbare quota en het maximaal winbaar volume per jaar worden om de vijf jaar herzienbaar gesteld."

Artikel 20

Aan artikel 28ter § 1 van hetzelfde decreet wordt een lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Voor wat de heffing op het winnen van grondwater betreft wordt ook als grondwater beschouwd elk water dat zonder exploitatie in open verbinding staat met de waterverzadigde zone onder het bodemoppervlak en ermee in statisch evenwicht is. Water dat op natuurlijke wijze opborrelt of welwater wordt niet meer als grondwater beschouwd vanaf het ogenblik dat het langs natuurlijke weg in het openbaar hydrografisch net stroomt."

Artikel 21

Artikel 28ter § 2, 2° van hetzelfde decreet wordt geschrapt.

Artikel 22

In artikel 28quater van hetzelfde decreet wordt § 1 vervangen door wat volgt :

"§ 1. Het bedrag van de heffing, bedoeld in artikel 28ter, wordt vastgesteld als volgt :

1° voor de exploitatie van grondwaterwinningen bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening :

- 7,5 x index eurocent per m³ grondwater die in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt en die tot drinkbaar water voor de openbare drinkwatervoorziening verwerkt kan worden, ongeacht de wijze van winning of het gebruik ;

2° voor de exploitatie van grondwaterwinningen niet bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening :

- a) indien de exploitatie voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid aanleiding geeft tot een gewonnen hoeveelheid grondwater in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar van 500 tot en met 30.000 m³ : 5 x index eurocent per m³ opgepompt grondwater ;
- b) indien de exploitatie voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid aanleiding geeft tot een gewonnen hoeveelheid grondwater in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar van meer dan 30.000 m³ : Z x l x index euro per m³ opgepompt grondwater, waarbij :

Z is een lineaire tarieffunctie gelijk aan

6,2 eurocent +	0,75 eurocent x	<u>Aantal m3 opgepompt Grondwater</u> 100.000
----------------	-----------------	--

∠ λ is een multiplicator zijnde het product van twee termen : laagfactor een gebiedsfactor. Daarbij nemen de laagfactor en gebiedsfactor in het heffingsjaar 2002 de waarde aan die is aangegeven in de bijlage gevoegd bij dit decreet.

Index is de verhouding van twee indexcijfers van de consumptieprijzen met in de teller het indexcijfer van de maand december van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar en in de noemer het indexcijfer van de maand december 2001.

De indexering dient ieder jaar automatisch, dus zonder voorafgaande verwittiging te geschieden op 1 januari van elk jaar.

Het aangepast bedrag wordt afgerond tot de hogere eurocent."

Artikel 23

In artikel 28quater van hetzelfde decreet wordt § 3 vervangen door wat volgt :

"§ 3. De heffing ten laste van elke van de in artikel 28ter bedoelde heffingsplichtige kan in geen geval lager zijn dan het minimum bedrag van 124 x index euro.

Index is de verhouding van twee indexcijfers van de consumptieprijzen met in de teller het indexcijfer van de maand december van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar en in de noemer het indexcijfer van de maand december 2001.

De indexering dient ieder jaar automatisch, dus zonder voorafgaande verwittiging te geschieden op 1 januari van elk jaar.

Het aangepast bedrag wordt afgerond tot de hogere eurocent."

Artikel 24

In hetzelfde decreet wordt de bijlage, ingevoegd bij het decreet van 19 december 1997 en gewijzigd bij de decreten van 22 december 1999 en 22 december 2000, vervangen door de bijlage, gevoegd bij dit decreet.

Artikel 25

Artikel 18 § 2 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning wordt aangevuld als volgt :

"Vergunningen voor het onttrekken van grondwater worden om de vijf jaar geëvalueerd. De vergunning-verlenende overheid kan het maximaal jaarlijks te onttrekken volume grondwater verminderen op basis van :

1° de reëel opgepompte hoeveelheden gedurende de laatste vijf jaar

2° het quotum per hydrogeologische hoofdeenheid en per geografische zone vastgesteld overeenkomstig artikel 9, 1° van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer."

AFDELING IV

Oppervlaktewateren

Artikel 26

In artikel 35 ter van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging worden volgende wijzigingen aangebracht :

1° Paragraaf 2 wordt vervangen door de volgende bepaling :

"§ 2. Het bedrag van het eenheidstarief van de heffing wordt vastgesteld op 22,3 EUR en wordt jaarlijks aangepast aan het indexcijfer der consumptieprijzen met als basisindex het indexcijfer der consumptieprijzen van december 1992, basis 1988, met name 113,76.

De indexering dient ieder jaar automatisch, dus zonder voorafgaande verwittiging, te geschieden op 1 januari van elk jaar.

Voor het begrotingsjaar 1994 wordt het hierboven vernoemde bedrag van het eenheidstarief verhoogd met 2,5 procent, in afwijking van de hierboven vernoemde indexering.

Het aangepaste bedrag wordt afgerond op de hogere eurocent."

2° § 3 wordt vervangen door de volgende bepaling :

" § 3. De heffing ten laste van elk van de in artikel 35 bis § 3 bedoelde heffingsplichtigen kan in geen geval lager zijn dan het minimum bedrag van 7,5 EUR."

3° § 5 wordt vervangen door de volgende bepaling :

" § 5. Wordt vrijgesteld van de verplichting tot betaling van de in § 1 bedoelde heffing, elke heffingsplichtige die op 1 januari van het heffingsjaar of op de datum van overlijden geniet van :

1. ofwel, het gewaarborgd inkomen voor bejaarden volgens de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden of de inkomensgarantie voor ouderen volgens de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen.
2. ofwel, het bestaansminimum of levensminimum, toegekend door het OCMW met toepassing van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum respectievelijk van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn.
3. ofwel, de inkomensvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten.
4. ofwel, de tegemoetkoming hulp aan bejaarden volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten.
5. ofwel, de integratietegemoetkoming voor gehandicapten volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten.

De vrijstelling wordt uitsluitend verleend voor de plaats van het watergebruik die tevens zijn wettelijke domicilie is. Dezelfde vrijstelling geldt voor de heffingsplichtige met een gezinslid gedomicilieerd op hetzelfde adres voor wie conform artikel 487 bis-octies van het Burgerlijk Wetboek de verlengde minderjarigheid werd uitgesproken en die geniet van de inkomensvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten en/of de tegemoetkoming hulp aan bejaarden en/of de integratietegemoetkoming voor gehandicapten volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende tegemoetkomingen aan gehandicapten.

De Maatschappij kan een heffingsplichtige ambtshalve vrijstellen op basis van de inlichtingen die worden ingewonnen bij de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid.

Ingeval de vrijstelling ambtshalve wordt toegekend, ontvangt de rechthebbende geen heffingsbiljet. Voor heffingsplichtigen die een heffingsbiljet hebben gekregen, wordt de vrijstelling enkel op schriftelijke aanvraag verleend. De aanvraag tot vrijstelling moet uiterlijk binnen de drie maanden na de verzendingsdatum van het heffingsbiljet bij de Maatschappij worden ingediend.

Deze aanvraag dient vergezeld te zijn van :

1. ofwel, een voor eensluidend verklaard afschrift van de door de Rijksdienst voor Pensioenen gedane kennisgeving van de beslissing tot toekenning van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden of van de inkomensgarantie voor ouderen of een attest afgeleverd door de Rijksdienst voor Pensioenen waaruit blijkt dat de op het heffingsbiljet vermelde heffingsplichtige genoten heeft van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden of van de inkomensgarantie voor ouderen ;
2. ofwel, een attest afgeleverd door het OCMW waaruit blijkt dat de op het heffingsbiljet vermelde heffingsplichtige genoten heeft van een door het OCMW toegekend bestaansminimum of levensminimum ;
3. ofwel, een voor eensluidend verklaard afschrift van de door het ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu gedane kennisgeving van de beslissing tot toekenning van de inkomensvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten, en/of de tegemoetkoming hulp aan bejaarden en/of de integratietegemoetkoming voor gehandicapten of een attest afgeleverd door het ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu waaruit blijkt dat de op het heffingsbiljet vermelde heffingsplichtige genoten heeft van de inkomensvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten, en/of de tegemoetkoming hulp aan bejaarden en/of de integratietegemoetkoming voor gehandicapten ;
4. de afscheurstrook van het overeenkomstig heffingsbiljet.

Mits op 1 januari van het heffingsjaar of op de datum van overlijden voldaan is aan de bovenvermelde voorwaarden, is bedoelde vrijstelling van rechtswege verworven."

4° § 6 wordt vervangen door de volgende bepaling :

"§ 6. Elke fysieke persoon die niet de heffingsplichtige is maar wel de werkelijke gebruiker van het water en die niet samenwoont met de heffingsplichtige, kan de terugbetaling van zijn aandeel in de in § 1 bedoelde heffing voor de plaats van het waterverbruik die tevens zijn wettelijke domicilie is verkrijgen van de Maatschappij, mits binnen de twaalf maanden na de verzendingsdatum van het heffingsbiljet een aanvraag daartoe wordt ingediend waarin het aantal wooneenheden waarop het heffingsbiljet betrekking heeft, is vermeld en waaraan de volgende bijlagen zijn toegevoegd :

1. ofwel, een voor eensluidend verklaard afschrift van de door de Rijksdienst voor Pensioenen gedane kennisgeving van de beslissing tot toekenning van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden of van de inkomensgarantie voor ouderen of een attest afgeleverd door de Rijksdienst voor Pensioenen waaruit blijkt dat de betrokken fysieke persoon genoten heeft van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden of van de inkomensgarantie voor ouderen ;

2. ofwel, een attest afgeleverd door het betrokken OCMW waaruit blijkt dat de betrokken fysieke persoon genoten heeft van een door het OCMW toegekend bestaansminimum of levensminimum ;
3. ofwel, een voor eensluidend verklaard afschrift van de door het ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu gedane kennisgeving van de beslissing tot toekenning van de inkomensvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten en/of de tegemoetkoming hulp aan bejaarden en/of integratietegemoetkoming voor gehandicapten of een attest afgeleverd door het ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu waaruit blijkt dat de betrokken fysieke persoon genoten heeft van de inkomensvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten en/of de tegemoetkoming hulp aan bejaarden en/of de integratietegemoetkoming voor gehandicapten ;
4. de afscheurstrook van het overeenkomstig heffingsbiljet.

Aan de voorwaarden vermeld in § 5 moet worden voldaan op 1 januari van het heffingsjaar of op de datum van overlijden.

Artikel 27

In artikel 35 quater § 1 van dezelfde wet worden in 1° en 3° onder "Qw : " de woorden :

"dat Qw gelijk is aan het quotiënt van enerzijds de door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar totale gefactureerde kosten, exclusief BTW, verhoogd met de aftrek voor de hoeveelheid water die in hetzelfde jaar gratis werd geleverd en anderzijds de deelfactor 50 " vervangen door de woorden "dat Qw gelijk is aan het quotiënt van enerzijds de door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar totaal gefactureerde kosten uitgedrukt in EUR, exclusief BTW, verhoogd met de aftrek voor de hoeveelheid water die in hetzelfde jaar gratis werd geleverd en anderzijds de deelfactor 1,55".

Artikel 28

In artikel 35 septies van dezelfde wet worden de woorden "in geval de facturen het waterverbruik niet vermelden wordt door de Maatschappij aangenomen dat dit verbruik gelijk is aan het quotiënt van enerzijds de door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar totale gefactureerde kosten, exclusief BTW, verhoogd met de aftrek voor de hoeveelheid water die in hetzelfde jaar gratis werd geleverd en anderzijds de deelfactor 50" vervangen door de woorden "in geval de facturen het waterverbruik niet vermelden wordt door de Maatschappij aangenomen dat dit verbruik gelijk is aan het quotiënt van enerzijds de door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar totaal gefactureerde kosten uitgedrukt in EUR, exclusief BTW, verhoogd met de aftrek voor de hoeveelheid water die in hetzelfde jaar gratis werd geleverd en anderzijds de deelfactor 1,55"

AFDELING V

Afvalstoffen

Artikel 29

In artikel 47, § 2, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen worden vanaf 1 januari 2002 de in Belgische frank uitgedrukte bedragen die in de tweede kolom van on-

derstaande tabel worden vermeld, vervangen door de in euro uitgedrukte bedragen, vermeld in de derde kolom van onderstaande tabel :

ART. 47	BEF	EUR
§ 2, 1°	6000	148,74
3°	850	21,07
4°	500	12,39
6°	4000	99,16
7°	2000	49,58
8°, a)	150	3,72
b)	500	12,39
9°	100	2,48
10°, a)	2000	49,58
b)	1900	47,10
c)	535	13,26
11°	100	2,48
13°	2000	49,58
14°	600	14,87
15° a)	2000	49,58
b)	1900	47,10
16°	600	14,87
17°	350	8,68
18°	350	8,68
19°	20	0,50
20°	150	3,72
21°	30	0,74
22°	30	0,74
23°	10	0,25
24°	150	3,72
25°	2000	49,58
26° a)	50	1,24
b)	30	0,74
27°	825	20,45
28°	290	7,19
30°	535	13,26
31°	465	11,53
32°	365	9,05
33°	220	5,45
34°	535	13,26
35°	465	11,53
36°	365	9,05
37°	220	5,45

Artikel 30

In artikel 47, § 2 bis van hetzelfde decreet wordt vanaf 1 januari 2002 het woord "frank" vervangen door het woord "cent".

Artikel 31

In artikel 47, § 2 ter van hetzelfde decreet wordt vanaf 1 januari 2002 het woord "frank" vervangen door het woord "euro".

Artikel 32

In artikel 47 ter, § 2, van hetzelfde decreet wordt vanaf 1 januari 2002 het woord "duizendtal" vervangen door het woord "tiental".

Artikel 33

In artikel 47, § 2 van hetzelfde decreet wordt een lid toegevoegd dat luidt als volgt :

"Voor het storten van slib dat gebruikt wordt in de afdichtlaag van een vergunde inrichting, geldt het nultarief. Dit geldt enkel op voorwaarde dat deze techniek als Best Beschikbare Technologie (BBT) wordt weerhouden voor de verwerking van het betreffende slib. Dit tarief wordt toegepast vanaf het ogenblik dat de goedkeuring vanwege de toezichthoudende overheid per aangetekend schrijven door de stortexploitant of de stortuitbater aan de OVAM wordt bezorgd."

AFDELING VI

Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening

Artikel 34

De Vlaamse regering wordt ertoe gemachtigd, op voorstel van de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu en de Vlaamse minister bevoegd voor de financiën en de begroting, om kosteloos een recht van een opstal van maximum 50 jaar te verlenen aan de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening voor de grote waterbouwkundige werken die zij exploiteert op terreinen van het Vlaams Gewest.

Het recht van opstal wordt ten kosteloze titel verleend, met dien verstande dat tijdens de opstalperiode alle uitgaven voor onderhoud van de bestaande en de oprichting van nieuwe installaties ten laste zijn van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening.

AFDELING VII

Riviervisserij

Artikel 35

In artikel 9 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij, gewijzigd bij de decreten van 21 december 1990 en 21 december 1994, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in 1° worden de woorden "150 frank" vervangen door de woorden "3,72 euro" ;

2° in 2° worden de woorden "450 frank" vervangen door de woorden "11,16 euro" ;

3° in 3° worden de woorden "1.850 frank" vervangen door de woorden "45,86 euro".

AFDELING VIII

Jachtdecreet

Artikel 36

In artikel 16 van het jachtdecreet van 24 juli 1991 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in 1. worden de woorden "6.000 frank" vervangen door de woorden "150 euro" ;
- 2° in 2. worden de woorden "4.200 frank" vervangen door de woorden "105 euro" ;
- 3° in 3. worden de woorden "1.500 frank" vervangen door de woorden "40 euro".

AFDELING IX

Milieuvergunningen

Artikel 37

In artikel 19bis, § 3. van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, ingevoegd bij decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in 1° worden de woorden "20.000 frank" vervangen door de woorden "495,79 euro" ;
- 2° in 2° worden de woorden "10.000 frank" vervangen door de woorden "247,89 euro" ;
- 3° in 3° worden de woorden "5.000 frank" vervangen door de woorden "123,95 euro" ;
- 4° in 4° worden de woorden "2.500 frank" vervangen door de woorden "61,97 euro" ;
- 5° in 5° worden de woorden "250 frank" vervangen door de woorden "6,2 euro".

Artikel 38

In artikel 19ter van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 1 wordt tussen het woord "kennisgevingsdossier" en de woorden "met betrekking tot", het woord "of toelatingsaanvraag" ingevoegd ;
- 2° § 2 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 2. Het bedrag van het in § 1 bedoelde dossierrecht wordt vastgesteld als volgt :

 - 1° voor elke kennisgeving (of in voorkomend geval een toelatingsaanvraag) bij een eerste ingeperkt gebruik :

- van risiconiveau 1 : 123,95 euro ;
- van risiconiveau 2 : 247,89 euro ;
- van risiconiveau 3 : 1.239,47 euro ;
- van risiconiveau 4 : 2.478,94 euro ;

2° voor een kennisgeving voor een volgend ingeperkt gebruik, voor een aanpassing of een hernieuwing van een volgend ingeperkt gebruik :

- van risiconiveau 1 : 61,97 euro ;
- van risiconiveau 2 : 123,95 euro ;

3° voor een toelatingsaanvraag voor een volgend ingeperkt gebruik, voor een aanpassing of een hernieuwing van het volgend ingeperkt gebruik :

- van risiconiveau 2 : 247,89 euro ;
- van risiconiveau 3 : 1.239,47 euro ;
- van risiconiveau 4 : 2.478,94 euro ;

4° voor een heroverweging van een beslissing van de bevoegde instantie met betrekking tot ingeperkt gebruik :

- van risiconiveau 2 : 123,95 euro ;
- van risiconiveau 3 : 247,89 euro ;
- van risiconiveau 4 : 371,84 euro."

3° een § 3 wordt ingevoegd, die luidt als volgt :

"§ 3. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder :

- 1° micro-organisme : elke cellulaire of niet-cellulaire microbiologische entiteit met het vermogen tot replicatie of tot overbrenging van genetisch materiaal, met inbegrip van virussen, viroïden, dierlijke en plantencellen in cultuur ;
- 2° organisme : elke biologische entiteit, met inbegrip van micro-organismen, met het vermogen tot replicatie of tot overbrenging van genetisch materiaal ;
- 3° menselijke pathogenen : de micro-organismen, de celculturen en de menselijke endoparasieten, met inbegrip van hun genetisch gemodificeerde derivaten, die bij de immunocompetente mens een infectie, een allergie of een vergiftiging kunnen veroorzaken ;
- 4° zoöpathogenen : de micro-organismen, de celculturen en de endoparasieten, met inbegrip van hun genetisch gemodificeerde derivaten, die bij het immunocompetente dier een infectie, een allergie of een vergiftiging kunnen veroorzaken ;
- 5° fytopathogenen : de micro-organismen en de organismen, met inbegrip van hun genetisch gemodificeerde derivaten, die bij de gezonde plant een ziekte kunnen veroorzaken ;

- 6° genetisch gemodificeerd micro-organisme (GGM) of organisme (GGO) : een micro-organisme of een organisme waarvan het genetisch materiaal gewijzigd is op een wijze die van nature of door voortplanting of natuurlijke recombinitie niet mogelijk is ;
- 7° kennisgeving : het indienen van documenten met de vereiste gegevens met het oog op het uitoefenen van activiteiten van risiconiveau 1 of 2 ;
- 8° toelatingsaanvraag : het indienen van documenten met de vereiste gegevens met het oog op het bekomen van een toelating voor de uitoefening van activiteiten met risiconiveau 3 of 4 ;
- 9° ingeperkt gebruik : elke activiteit waarbij organismen genetisch worden gemodificeerd of waarbij dergelijke GGO's en/of pathogene organismen worden gekweekt, opgeslagen, getransporteerd, vernietigd, verwijderd of anderszins gebruikt en waarbij specifieke inperkingsmaatregelen worden gebruikt om het contact van die organismen met de bevolking in het algemeen en het milieu te beperken ;
- 10° eerste ingeperkt gebruik : elk ingeperkt gebruik binnen een op basis van rubriek 51 vergunde inrichting, waarvoor nog niet eerder een kennisgeving werd gedaan of een toelating werd gegeven, van eenzelfde of hoger risiconiveau ;
- 11° volgend ingeperkt gebruik : elk ingeperkt gebruik binnen een op basis van rubriek 51 vergunde inrichting, waarvoor reeds een kennisgeving werd gedaan of een toelating werd gegeven, van eenzelfde of hoger risiconiveau."

HOOFDSTUK IV

Economie

Artikel 39

In artikel 1, § 3 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 worden de woorden "100 miljoen frank" vervangen door "2.500.000 euro".

HOOFDSTUK V

Fonds Vlaanderen-Azië

Artikel 40

Artikel 23 van het decreet van 20 december 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997 wordt afgeschaft.

De uitstaande rechten en verplichtingen van het Fonds Vlaanderen-Azie worden bij opheffing van het Fonds overgedragen naar het Vlaams Gewest.

HOOFDSTUK VI

Fonds voor het Flankerend Economisch Beleid – Hermesfonds

Artikel 41

§ 1. Er wordt een Fonds voor Flankerend Economisch Beleid opgericht, hierna te noemen het Hermesfonds.

§ 2. Het Fonds heeft rechtspersoonlijkheid. De bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, die van toepassing zijn op de instellingen van categorie A zijn op het Fonds van toepassing voor zover er in dit decreet niet wordt van afgeweken.

§ 3. De middelen van het Fonds zijn :

- a) een jaarlijkse dotatie ten laste van de algemene uitgavenbegroting van het Vlaams Gewest
- b) de terugbetaling van sommen, die voortkomen uit de uitvoering van de taken van het Fonds
- c) de tegemoetkoming van de Europese Gemeenschap in de uitgaven van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling
- d) het eventuele saldo op het einde van het voorgaande begrotingsjaar op het Fonds

§ 4. Het Fonds neemt voor zijn rekening de uitgaven die voortvloeien uit :

- a) de toepassing van decretale bepalingen met betrekking tot het economisch ondersteuningsbeleid, inclusief de toepassing van de wet van 30 december betreffende de economische expansie, de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering en het decreet van 15 december 1993 tot bevordering van de economische expansie in het Vlaamse Gewest ;
- b) De studies in verband met het economisch ondersteuningsbeleid ;
- c) Elke andere uitgave die kadert in het sociaal, economisch en regionaal beleid van de Vlaamse regering.

§ 5. De Vlaamse regering beschikt over de kredieten van het Fonds voor al wat dienen kan in het raam van het sociaal, economisch en regionaal ondernemingsbeleid.

§ 6. Het Fonds neemt de op 31 december 2001 uitstaande rechten en plichten lastens het Fonds voor de Economische Expansie en Regionale Reconversie – Grote Ondernemingen en lastens het Fonds voor de Economische Expansie en Regionale Reconversie – Kleine Ondernemingen over.

De middelen die voortvloeien uit de overgedragen rechten en plichten worden gevoegd bij de financiële middelen van het Fonds.

§ 7. De op 31 december 2001 beschikbare saldi van het Fonds voor de Economische Expansie en Regionale Reconversie – Grote Ondernemingen en het Fonds voor de Economische Expansie en Regionale Reconversie – Kleine Ondernemingen worden overgedragen naar het Fonds.

§ 8. De Vlaamse regering stelt jaarlijks een verslag op over de werking en het beheer van het Fonds. Het verslag wordt aan het Vlaams Parlement meegedeeld voor 30 juni van het daaropvolgende jaar.

§ 9. De Vlaamse regering regelt de werking en het beheer van het Fonds. Zij stelt de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden van haar diensten ter beschikking van het Fonds en kan, overeen-

komstig de ter zake geldende algemene beginselen, sommige van haar bevoegdheden delegeren aan de leidend ambtenaar die zij daartoe aanwijst.

§ 10. Artikel 1 en 2 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 worden opgeheven.

HOOFDSTUK VII

Financiën

AFDELING I

Fonds Onroerende Goederen

Artikel 42

Artikel 19, § 3, 2° lid van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, gewijzigd bij decreet van 22 november 1995, wordt vervangen door wat volgt :

"De middelen van het Fonds Onroerende Goederen, zoals bedoeld in § 2, 2° lid van dit artikel, worden aangewend voor het beheer, de uitrusting, de geschiktmaking, de sanering, het onderhoud en de aankoop van gronden in het kader van het Cargovilproject. Na beëindiging van het project kan het saldo besteed worden aan aanvullende infrastructuurwerken in de provincie Vlaams-Brabant."

AFDELING II

NV Koloniën Invest

Artikel 43

de akte van 25 april 2001 houdende erfpacht door de Vlaamse Gemeenschap aan de Naamloze Vennootschap "Koloniën Invest" van een administratief gebouw gelegen te Brussel, Koloniënstraat 29-31 en Kanselarijstraat 17-17A, voor een periode van 60 jaar en mits een canon voor de totale erfpachtperiode van 236.500.000 BEF, wordt goedgekeurd.

AFDELING III

Personenbelasting

Artikel 44

Het decreet van 22 december 2000 houdende toekenning van een korting op de personenbelasting, wordt opgeheven vanaf aanslagjaar 2002.

AFDELING IV

Succesierechten

Artikel 45

Artikel 50 van het Wetboek der successierechten, vervangen bij decreet van 20 december 1996, wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 50

Een verkrijging tussen een stiefouder en een stiefkind wordt gelijkgesteld met een verkrijging in rechte lijn. Dezelfde gelijkstelling geldt voor de verkrijging tussen een kind van een persoon die met de erflater samenwoont en de erflater, evenals voor een verkrijging tussen een persoon die met een ouder van de erflater samenwoont en de erflater. In het laatste geval van gelijkstelling voldoet de legataris aan de vereiste van samenwonen met een ouder van de erflater, indien hij met die ouder op de dag van het overlijden overeenkomstig de bepalingen van boek III, titel Vbis, van het burgerlijk wetboek samenwoonde, of indien hij bewijst, door alle middelen maar met uitzondering van de eed, dat hij met die ouder op het ogenblik van het overlijden reeds sedert één jaar ononderbroken een gemeenschappelijke huishouding voerde.

Een verkrijging tussen uit de echt gescheiden of van tafel en bed gescheiden personen en een verkrijging tussen ex-samenwonenden wordt alleen indien er gemeenschappelijke afstammelingen zijn gelijkgesteld met een verkrijging tussen echtgenoten of tussen samenwonenden. De ex-samenwonende legataris moet om het voordeel van de gelijkstelling te genieten bewijzen dat hij met de erflater heeft samengewoond overeenkomstig de bepalingen van boek III, titel Vbis, van het burgerlijk wetboek, of, door alle middelen maar met uitzondering van de eed, dat hij met de erflater gedurende minstens één jaar ononderbroken een gemeenschappelijke huishouding heeft gevoerd."

Artikel 46

Artikel 56 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij decreet van 20 december 1996 en gewijzigd bij decreet van 15 juli 1997, 30 juni 2000 en 1 december 2000, wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 56

De rechten van successie verschuldigd uit hoofde van een verkrijging in de rechte lijn, tussen echtgenoten of tussen samenwonenden worden, indien de netto-verkrijging niet meer bedraagt dan 50.000 EUR, verminderd met 500 EUR vermenigvuldigd met $[1 - (\text{netto-verkrijging} / 50.000)]$

De rechten van successie verschuldigd uit hoofde van een verkrijging door een broer of zuster worden, indien de netto-verkrijging groter is dan 20.000 EUR en niet meer bedraagt dan 75.000 EUR, verminderd met 2.500 EUR vermenigvuldigd met $[1 - (\text{netto-verkrijging} / 75.000)]$. Indien de netto-verkrijging gelijk is aan of minder is dan 20.000 EUR, worden die rechten verminderd met 2.000 EUR vermenigvuldigd met $(\text{netto-verkrijging} / 20.000)$.

De rechten van successie verschuldigd uit hoofde van de samengenomen verkrijgingen door andere personen dan erfgenamen in de rechte lijn, de echtgenoot, samenwonenden of broers en zusters worden, indien de som van hun netto-verkrijgingen groter is dan 12.500 EUR en niet meer bedraagt dan 75.000 EUR, verminderd met 2.500 EUR vermenigvuldigd met $[1 - (\text{som van de netto-verkrijgingen} / 75.000)]$. Indien de

som van hun netto-verkrijgingen gelijk is aan of minder is dan 12.500 EUR, worden die rechten vermindert met 2.000 EUR vermenigvuldigd met (som van de netto-verkrijgingen / 12.500). De overeenkomstig dit lid bekomen vermindering wordt omgeslagen over de betrokken erfgenamen in verhouding tot hun aandeel in de samengenomen verkrijgingen.

Is het recht van overgang bij overlijden verschuldigd voor verkrijgingen als bedoeld in het eerste, tweede en derde lid, dan geldt dezelfde rechtenvermindering met dien verstande dat dan rekening gehouden wordt met de bruto-verkrijging.

De door een kind van de overledene verschuldigde rechten worden vermindert met 75 EUR voor elk vol jaar dat nog moet verlopen tot het de leeftijd van eenentwintig jaar bereikt. De door de overlevende echtgenoot of samenwonende verschuldigde rechten worden vermindert met de helft van de verminderingen die de gemeenschappelijke kinderen overeenkomstig dit lid genieten. Deze verminderingen zijn van toepassing ongeacht de netto-verkrijgingen van de rechthebbenden en bovenop de vermindering waarop ze krachtens het eerste of het vierde lid recht hebben."

HOOFDSTUK VIII

VIPA

Artikel 47

Bij projecten van een geraamd bedrag van 15 miljoen euro of meer, ingediend in toepassing van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, kan de vastlegging van de subsidiebelofte gespreid worden over meerdere jaren. Dit in afwijking van artikel 2, 8° en artikel 11, § 1 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 20 december 1996.

Dit artikel is van toepassing op de subsidiebeloften verleend in 2002.

HOOFDSTUK IX

Media

Artikel 48

Artikel 16 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 wordt vervangen door wat volgt :

"De beheersovereenkomst regelt in het bijzonder de volgende aangelegenheden :

1° de meetbare doelstellingen met betrekking tot het radio- en televisieaanbod, uitgaande van de openbare omroepopdracht van de VRT en de vooropgestelde strategie die invulling geeft aan de openbare omroepopdracht zoals bepaald in artikel 8.

De meetbare doelstellingen hebben onder meer betrekking op de kwaliteitscontrole en op hetzij bereikcijfers, hetzij waarderingscijfers ;

- 2° de doelstellingen betreffende de innovatieve media-projecten, hierna genoemd de e-vrt projecten, uitgaande van de openbare omroepopdracht van de VRT en de vooropgestelde strategie die invulling geeft aan de openbare omroepopdracht zoals bepaald in artikel 8, inzonderheid artikel 8, § 5.
- 3° de doelstellingen betreffende het personeelsbeleid, het financiële beleid, technologie en transmissie ;
- 4° de berekening van de enveloppe aan financiële middelen noodzakelijk voor het verzorgen van het openbare radio- en televisieaanbod, bedoeld in 1° van dit artikel, en de uitbetalingsmodaliteiten ervan.

De enveloppe wordt, uitgaande van de kostprijs verbonden aan het verzorgen van het openbare radio- en televisieaanbod, bedoeld in 1° van dit artikel, in 2002 bepaald op 229,326 miljoen euro. Dit bedrag wordt gedurende de looptijd van de beheersovereenkomst 2002-2006, vanaf 1 januari 2003 jaarlijks verhoogd met 4 procent, voorzover aan de resultaatsverbintenissen en de voorwaarden gesteld in de beheersovereenkomst is voldaan ;

De bepalingen van de Europese Richtlijn 80/723/ EEG van de Commissie van 25 juni 1980 betreffende de doorzichtigheid in de financiële betrekkingen tussen lidstaten en openbare bedrijven en de financiële doorzichtigheid binnen bepaalde ondernemingen zijn van toepassing ;

- 5° de berekening van de algemene middelen voor de werking van e-vrt, afgezien van de middelen noodzakelijk voor de uitvoering van de e-vrt projecten zelf, bedoeld in 2° van dit artikel, en de uitbetalingsmodaliteiten ervan.

Die algemene middelen worden voor 2001 bepaald op 3,099 miljoen euro. Dit bedrag wordt gedurende de looptijd van de beheersovereenkomst 2002-2006, vanaf 1 januari 2002 jaarlijks als volgt aangepast voorzover aan de resultaatsverbintenissen en de voorwaarden gesteld in de beheersovereenkomst is voldaan, voor 2002 3,223 miljoen euro, voor 2003 3,347 miljoen euro, voor 2004 3,471 miljoen euro, voor 2005 3,619 miljoen euro, voor 2006 3,768 miljoen euro ;

- 6° het uitbrengen van een jaarlijks rapport vóór 1 juni van het volgend jaar betreffende de evaluatie van de uitvoering van de beheersovereenkomst gedurende het afgelopen kalenderjaar alsook andere documenten die jaarlijks, al dan niet ter goedkeuring door de Vlaamse regering, dienen voorgelegd te worden ;
- 7° de maatregelen bij niet-naleving door een partij van haar verbintenissen die voortvloeien uit de beheersovereenkomst. " "

Artikel 49

In artikel 18 van dezelfde decreten wordt artikel 16, 4° vervangen door artikel 16, 6°.

HOOFDSTUK X

Energie

AFDELING I

Elektriciteitsvoorziening

Artikel 50

Artikel 5bis van de wet van 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening, ingevoegd door het decreet van 22 december 1999, wordt opgeheven.

Artikel 51 "

In artikel 19 van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt wordt na het eerste lid een nieuw lid ingevoegd dat luidt als volgt :

"De gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verlenen hun medewerking aan de netbeheerders voor de uitvoering van de openbare dienstverplichtingen, bedoeld in het eerste lid. De Vlaamse regering bepaalt de vorm waaruit deze medewerking zal bestaan. " "

AFDELING II

Elektriciteitsmarkt

Artikel 52

In artikel 23 van het decreet van 17 juli 2000 houdende organisatie van de elektriciteitsmarkt wordt het eerste lid van § 2 vervangen door wat volgt :

"§ 2. Het aantal groenestroomcertificaten dat door een netbeheerder of door een houder van een leveringsvergunning in een bepaald jaar moet worden voorgelegd, wordt vastgesteld met toepassing van de volgende formule :

$$C = G \times E_v$$

Waarbij

- C = het aantal in jaar n voor te leggen groenestroomcertificaten, uitgedrukt in MWh (1000 kWh) ;
- E_v = de totale hoeveelheid geleverde elektriciteit aan eindafnemers via het distributienet in het jaar n-1 (in MWh) ;
- G = het minimaal te halen percentage in het jaartal n."

Artikel 53

Artikel 37 § 7 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"De opbrengst van de administratieve geldboeten, vermeld in § 1, wordt gestort in de Vlaamse middelenbegroting, met uitzondering van de opbrengst van de administratieve geldboeten opgelegd bij niet-naleving van de openbare dienstverplichtingen, opgelegd ter uitvoering van artikel 19, die in het Energiefonds wordt gestort.

De opbrengst van de administratieve geldboeten, vermeld in § 2, komt ten gunste van het Fonds Hernieuwbare Energiebronnen, bedoeld in artikel 26."

HOOFDSTUK XI

Sociaal Impulsfonds

Artikel 54

Artikel 5 van het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds, gewijzigd bij de decreten van 10 december 1996, 19 december 1997, 19 december 1998 en 22 december 1999 wordt als volgt gewijzigd :

"Van het bedrag van het vastleggings- en ordonnanceringskrediet van de basisallocatie 43.11 wordt voor 2002 een bedrag van 1.000.000 euro voorafgenomen voor communicatie Stedenbeleid. Deze voorafname wordt ingeschreven in het programma 53.2 op basisallocatie 12.05 (libellé Communicatie Stedenbeleid).

Artikel 55

In artikel 3, § 5, van hetzelfde decreet worden de woorden "en art. 5, tweede lid" geschrapt.

HOOFDSTUK XII

Cultuur

AFDELING I

Amateurkunsten

Artikel 56

§ 1. In artikel 15, § 1, van het decreet van 22 december 2000 betreffende de amateurkunsten wordt het woord "minimum" vervangen door het woord "maximum".

§ 2. Artikel 15 § 6 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

AFDELING II

Volksontwikkelingswerk

Artikel 57

§ 1. In artikel 34, 6°, van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingswerk, gewijzigd bij decreten van 20 december 1996, 19 december 1997, 20 juni en 22 december 2000, wordt de zinsnede "deze uitzondering geldt slechts gedurende de eerste zes jaar van de toepassing van dit decreet" vervangen door de volgende zinsnede : " deze uitzondering geldt tot het einde van het werkjaar 2002".

§ 2. In artikel 35 van hetzelfde decreet wordt § 2 vervangen door wat volgt :

"§ 2. De regeling vervat in § 1 geldt tot het einde van het werkjaar 2002."

AFDELING III

Opheffing Koninklijke Besluiten

Artikel 58

"Het Koninklijk Besluit van 5 september 1921 betreffende de aanvragen om toelagen aan naschoolse werken, gewijzigd bij Koninklijk Besluit van 4 april 1925, wordt met ingang van 1 januari 2002 opgeheven."

Artikel 59

"Het Koninklijk Besluit van 18 september 1969 tot subsidiëring van speciale activiteiten voor volksontwikkeling wordt met ingang van 1 januari 2002 opgeheven."

HOOFDSTUK XIII

Brusselse Aangelegenheden

Afdeling I

Euro

Artikel 60

In artikel 8 § 1, 2° van het decreet van 5 juli 1989 tot organisatie van het toezicht op de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden de bedragen in Belgische frank vervangen door bedragen in euro :

"50 miljoen frank door 1.250.000 euro, 30 miljoen frank door 500.000 euro, 10 miljoen frank door 250.000 euro, 20 miljoen frank door 750.000 euro, 12 miljoen frank door 300.000 euro, 4 miljoen frank door 150.000 euro, 6 miljoen frank door 100.000 euro en 2 miljoen frank door 50.000 euro."

Artikel 61

In artikel 6 van het decreet van 1 juli 1994 tot regeling van de overdracht van roerende en onroerende goederen van de Vlaamse Gemeenschap aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt het bedrag van "50 miljoen frank" vervangen door het bedrag "1.239.467,62 euro".

Artikel 62

In artikel 7 van hetzelfde decreet wordt het bedrag van "450 miljoen frank" vervangen door het bedrag van "11.155.208,61 euro".

AFDELING II

Vlaams-Brussels Fonds

Artikel 63

Er wordt een Vlaams-Brussels fonds opgericht, hierna het Fonds te noemen.

Het Fonds wordt opgericht als een instelling van categorie A vermeld in artikel 1 in de zin van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle van sommige instellingen van openbaar nut. De bepalingen van deze wet zijn op dit Fonds van toepassing voorzover er in dit decreet niet wordt van afgeweken.

Artikel 64

De middelen van het Fonds zijn :

- a) een jaarlijkse dotatie lastens de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap ;
- b) het gebeurlijke saldo op het einde van het voorgaande begrotingsjaar ;
- c) alle inkomsten voortvloeien uit activiteiten van het fonds ;
- d) de terugvorderingen van de ten onrechte gedane betalingen.

Artikel 65

De middelen van het Fonds kunnen aangewend worden voor initiatieven die zich prioritair richten naar inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, als gebruikers van voorzieningen die beschouwd kunnen worden als behorend tot de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 66

De middelen van het Fonds kunnen aangewend worden voor investeringen, overdrachten, opdrachten en werkingskosten.

Artikel 67

De Vlaamse regering stelt het personeel en materieel ter beschikking van het Fonds.

Artikel 68

De Vlaamse regering bepaalt de verdere samenstelling, bevoegdheid en werking van het Fonds.

Artikel 69

De Vlaamse regering stelt jaarlijks een verslag op over de werking en het beheer van het Fonds. Het verslag wordt aan het Vlaams Parlement meegedeeld.

HOOFDSTUK XIV

Toerisme V.Z.W. Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde van Antwerpen.

Artikel 70

"Het decreet van 30 mei 1985 betreffende de subsidiëring van de V.Z.W. Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde van Antwerpen wordt als volgt gewijzigd :

In artikel 3 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1 en § 2 wordt het woord "totale" geschrapt ;

2° in § 1, eerste lid, a), worden de woorden "49 600 000 frank" vervangen door de woorden "2.272.000 euro" ;

3° in § 1, eerste lid, b) wordt het woord "vijfjarenplan" vervangen door het woord "investeringsplan" ;

4° aan § 1 wordt een c) toegevoegd, die luidt als volgt :

"c) de jaarlijkse toekenning van een toelage voor wetenschappelijk onderzoek, waarvan de voorwaarden worden vastgelegd in een overeenkomst tussen de V.Z.W. K.M.D.A. en de bevoegde minister" ;

5° in § 1 worden in het tweede lid de woorden "decreet van 17 november 1982 houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Executieve tot bepaling voor het Nederlandse taalgebied van de verdeling der kosten voor werken aan beschermde monumenten, andere dan gebouwen bestemd voor een erkende eredienst, seminaries en pastorieën" vervangen door de woorden "besluit van de Vlaamse regering van 5 april 1995 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerken aan beschermde monumenten, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 15 oktober 1996" ;

6° § 2 wordt aangevuld als volgt :

"- het sluiten van een vijfjaarlijkse beheersovereenkomst tussen de Vlaamse regering en de V.Z.W. KMDA, voor de eerste maal voor de jaren 2002-2006, waarin de doelstellingen, de opdrachten en de voorwaarden inzake de werking worden bepaald waaraan de V.Z.W. KMDA dient te beantwoorden." "

HOOFDSTUK XV

Slotbepaling

Artikel 71

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2002, met uitzondering van :

- Art. 5 dat in werking treedt op 1 januari 2001 ;
- Art. 6. Dat in werking treedt op 1 januari 2001 ;
- Art. 9, 3° dat in werking treedt op 1 januari 2001.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAEL

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie,

Steve STEVAERT

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen,

Mieke VOGELS

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme,

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening,

Dirk VAN MECHELEN

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid

Paul VAN GREMBERGEN

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting,

Jaak GABRIELS

BIJLAGE BIJ ARTIKEL 18 en 24

Bijlage bij het decreet van 24 januari 19984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer.

1. Laag-factor

Code	Hydrogeologische hoofdeenheid	Laag-factor
0100	Quartaire aquifersystemen	1
0200	Kempens aquifersysteem	1
0300	Boom aquitard	1
0400	Oligoceen aquifersysteem	1
0500	Bartoon aquitardsysteem	1
0600	Ledo-Paniseliaan Brusseliaan aquifersysteem	1
0700	Paniseliaan aquitard	1
0800	Ieperiaan aquifer	1
0900	Ieperiaan aquitardsysteem	1
1000	Paleoceen aquifersysteem	1
1100	Krijt aquifersysteem	1
1200	Jura Trias Perm	1
1300	Sokkel	1

2. gebieds-factor

de gebiedsfactor is overal gelijk aan 1.

ADVIES VANDE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD
VAN VLAANDEREN

VOORZITTER: GERT VERWILT

Mijnheer de Minister,

Op 25 september 2001 heeft u de SERV om advies gevraagd over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002.

Vanuit de SERV wensen wij u volgende bemerkingen voor te leggen :

Vooraf

De SERV heeft naar aanleiding van de advisering van eerdere programmadecreten reeds gesteld dat het niet aangewezen is in een begeleidingsdecreet bij de begroting maatregelen vast te leggen die dit kader overstijgen. Het voorliggende voorontwerp komt hieraan niet helemaal tegemoet, met name in het hoofdstuk leefmilieu en het hoofdstuk energie.

De transparantie en coherentie van het beleid en de regelgeving is ermee gebaat dat aangelegenheden die geen rechtstreekse band met de begroting vertonen afzonderlijk geregeld worden. Dit laatste biedt ook meer waarborgen voor een gedegen maatschappelijke advisering en parlementaire behandeling. De termijn waarbinnen het advies moet worden verstrekt laat niet toe dat deze bepalingen met de nodige grondigheid worden onderzocht.

Hoofdstuk III. Leefmilieu

Afdeling II. Bosdecreet

Het bosdecreet voorziet dat de aanvrager van een ontbossingsvergunning als compensatie zelf een bebossing kan uitvoeren of een financiële bijdrage kan betalen zodat de overheid in zijn plaats, met deze gelden, de compenserende bebossingen kan uitvoeren. Om ervoor te zorgen dat deze gelden alleen voor compenserende bebossingen kunnen worden benut, wordt in het voorontwerp van decreet voorgesteld om deze financiële stromen niet langer via het MiNa-Fonds te laten gebeuren, maar om ze op de gewone begroting in te schrijven als een variabel krediet (zoals het visserijfonds).

Hoewel de voorgestelde regeling inderdaad een oplossing kan bieden voor een aantal bestaande problemen, betreurt de Raad het ad hoc karakter van dit voorstel. De voorgestelde regeling maakt immers deel uit van een breder debat over de financiering van het milieubeleid, en daarbinnen specifiek over het MiNa-Fonds. Dit debat werd reeds lang aangekondigd, maar is tot op heden nog steeds niet gestart.

Afdeling III. Grondwater

De voorgestelde wijzigingen in de afdeling grondwater zijn ingrijpend. Zij regelen twee instrumenten die gericht zijn op een duurzaam beheer van de grondwatervoorraad. Ten eerste wordt via aanpassingen aan de bestaande heffingsregeling een differentiatie in de heffingen voor de verschillende watervoerende lagen en zones mogelijk. Ten tweede bevat het voorontwerp van decreet een aanpassing van het decreet betreffende de milieuvergunning om de vergunningverlenende overheid toe te laten maximaal winbare quota per watervoerende laag en per zone vast te stellen en daartoe tevens de grondwatervergunningen om de vijf jaar te herzien.

Voor de Raad is het duurzaam beheer van de grondwatervoorraad een zeer belangrijk beleidsthema, waarvoor dan ook de noodzakelijke en meest geschikte beleidsinstrumenten moeten kunnen worden ingezet. Juist daarom vergt het onderwerp evenwel een vollediger behandeling en ruimer maatschappelijk debat dan via het voorliggend programmadecreet mogelijk is. Met name is daartoe een grondige discussie over en aanpassing van het grondwaterdecreet nodig, met inbegrip van een planning inzake grondwaterbeheer en een debat over de meest wenselijke (combinatie van) instrumenten om een duurzaam beheer van de grondwatervoorraad te realiseren. Dit bredere beleidskader, noodzakelijk voor een gedegen beleid en de beoordeling van de voorgestelde instrumenten, ontbreekt volledig. *De Raad kan dan ook niet akkoord gaan met de voorgestelde ad hoc regelingen en vraagt dat eerst het ruimere beleidskader wordt uitgewerkt en hierover meer uitvoerig kan worden geadviseerd.*

Wat specifiek de vergunbare quota per laag en per zone betreft (artikel 25) merkt de Raad bovendien op dat deze geen verband houden met de begroting zodat zij hoe dan ook niet thuishoren in een begeleidingsdecreet bij de begroting. Daarnaast laat de regeling en de memorie van toelichting veel vragen open over de wijze waarop dergelijke quota zouden worden toegepast: Hoe worden de globale quota per grondwaterlaag en per gebied vastgesteld? Hoe worden de quota verdeeld onder de onttrekkers? Op grond van welke criteria zal bij de herziening van de vergunningen worden beslist welke onttrekkers hun volume moeten verminderen en met hoeveel? Wat is de relatie met andere mogelijke instrumenten zoals heffingen, enz. De wenselijkheid en modaliteiten van een dergelijk quotasysteem verdienen dan ook een betere uitwerking en behandeling dan in het voorontwerp.

Wat specifiek de wijzigingen van de grondwaterheffing betreft, merkt de Raad op dat ook deze ingrijpend zijn en een breder debat verdienen dan via voorliggend voorontwerp mogelijk is, bijvoorbeeld:

- De CSE factoren worden voor alle sectoren gelijkgesteld aan 1, omdat reeds in 1997 was aangekondigd dat zij geleidelijk over een periode van 5 jaar zouden worden verhoogd¹ en deze vooropgestelde voorspelbaarheid nadien niet werd gerealiseerd. De vraag kan echter worden gesteld of de vooropgestelde voorspelbaarheid ligt in de eindwaarde van de CSE-factor in 2002 of in de geleidelijkheid van deze verhoging.
- De nieuwe heffingregeling houdt enkel nog rekening met milieufactoren (kwetsbaarheid van de grondwaterlaag) en niet meer met sociaal-economische factoren of met het voorbehouden van grondwater van hoge kwaliteit voor hoogwaardige toepassingen. De vraag kan echter worden gesteld of dit met de voorgestelde nieuwe heffingsformule niet meer dan vroeger noodzakelijk zal zijn.
- De voorgestelde nieuwe regeling maakt een onderscheid tussen winningen van grondwater tot en met 30.000 m³ per jaar en grondwaterwinningen van méér dan 30.000 m³ per jaar. Enkel bij deze laatste categorie zal het heffingstarief verschillen per grondwaterlaag en gebied. De vraag kan echter worden gesteld waarom dit eerder arbitrair onderscheid noodzakelijk is.
- De memorie van toelichting somt een aantal knelpunten van de huidige heffingsregeling op. De vraag kan echter worden gesteld of de nieuwe regeling deze knelpunten wel oplost of integendeel soms eerder vergroot.

Meer algemeen merkt de Raad op dat een wijziging van de grondwaterheffing niet alleen dient te kaderen in het nog uit te werken beleid rond het duurzaam beheer van grondwatervoorraden (cf. supra), maar ook in de reeds lang aangekondigde beleidsvisie inzake de financiering van het milieubeleid en inzake milieuheffingen. Deze beleidsvisie werd reeds lang aangekondigd, maar is tot op heden nog steeds niet bekend gemaakt. Ook het beloofde debat erover is bijgevolg nog niet gestart.

Hoofdstuk VII. Financiën

Afdeling III – personenbelasting

In afdeling III wordt het decreet van 22 december 2000 waarin voor het aanslagjaar 2001 een korting op de personenbelasting werd ingevoerd, afgeschaft. In de memorie van toelichting verantwoordt de regering de snelheid waarmee deze operatie gebeurt met het argument dat in het kader van de BFW vóór Lambermont geen andere wettelijke mogelijkheden voorhanden waren en daarom gekozen werd voor een minderwaardige oplossing. De ruimere bevoegdheden die nu beschikbaar zijn om andere fiscale maatregelen te nemen maken het dan ook mogelijk om deze formule nu te verlaten.

De Raad wenst hierbij twee bedenkingen te maken:

- ✓ *ten eerste* is het niet volledig correct om te stellen dat het Vlaamse gewest in de vroegere BFW over geen andere mogelijkheden beschikte om kortingen toe te staan. Meer in het bijzonder op de registratierechten bestond de mogelijkheid reeds vanaf 1989 en er kan zelfs aangenomen worden dat de beperkingen die van toepassing waren op de kortingen op de samengevoegde belasting (personenbelasting) niet geldig waren voor deze kortingen;

¹ tot de waarde 1 of tot 5 keer hun waarde in 1997, daarover bestaat onduidelijkheid.

- ✓ *ten tweede* werd met de korting op de personenbelasting blijkens de toelichting van de regering in het parlement gemikt op het "bestrijden van de werkloosheidsval". Afgezien van de effectieve bijdrage van deze maatregel daartoe moet nu evenwel vastgesteld worden dat bij de afschaffing ervan niet wordt aangegeven op welke wijze deze doelstelling met de nieuwe fiscale maatregelen zal worden bereikt.

Hoofdstuk VIII. VIPA

De voorgestelde bepaling brengt een wijziging aan de budgettaire inschrijving van subsidiebeloftes voor projecten vanaf 15 mln € (605 mln BEF). De bepaling is alleen geldig voor 2002.

Hierbij wenst de Raad drie bedenkingen te formuleren:

- ✓ *ten eerste*: de genomen maatregel heeft uitsluitend een budgettair effect zonder evenwel structureel te zijn. In plaats van grote projecten in één keer vast te leggen zal de vastlegging – zonder afbreuk te doen aan de goedkeuring van het gehele project t.a.v. de initiatiefnemer – nu over meerdere jaren gespreid worden;
- ✓ *ten tweede*: in het artikel wordt verwezen naar de mogelijkheid om te spreiden over meerdere jaren, maar anderzijds wordt het artikel beperkt tot 2002. Dat schept onduidelijkheid. Betekent dit bijv. dat een project van 50 mln € op grond van deze bepaling zal vastgelegd worden voor 14,99 mln € in 2002 en voor 35,01 mln € in 2003 ?;
- ✓ *ten derde*: de formulering van de decreetbepaling is zodanig dat niet ondubbelzinnig wordt aangegeven dat aan de rechtspositie van het project niets verandert. Het ware dan ook beter om in het decreet gewoon de betrokken artikelen uit het VIPA – decreet te wijzigen (desgevallend – indien dit de bedoeling is – uitsluitend beperkt tot 2002).

Hoofdstuk IX. Media

De Raad heeft geen opmerkingen ten gronde bij de vervanging in artikel 16 van het gecoördineerd omroepdecreet van de themata van de vorige beheersovereenkomst (3 juni 1997) door deze van de huidige (7 juni 2001). In bijkomende orde dient in artikel 18 van het gecoördineerd omroepdecreet de verwijzing naar artikel 16, 4^e (jaarlijks rapport) wel worden gewijzigd in een verwijzing naar artikel 16, 6^e.

Hoofdstuk X. Energie

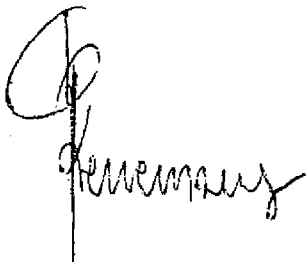
Artikelen 49 en 50 houden geen verband met de begroting zodat zij niet thuishoren in een begeleidingsdecreet bij de begroting.

Verder stelt de Raad vast dat artikel 50 de berekeningsformule voor het systeem van de groenestroomcertificaten wijzigt naar aanleiding van opmerkingen van de Europese Commissie in het kader van de regels over staatssteun. De Raad betreurt dat deze wijziging voor gevolg heeft dat de bijkomende stimulans voor elektriciteit uit warmtekrachtinstallaties en groene stroom uit de huidige berekeningswijze vervalst. De Raad vraagt dan ook dat terzake aanvullende initiatieven worden genomen.

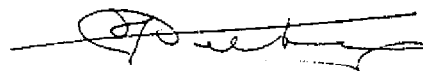
Daarnaast vraagt de Raad dat, in de geest van de opmerkingen van de Europese Commissie dat er bij het berekenen van het aantal voor te leggen groenestroomcertificaten rekening moet gehouden worden met de import van groene stroom en dat er geen discriminatie mag zijn ten opzichte van ingevoerde groene stroom en elektriciteit uit warmtekrachtinstallaties, er wordt onderzocht of de nieuwe formule niet eveneens een discriminatie van geïmporteerde groene stroom voor gevolg heeft. Indien de Vlaamse overheid niet aanvaardt dat buitenlandse groenestroomcertificaten in aanmerking komen om het vereiste quotum te halen, leidt de nieuwe formule er immers toe dat buitenlandse groene stroom geen meerwaarde heeft en slechts als 'grijze stroom' gevaloriseerd wordt op de Vlaamse markt, en dit in tegenstelling tot Vlaamse groene stroom.

Wij hopen, Mijnheer de minister, u hiermee van dienst te zijn geweest.

Met bijzondere hoogachting,

Pieter Kerremans,
Administrateur-generaal.

Vital Peeters,
Voorzitter.

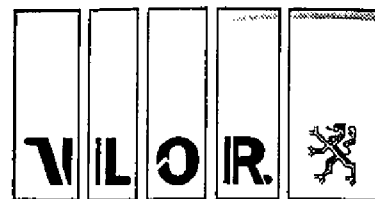
ADVIES VAN DE VLAAMSE ONDERWIJSRAAD

uw brief van
uw kenmerk

ons kenmerk
vragen naar

bijlagen

PS/JJO/COR/003
Jacques Perquy

VLAAMSE ONDERWIJSRAAD

De heer D. Van Mechelen
Vlaams minister van Financiën en Begroting
Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening
Koning Albert II laan, 19 11de verd.
1210 Brussel

datum
betreft

3 OKT. 2001

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002.

Mijnheer de Minister

In antwoord op uw voormelde adviesvraag delen wij U mede dat de Vlaamse Onderwijsraad ten aanzien van het voorliggende ontwerp-decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002 afziet van zijn adviesrecht.

J. Perquy
administrateur-generaal

L. Van Beneden
voorzitter

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN

Advies

van 4 oktober 2001

**over het voorontwerp van decreet houdende
bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002**

INHOUD

	Blz.
1. Inleiding	115
2. Bespreking	116
2.1. Algemene opmerkingen	116
2.2. Hoofdstuk III. Leefmilieu	117
2.2.1. Afdeling I. Mestdecreet	117
2.2.2. Afdeling II. Bosdecreet	117
2.2.3. Afdeling III. Grondwater	118
2.2.4. Afdeling IV. Oppervlaktewateren	123
2.2.5. Afdeling V. Afvalstoffen	123
2.3. Hoofdstuk VI. Fonds voor het Economisch Ondersteuningsbeleid – Hermesfonds ..	124
2.4. Hoofdstuk X. Energie	124
2.4.1. Afdeling I. Elektriciteitsvoorziening	124
2.4.2. Afdeling II. Elektriciteitsmarkt	125

1. Inleiding

De MiNa-Raad ontving op 25 september 2001 de adviesvraag over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002. Een adviestermijn was in de adviesvraag niet vermeld, maar uit het proces-verbaal van de principiële goedkeuring van de Vlaamse regering op maandag 24 september 2001, kan afgeleid worden dat om spoedbehandeling wordt verzocht.

De Raad brengt zijn advies uit op 4 oktober 2001, wat minder is dan de decretaal bepaalde minimumtermijn die toegestaan moet worden voor adviesvragen, m.n. 10 werkdagen.

De MiNa-Raad gaat in dit advies enkel in op hoofdstukken van het voorontwerp van decreet die op het eerste zicht voor milieu en natuur het meest relevant lijken. Met de hierna geformuleerde opmerkingen heeft de MiNa-Raad zich gehouden aan de lijn van het voorontwerp van decreet en doet hij dus geen definitieve uitspraken over het algemeen begrotingsbeleid inzake milieu en natuur.

Prof. dr. R. F. Verheyen,
Voorzitter MiNa-Raad

2. Bespreking

2.1. Algemene opmerkingen

[1] Oneigenlijk gebruik van programmadecreten. De Raad stelt andermaal vast dat in het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002 bepalingen worden opgenomen die er niet thuishoren. De Raad denkt hierbij enerzijds aan bepalingen die geen begrotingsimpact hebben, en anderzijds aan bepalingen die té fundamenteel zijn om in een programmadecreet op te nemen.

In principe zouden in een programmadecreet enkel decreetswijzigingen mogen worden ingevoegd die een begrotingsimpact hebben. M.b.t. sommige voorgestelde decreetswijzigingen is dit hoegenaamd niet het geval. De Raad denkt o.a. aan de wijzigingsbepalingen aan het elektriciteitsdecreet, de omzettingen van BEF naar €, en sommige aspecten van het grondwaterbeleid.

Dergelijke werkwijze van de Vlaamse regering impliceert immers voor de adviesraden dat minder overleg kan worden gevoerd wegens de – bij programmadecreten gebruikelijke – spoedbehandeling die wordt gevraagd. De Raad overweegt om in de toekomst decreetswijzigingen die beter niet in een programmadecreet worden opgenomen, niet meer te adviseren via spoedbehandeling. Voor dergelijke decreetswijzigingen wenst de Raad immers een meer normale adviestermin te hanteren.

[2] Onvoldoende achtergrondinformatie bij programmadecreten. Ook wenst de Raad bij de voorlegging van nieuwe programmadecreten, in de memorie van toelichting duidelijk te kunnen afleiden wat de concrete consequenties op de begroting zijn van de voorgestelde decreetswijzigingen. Bij de adviesvragen over de voorontwerpen van programmadecreet wordt de Raad niet op de hoogte gesteld van de voorontwerpdecreten houdende de algemene uitgaven- en middelenbegroting (en de bijhorende begrotingstabellen). Daar deze drie decreten als één (op elkaar afgestemd) geheel dienen beschouwd te worden, is het samenleggen van dergelijke achtergrondinformatie onontbeerlijk om de concrete begrotingsimpact van bepalingen in het voorontwerp van programmadecreet in te schatten.

2.2. Hoofdstuk III. Leefmilieu

2.2.1. Afdeling I. Mestdecreet

[3] Inhoud van de wijzigingsbepalingen en beoordeling. De wijzigingsbepalingen aan het mestdecreet betreffen allemaal omzettingen van geldsommen of “BEF-vermeldingen” in euro. Deze omzettingen werden verricht volgens richtlijnen die voor zowel de federale wetgeving als de gewestelijke regelgevingen gelden. Niettegenstaande de Raad niet steeds inziet waarom de omzetting enerzijds soms tot 4 cijfers na de komma wordt doorgevoerd, en anderzijds soms tot 2 cijfers, kan de Raad akkoord gaan met deze wijzigingen, op voorwaarde dat de omzettingen niet leiden tot verhogingen.

2.2.2. Afdeling II. Bosdecreet

[4] Inhoud van de wijzigingsbepalingen. Via een wijziging van art. 90bis van het bosdecreet wordt een nieuw begrotingsfonds opgericht, nl. het Fonds voor de compenserende bebossing. Dergelijke begrotingsfondsen (organieke fondsen) worden opgericht bij decreet, en hebben als belangrijkste eigenschap dat bepaalde ontvangsten (i.c. de bosbehoudsbijdrage) voor bepaalde uitgaven worden voorbehouden, en dat saldi van de fondsen van jaar tot jaar kunnen worden overgedragen, wat een afwijking betekent op het éénjarigheidsbeginsel van begrotingsuitgaven.

In de uitgavenbegroting wordt dan een bedrag opgenomen (het “variabel krediet”) dat overeenkomt met een raming van de ontvangsten van het fonds, waarbij de overschotten van het vorig jaar, evenals het vermoedelijk saldo op het einde van het jaar wordt ingecalculeerd. Wegens deze afhankelijkheid van de gerealiseerde ontvangsten, kunnen de reële uitgaven van het begrotingsfonds groter zijn dan wat opgenomen is onder het variabel krediet.

De middelen van het opgerichte Fonds zullen enkel en alleen worden aangewend voor het uitvoeren van compenserende bebossing in het kader van artikel 90 bis.

[5] Beoordeling. De Raad kan in menig opzicht de argumenten begrijpen die de Vlaamse regering aanzetten tot het oprichten van dit nieuw begrotingsfonds. Echter stelt de Raad zich enkele fundamentele vragen.

Met de oprichting van het begrotingsfonds wordt verondersteld dat de ontvangsten van de bosbehoudsbijdragen steeds zullen volstaan om alle uitgaven te verrichten die te maken hebben met compenserende bebossing¹. De Raad kan dit moeilijk beoordelen, daar hij geen informatie heeft over een structurele overeenstemming tussen uitgaven van compenserende bebossing en inkomsten via de bosbehoudsbijdrage.

¹ Het werken via een organiek begrotingsfonds impliceert immers dat enkel de ontvangsten die er specifiek zijn aan toegewezen (i.e. de bosbehoudsbijdrage), kunnen worden gebruikt: er is geen mogelijkheid tot bijkomende “dotatie” vanuit de algemene uitgavenbegroting, noch tot “kredietherschikking” (zoals dit bij de huidige regeling via het MiNa-Fonds wel het geval was), waardoor bijkomende middelen zouden kunnen worden gegenereerd.

Indien het zo zou zijn dat een dergelijke structurele overeenstemming (i.e. de inkomsten van het begrotingsfonds zijn structureel hoger/lager dan de uitgaven) ontbreekt, dient er volgens de Raad enige flexibiliteit over te blijven. Bij een structureel overschot aan middelen, zouden de middelen eveneens moeten kunnen worden gebruikt voor reguliere bebossing; bij een structureel tekort aan middelen, zou volgens de Raad de geldende bosbehoudsbijdrage dienen herzien te worden.

2.2.3. Afdeling III. Grondwater

[6] Inhoud van de wijzigingsbepalingen. Deze afdeling van het programmadecreet wijzigt twee decreten: het grondwaterdecreet² en het decreet milieuvergunningen³. In het grondwaterdecreet wordt de definitie van grondwater geharmoniseerd met de definitie in het Kaderrichtlijn Water⁴. Daarnaast wordt het begrip "hydrogeologische hoofdeenheid" ingevoerd. De Vlaamse regering krijgt de bevoegdheid om geografische zones voor die hydrogeologische hoofdeenheden af te bakenen. Er is ook nog een grondige wijziging van grondwaterheffingen. In het milieuvergunningendecreet ten slotte wordt de mogelijkheid gecreëerd om grondwatervergunningen bij te sturen tijdens de looptijd van de vergunning.

[7] Specifieke voorstellen rond de grondwaterheffingen. De grondwaterheffingen werden ingevoerd via het programmadecreet 1997. Vanaf het begin is er een grondig onderscheid geweest tussen heffingen op het winnen van grondwater de openbare drinkwaterwinning en tussen de andere grondwaterwinningen. De grondwaterheffing voor openbare drinkwaterwinning bedroeg 3 BEF/m³. De regeling blijft behouden, en de heffing wordt omgezet in 7,5 eurocent/m³.

Voor de andere grondwaterwinningen worden de categorieën volgens opgepompte capaciteit fors gereduceerd. De categorie van 500 tot 30.000 m³/jaar blijft behouden, maar de 4 categorieën vanaf 30.001 tot 1.000.000 m³/jaar en de categorie vanaf 1.000.001 m³/jaar worden samengevoegd in één categorie. Daarbij wordt de CSE-factor (sociaal-economische correctiefactor) geschrapt en vervangen door een coëfficiënt "λ". Deze coëfficiënt moet de draagkracht van de grondwaterlagen in rekening brengen. De factor wordt voorlopig op 1 gesteld. De sprongsgewijze tarificatie volgens de categorieën wordt vervangen door een lineaire tarieffunctie (in eurocent). Dit betekent meteen ook dat winningen boven 1.000.000 m³/jaar geen constant tarief meer kennen, maar een stijgend tarief.

[8] Gematigd positief over de wijzigingen. De meest fundamentele wijziging is de principiële invoering van een plafonnering van de grondwaterwinning, wat in de toekomst zal neerkomen op een begrenzing van de milieugebruiksruimte. De Raad onderschrijft het principe van deze wijziging, alhoewel hij er bij blijft dat een programmadecreet niet het geschikte middel is om dergelijke wijzigingen door te voeren, temeer omdat bij de instrumentering geen economische instrumenten worden aangewend.

² Decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer.

³ Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.

⁴ Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid, Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen, 22 december 2000, L327, p.6/1-72.

De Raad vindt het ook verheugend dat rekening gehouden werd met eerdere adviezen over de voorontwerpen van programmadecreet 2000⁵ en 2001⁶. De Raad stelt in dit verband volgende bijsturingen vast:

- a) De formele uitsluiting van kleinschalige grondwaterwinning (< 500 m³/j) wordt geschrapt (art. 21). Toch worden op deze kleinschalige grondwaterwinningen geen heffingen ingesteld.
- b) Er wordt een aanzet opgenomen om bij de grondwaterheffing ook rekening te houden met de verschillende kwetsbaarheid van de verschillende grondwaterlagen en met gebiedsgericht beleid. Toch is dit voorlopig niet meer dan theoretisch omdat de coëfficiënt "λ" op 1 is gesteld (art. 22).
- c) De kritiek op de uitgangspunten van de CSE-factor en ook de opmerking dat een CSE-factor niet het meest efficiënte middel is om economische distorsies weg te werken, kan niet gehandhaafd blijven aangezien de factor zelf verdwijnt (art. 22). Toch formuleert de Raad hierover verder in het advies nog een bedenking.
- d) De aanpassing van de heffing heeft tot gevolg dat de prijs steeds hoger is dan de heffing op watervang (art. 22), zoals weergegeven in tabel 1.

Tabel 1: De heffing in (BEF/m³) op grondwaterwinning en de winning via watervang (zonder indexering)

		Aard winning		
		Watervang	Grondwater voor drinkwater	Grondwater ander
Verbruik in m ³ tot	499	0	3,025	0
	500	1,75	3,025	2,017
	30.000	1,75	3,025	2,017
	30.001	1,75	3,025	2,592
	999.999	1,75	3,025	5,527
	1.000.000	1,015	3,025	5,527
	9.999.999	1,015	3,025	32,756
	10.000.000	0,51	3,025	32,756
	99.999.999	0,51	3,025	305,05
	100.000.000	0,096	3,025	305,05

De MiNa-Raad apprecieert de inspanningen om het regulerend aspect van de heffing te versterken. Toch merkt de Raad op dat de aanwending van grondwater voor de productie van drinkwater een zeer hoogwaardige toepassing is. Bijgevolg meent de Raad dat het eenheidstarief van de heffing op grondwater voor de productie van drinkwater meteen ook het minimumtarief moet zijn voor de heffing op grondwater voor andere toepassingen.

Daarnaast merkt de Raad op dat maatregelen moeten genomen worden om ontwijing te voorkomen. Voor zeer grote verbruiken zou uitwijking van grondwater naar drinkwater nog rendabel zijn (zie tabel 1). In dat verband verwijst de Raad ook naar het systeem van voordeliger drinkwatertarieven naarmate het verbruik toeneemt (regressief tarief) en zijn stelling dat dit systeem moet ver-

⁵ MINA-RAAD, Advies van 4 november 1999 over het Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000, 1999/22, p.6/8.

⁶ MINA-RAAD, Advies van 31 oktober 2000 over het Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2001, 2000/32, p.5/10.

vangen worden door een waterprijsbeleid dat adequate prikkels bevat (cfr. Kaderrichtlijn Water, art. 9 aangaande de kostenterugwinning voor waterdiensten)⁷. De Raad suggereert ook te onderzoeken in hoeverre de heffing op grondwater dat niet voor drinkwaterproductie bestemd is, ook kan toegepast worden op grondwater dat gewonnen wordt voor drinkwaterproductie, maar dat uiteindelijk niet voor menselijke consumptie wordt gebruikt.

Standpunt ABVV, ACLVB, ACV, Boerenbond, UNIZO en VEV

Voor het ABVV, ACLVB, ACV, Boerenbond, UNIZO en VEV is het duurzaam beheer van de grondwatervoorraad een zeer belangrijk beleidsthema, waarvoor dan ook de noodzakelijke en meest geschikte beleidsinstrumenten moeten kunnen worden ingezet. Juist daarom vergt het onderwerp evenwel een vollediger behandeling en ruimer maatschappelijk debat dan via het voorliggend programmadecreet mogelijk is. Met name is daartoe een grondige discussie over en aanpassing van het grondwaterdecreet nodig, met inbegrip van een planning inzake grondwaterbeheer en een debat over de meest wenselijke (combinatie van) instrumenten om een duurzaam beheer van de grondwatervoorraad te realiseren. Dit bredere beleidskader, noodzakelijk voor een gedegen beleid en de beoordeling van de voorgestelde instrumenten, ontbreekt volledig.

Het ABVV, ACLVB, ACV, Boerenbond, UNIZO en VEV kunnen dan ook niet akkoord gaan met de voorgestelde ad hoc regelingen en vraagt dat eerst het ruimere beleidskader wordt uitgewerkt en hierover meer uitvoerig kan worden geadviseerd.

[9] Opportuniteit van decretale regeling voor quota. De Raad stelt vast dat decretaal wordt vastgelegd dat de Vlaamse regering per hydrogeologische hoofdeenheid en per geografische zone een vergunbaar quotum evenals een jaarlijks maximaal winbaar volume zal instellen (art. 19). De Raad meent dat een dergelijke decretale regeling nodig is. Een gelijkaardige wetgevingstechniek is toegepast in het Mestdecreet⁸.

De Raad meent dat de invulling van de quota (als milieukwaliteitsnormen) en de winbare volumes kunnen vastgelegd worden in een uitvoeringsbesluit⁹. Overigens verwondert de Raad er zich over dat met deze elementen bij het verlenen van grondwaterwinningen in het verleden geen rekening zou gehouden zijn.

De invoering van Vlaamse quota voor grensoverschrijdende grondwaterlagen noodzaakt uiteraard ook overleg en afspraken met buurlanden of buurregio's.

⁷ MINA-RAAD, Advies van 7 juni 2001 over het voorontwerp van decreet betreffende water bestemd voor menselijke aanwending, Afl. 2001/21, p.19/22.

⁸ Decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen. In het Mestdecreet (Art. 34) wordt een productiedruk per gemeente door de Vlaamse regering vastgesteld en wordt het verlenen van een milieuvergunning daaraan gekoppeld.

⁹ In de huidige situatie betekent dat in VLAREM II.

Wanneer de Vlaamse regering aldus quota en winbare volumes vaststelt, zal daarbij uitgegaan moeten worden van functies die aan waterlichamen zijn toegekend en eventuele noodzakelijke herstelmaatregelen om tot het gewenste waterniveau te komen. Bij het vastleggen van die randvoorwaarden moeten keuzes worden gemaakt en is maatschappelijk overleg nodig. Maar eens dat status quo bereikt, zijn de quota en de winbare volumes voor grondwaterlagen tengevolge de milieudoelstellingen voor grondwater uit de Kaderrichtlijn Water¹⁰ louter wetenschappelijke gegevens waarover een maatschappelijke afweging niet zinvol is.

Naar analogie met het Mestdecreet dienen de criteria op basis waarvan de quota en winbare volumes worden vastgelegd ook decretaal verankerd te worden. De grondslag voor deze criteria is vastgelegd door de Kaderrichtlijn Water.

Naast de problematiek van de quota is er het minstens zo belangrijke verdelingsvraagstuk. Hoe gaat de overheid de beschikbare quota verdelen onder en binnen de verschillende doelgroepen? De Raad wijst er op dat een decretaal kader voor de verdeling van de watervoorraden nodig is. Dat probleem kan volgens de Raad alleszins niet aangepakt worden in het kader van een programmadecreet.

De hiernavolgende suggesties en bedenkingen zijn dan ook maar voorlopig van aard. De Raad meent immers dat bij deze verdeling een aantal criteria voorop zullen moeten staan en verankerd worden, zoals kostenefficiëntie, milieueffectiviteit, sociaal-economische draagkracht en billijkheid. Naast deze criteria moet ook een procedure worden uitgewerkt die de verdeling en toewijzing in de praktijk waarmaakt. Op dit moment wordt er blijkbaar voor gekozen om de verdeling te realiseren via het instrument van de milieuvergunning. Het is voor de Raad niet duidelijk hoe hierbij het "eerst komt, eerst maalt" principe vermeden kan worden. Vanuit kostenefficiëntie en milieueffectiviteit kunnen ook andere systemen overwogen worden zoals het systeem van verhandelbare onttrekkingsrechten. Maar ook met dit instrument kunnen zich moeilijkheden aandienen. De elementen draagkracht en billijkheid volwaardig aan bod laten komen is een van de mogelijke problemen. In elk geval is ook de reikwijdte van het verdelingsvraagstuk belangrijk: alle ruwwaterbronnen in een bepaald gebied moeten in rekening gebracht worden. Afsluitend hierbij herhaalt de Raad dat dit slechts eerste bedenkingen zijn, en dat de Raad alleszins betrokken wil worden bij het maatschappelijk debat over de keuzes die men in de toekomst t.a.v. dit verdelingsvraagstuk zal maken.

[10] Opportuniteit van de aanpassing van het milieuvergunningsdecreet. De Raad stelt vast dat het milieuvergunningsdecreet wordt aangevuld met een paragraaf om het vergunde debiet van grondwaterwinningen te kunnen verlagen. De Raad is het in principe eens om dergelijke bevoegdheden decretaal vast te leggen. In tegenstelling tot de herziening van de milieuvergunning die werd aangekondigd in het kader van de optimalisatie van RWZI's¹¹ gaat het hier echter over het voorwerp van de vergunning. In het kader van de optimalisatie van RWZI's gaat het over de wijziging van de voorwaarden overeenkomstig VLAREM I (art. 45).

In zijn advies over de aanpak van de optimalisatie van de RWZI's had de Raad zich positief uitgesproken over de combinatie van de cyclische herzieningen van de milieuvergunningen omwille van de implementatie van de EU-Richtlijnen gevaarlijke stoffen, IPPC

¹⁰ Overeenkomstig de Kaderrichtlijn Water, artikel 4 "Milieudoelstellingen", b) "voor grondwater", ii) "beschermen, verbeteren en herstellen de lidstaten alle grondwaterlichamen en zorgen voor een evenwicht tussen onttrekking en aanvulling van grondwater, met de bedoeling uiterlijk 15 jaar na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn een goede grondwatertoestand overeenkomstig de bepalingen van bijlage V te bereiken,"

¹¹ MINA-RAAD, Advies van 3 mei 2001 over de verenigbaarheid bedrijfsafvalwater met RWZI-exploitatie, 2001/15, p.8/12.

en stedelijk afvalwater in één gelijktijdige herziening per lozingspunt. De Raad vraagt te onderzoeken of de in art. 25 vermelde evaluatie hieraan niet kan gekoppeld worden.

Bovendien meent de Raad dat moet onderzocht worden of het niet zinvol kan zijn de mogelijkheid tot herziening van het voorwerp van de vergunning op basis van gegronde redenen¹² niet te beperken tot grondwaterwinningen.

[11] Het verdwijnen van de CSE-factor. De CSE-factor was een tijdelijke factor die de verschillende economische sectoren de tijd moest geven andere waterbronnen aan te snijden en rationeel watergebruik in te voeren. Een periode van vijf jaar was voorzien om de CSE-factor via een jaarlijkse voorspelbare toename van 20% tot zijn eindwaarde te laten groeien in 2002. Alhoewel ook impliciet was aangegeven dat de CSE-factor een tijdelijke factor was, is nooit een duidelijk signaal gegeven wanneer de CSE-factor zou ophouden te bestaan. Gelet op de onregelmatige toepassing van de jaarlijkse stijging van de CSE-factor is het voor de Raad vrij onzeker of het signaal voor rationeel watergebruik en het aanboren van andere waterbronnen wel voldoende is doorgedrongen in de bedrijfssectoren.

Anderzijds heeft de Raad ook gesteld dat de CSE-factor niet het meest efficiënte middel is om economische distorsies als gevolg van een grondwaterheffing te corrigeren. In zijn advies over het voorontwerp van programmadecreet 1998¹³ stelde de Raad zelfs dat dergelijke distorsies niet via het milieubeleid zouden mogen gecompenseerd worden. Een compensatie hoort in principe thuis in het economisch beleid.

De Raad is bijgevolg positief over de schrapping van de CSE-factor, maar dit betekent niet dat de Raad daarmee stelling neemt rond de vraag of de maatregel de afgelopen jaren het effect heeft gehad dat er mee beoogd werd.

[12] De invoering van de correctiefactor λ . Vooreerst merkt de Raad op dat deze factor wordt ingevoerd, maar dat hij niet gedefinieerd wordt. Ook de definities van laagfactor en gebiedsfactor ontbreken.

De Raad dringt ook aan op meer voorspelbaarheid. Het feit dat een "Vlaams Grondwatermodel" in ontwikkeling is, en dat dit in de toekomst zal dienen voor de afweging van vraag en aanbod en cijfermatige gegevens (p. 14 & 15 van de Memorie van toelichting) zegt weinig over de termijn waarop een aanpassing van de laag- en gebiedsfactoren mag verwacht worden, noch over de procedurele wijze waarop dit zal gebeuren (louter wetenschappelijk, rekening houdend met maatschappelijke afwegingen, ...).

De Raad heeft onvoldoende informatie om te oordelen of de voorgestelde heffing voldoende regulerend is om ook rekening te houden met aard van de toepassing van het grondwater (hoog- of laagwaardige toepassing).

¹² Gegronde redenen zouden kunnen zijn: het voldoen aan Europese richtlijnen, het niet voldoen aan de gestelde milieudoelstellingen op het ogenblik van de vergunningsverlening, risico's voor de volksgezondheid, e.d.

¹³ MINA-RAAD, Advies van 20 oktober 1997 over het Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1998, 1997-11, p.24/6-26.

2.2.4. Afdeling IV. Oppervlaktewateren

[13] Geen milieurelevante wijzigingen. De belangrijkste doelstelling van deze afdeling is het omzetten van de afvalwaterheffingen van BEF in €. Daarnaast zijn er nog een aantal aanvullingen voor vrijstelling van heffing op sociale gronden.

Ten gronde heeft de Raad geen problemen met deze wijzigingen. Toch vraagt de Raad zich af of het nodig is om alle gronden voor sociale vrijstelling op te nemen in het decreet. De Raad suggereert om de vermelding in het decreet te beperken tot de verwijzing dat dit een bevoegdheid is van de Vlaamse regering en de echte grond van vrijstelling op te nemen in een uitvoeringsbesluit.

2.2.5. Afdeling V. Afvalstoffen

[14] Inhoud van de wijzigingsbepalingen. Behoudens een euro-omzetting introduceert het voorontwerp een nultarief voor de heffing voor het storten van slib dat gebruikt wordt in een afdichtlaag van een vergunde inrichting. Deze regeling geldt enkel op voorwaarde dat deze techniek als BBT wordt weerhouden voor de verwerking van het desbetreffende slib.

[15] Beoordeling door de Raad. De MiNa-Raad kan akkoord gaan met de voorgestelde regeling indien aan de randvoorwaarden in het voorontwerp en in de toelichting voldaan wordt. Uit de toelichting valt af te leiden dat het nultarief enkel zou gelden voor afdekkingen voor stortplaatsen. De Raad suggereert om de term “vergunde inrichting” uit het voorontwerp te vervangen door “stortplaats”. Hierdoor kan geen verwarring ontstaan met andere vergunde inrichtingen waarbij afdek noodzakelijk is (bv. groeven en graverijen, bodemsaneringsprojecten, ...).

De toelichting bij het voorontwerp vermeldt wel een randvoorwaarde in het kader van de van de ladder van Lansink. Zo zou slib dat voldoet aan de eisen voor landbouwkundig gebruik, niet gebruikt mogen worden tenzij er geen landbouwkundige bestemming aan kan gegeven worden. De Raad vraagt enerzijds dat deze randvoorwaarde in het decreet zelf zou opgenomen worden en anderzijds dat de randvoorwaarde uitgebreid zou worden met slib dat indien zou gedroogd worden voldoet aan de randvoorwaarden voor gebruik in of als brandstof.

2.3. Hoofdstuk VI. Fonds voor het Economisch Ondersteuningsbeleid – Hermesfonds

[16] Inhoud van het voorstel. Tot op heden fungeerden de Fondsen voor Economische Expansie en Regionale Conversie als financieringsmechanisme voor de economische ondersteuningsmaatregelen. De titulatuur van deze fondsen verwijst expliciet naar het expansiebeleid klassieke stijl, geënt op directe investeringssteun en de ontwikkeling van achtergestelde economische zones. Gelet op de heroriëntatie van rechtstreekse steun naar een meer flankerend beleid, en gelet op het uitdovend karakter van de regionale ontwikkelingszones, wordt voorgesteld reeds nu te anticiperen in functie van het vernieuwd economisch ondersteuningsbeleid dat in ontwikkeling is. De rigide opsplitsing van beleidsmaatregelen in functie van de doelgroep der kleine ondernemingen enerzijds, middelgrote en grote ondernemingen anderzijds, is voor een stuk voorbijgestreefd. Het nieuwe Fonds zal de rechten en verplichtingen overnemen van de Fondsen voor Economische en Regionale Reconversie.

[17] Beoordeling door de Raad. De Raad vraagt dat de doelstelling (en de hiermee gepaard gaande uitgaven) van het Fonds beter wordt omschreven, en dit in functie van een meer duurzaam expansiebeleid. De Raad verwijst hier naar zijn advies van 6 september 2001 over het voorontwerp van decreet betreffende het economische ondersteuningsbeleid. De Raad vraagt zich overigens af waarom de oprichting van het Fonds in dit programmadecreet wordt geregeld, en niet opgenomen werd in het voorontwerp van decreet betreffende het economische ondersteuningsbeleid, dat besproken werd in voormeld advies van 6 september 2001. Op deze manier zou volgens de Raad een betere afstemming zijn bereikt met de doelstellingen die in dat voorontwerp van decreet werden opgesomd.

2.4. Hoofdstuk X. Energie

2.4.1. Afdeling I. Elektriciteitsvoorziening

[18] Schrapping van art. 5bis in de wet op de elektriciteitsvoorziening. Via art. 49 van het voorontwerp van programmadecreet wordt het art. 5bis uit de wet van 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening geschrapt. Voor de Raad is dit een logische stap, gezien de Vlaamse regering van plan is om de gratis levering van een bepaalde hoeveelheid elektriciteit als sociale openbardienstverplichting van netbeheerders te beschouwen.

De Raad merkt wel op dat het voorbarig is om het artikel 5bis te schrappen, gezien het feit dat het uitvoeringsbesluit dat deze openbardienstverplichting dient te vervangen en op te leggen, nog niet door de Raad van State is geadviseerd, en derhalve nog niet in werking kan treden.

[19] Consequenties voor financiering van openbaredienstverplichtingen. Door de schrapping van art. 5bis zal de gratis levering van 100 kWh aan iedere laagspanningsklant vanaf 1 januari 2002 niet meer gefinancierd worden door de elektriciteitsproducenten, maar door de netbeheerders. Deze zullen, volgens de huidige – door de Vlaamse regering principieel goedgekeurde – tekst van het uitvoeringsbesluit houdende het gratis vervoer en de gratis levering van een hoeveelheid elektriciteit als sociale openbaredienstverplichting, naast de gratis levering van 100 kWh aan iedere gebonden laagspanningsklant, ook per gezinslid een supplementaire 100 kWh gratis dienen te leveren.

Het is echter nog altijd niet duidelijk in welke mate de Vlaamse overheid zal tussenkomen in de financiering van deze openbaredienstverplichtingen. De Raad stelt uitdrukkelijk dat de Vlaamse regering ervoor moet waken dat geen gelden worden vrijgemaakt die zouden kunnen worden gebruikt voor de bevordering van REG-investeringen. Door het diverse karakter van de decretaal bepaalde mogelijke bestedingen van het Energiefonds (opgericht bij decreet houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt) is daar immers mogelijkheid toe.

2.4.2. Afdeling II. Elektriciteitsmarkt

[20] Wijziging formule ter berekening van het aantal voor te leggen groenestroomcertificaten. Volgens de Memorie van Toelichting bij het voorontwerp van programmadecreet dient de Vlaamse regering de formule die in het elektriciteitsdecreet werd opgenomen ter berekening van het aantal voor te leggen groenestroomcertificaten door netbeheerders en houders van een leveringsvergunning, te wijzigen om geen problemen te krijgen met de regels inzake de interne markt. Daar dit systeem van groenestroomcertificaten een maatregel van een overheidsorgaan is, diende onderzocht te worden of het systeem niet diende worden beschouwd als een steunmaatregel ("staatssteun") in het kader van artikel 87, lid 1 van het EG-Verdrag¹⁴, waardoor het systeem niet zou mogen worden opgestart.

Indien zou blijken dat het systeem werd beschouwd als staatssteun, moest verder onderzocht worden of het systeem dan voldoet aan de (mildere) communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu¹⁵.

Op 25 juli 2001 gaf de Europese Commissie haar antwoord op de vraag van de Vlaamse regering¹⁶. Conclusie was dat het systeem van groenestroomcertificaten niet moest worden beschouwd als staatssteun. Dit betreft echter enkel een "opinie". Andere lidstaten kunnen dit aanvechten. Daarom onderzocht de Europese Commissie tevens of in dat geval de communautaire regels inzake staatssteun ten behoeve van het milieu werden nageleefd. Deze werden volgens de Commissie, zonder voorbehoud, als "nageleefd" beschouwd.

¹⁴ Dit artikel bepaalt: "Behoudens de afwijkingen waarin dit Verdrag voorziet, zijn steunmaatregelen van de staten of in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, voorzover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt."

¹⁵ Communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu. PB C 37 van 3 februari 2001.

¹⁶ Europese Commissie. Steunmaatregel nr. N 550/2000 – België. Groenestroomcertificaten. Brussel. 25 juli 2001. Te raadplegen op http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

De relevantie van de uitspraak van de Europese Commissie kan echter in twijfel worden getrokken doordat de Vlaamse regering blijkbaar een ander – dan datgene wat in het elektriciteitsdecreet is voorzien – systeem van groenestroomcertificaten heeft aangemeld bij de Europese Commissie. Volgende wijzigingen in de formule t.o.v. het door het Vlaamse Parlement goedgekeurde systeem werden aan de Europese Commissie aangemeld:

Tabel 2: De verschillen (m.b.t. sommige factoren uit de GSC-formule) tussen het elektriciteitsdecreet en de aanmelding bij de EC.

factor	electriciteitsdecreet	aanmelding aan EC
E_v	de totale hoeveelheid geleverde elektriciteit aan eindafnemers via het distributienet in het jaar n-1	de totale hoeveelheid geleverde elektriciteit aan eindafnemers via het Vlaamse distributienet in het jaar n-1
E_{wkk}	de elektriciteit, waarvan de certificatenplichtige de eigenaar is op het ogenblik van de levering aan de eindafnemers, geproduceerd in het jaar n-1 d.m.v. een kwalitatieve WKK-installatie in het Vlaamse Gewest	de totale hoeveelheid door een kwalitatieve WKK-installatie geproduceerde elektriciteit waarvan de verdeler de eigenaar is op het ogenblik van de levering aan de eindafnemers in het jaar n-1
E_g	de elektriciteit, waarvan de certificatenplichtige de eigenaar is op het ogenblik van de levering aan de eindafnemers, geproduceerd in het jaar n-1 d.m.v. een installatie voor de productie van groene stroom in het Vlaamse Gewest of in de gebieden, bedoeld in artikel 6 van de federale elektriciteitswet	de totale hoeveelheid groene elektriciteit waarvan de verdeler de eigenaar is op het ogenblik van de levering aan de eindafnemers in het jaar n-1

Voor de Raad is het derhalve quasi onmogelijk om in te schatten of de beslissing van de Europese Commissie wel degelijk een voldoende motivatie biedt om de voorgestelde aanpassingen door te voeren. Tevens meent de Raad dat, indien de modaliteiten van het systeem inderdaad anders zouden zijn aangemeld dan wat in het elektriciteitsdecreet werd bepaald, dergelijke werkwijze vragen kan doen stellen inzake de naleving van het principe van behoorlijk bestuur.

De Raad betreurt tevens dat, door de wijziging van de berekeningsformule, één van de weinige stimulansen voor de bevordering van elektriciteit uit warmtekrachtinstallaties, wegvalt. Hij dringt daarom aan op bijkomende maatregelen om WKK te stimuleren. In de Memorie van Toelichting bij het voorontwerp van decreet, wordt wel gewag gemaakt van invoering van een systeem van WKK-certificaten (wat tegemoet zou komen aan verscheidene aanbevelingen van de Raad in het verleden, en de Raad derhalve toejuicht), maar concrete initiatieven werden nog niet genomen.

[21] Administratieve geldboeten. De Vlaamse regering wenst de administratieve geldboeten opgelopen door netbeheerders of houders van een leveringsvergunning wegens de niet-naleving van openbaredienstverplichtingen niet meer toe te wijzen aan de Vlaamse middelenbegroting, maar aan het Energiefonds. De Raad vindt dit een goede beslissing. Echter stelt hij vast dat verwarring kan optreden doordat in art. 37, §7 tevens zou worden toegevoegd dat “alle andere administratieve geldboeten in de Vlaamse middelenbegroting worden gestort”, terwijl toch duidelijk moet zijn dat de administratieve geldboeten tengevolge het niet genoeg voorleggen van groenestroomcertificaten in het Fonds Hernieuwbare Energiebronnen dienen gestort te worden.

ADVIES 32.281/1/3 VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 32.281/1/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste en derde kamer, op 26 september 2001 door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002", heeft op 27 september 2001 (eerste kamer) en op 1 oktober 2001 (derde kamer) het volgende advies gegeven :

32.281/1/3

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om speedbehandeling gemotiveerd door de omstandigheid dat "het voorontwerp uiterlijk tegen 31 oktober bij het Vlaams Parlement moet worden ingediend".

Gelet op artikel 9 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, ⁽¹⁾ naar luid waarvan ontwerpen van begroting in het parlement ingediend moeten worden uiterlijk op 31 oktober van het jaar dat aan het begrotingsjaar voorafgaat, kan die uiterst summiere motivering worden aanvaard. Het ontwerp dat om advies wordt voorgelegd is immers onontbeerlijk voor de uitvoering van de begroting 2002.

*
* *

Gelet op de korte termijn die hem voor het uitbrengen van het advies is toebedeeld, beperkt de Raad van State, afdeling wetgeving, zich tot het maken van de volgende opmerkingen.

*
* *

ALGEMENE OPMERKING

Bij de adviesaanvraag zijn geen stukken in verband met de vervulling van de voorafgaande vormvereisten gevoegd.

⁽¹⁾ Luidens artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten blijven de vigerende bepalingen inzake de rijkscomptabiliteit op de gemeenschappen en de gewesten van overeenkomstige toepassing in afwachting dat, conform artikel 50, § 2, van dezelfde bijzondere wet, een wet de algemene bepalingen zal omschrijven die van toepassing zullen zijn op de begroting en de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten.

Principieel kunnen voorontwerpen van wet, decreet of ordonnantie en ontwerpen van reglementaire besluiten slechts met toepassing van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aan de afdeling wetgeving worden voorgelegd, dan nadat ze alle achtereenvolgende stadia van de administratieve voorbereiding hebben doorgemaakt - nadat met andere woorden omtrent de ontwerpteksten de voorgeschreven raadplegingen werden gehouden, de vereiste adviezen werden ingewonnen en de eventueel opgelegde akkoorden werden verkregen en nadat de stellers van de ontwerpen de gelegenheid hebben gehad, aan de hand van die consultaties, adviezen, enzovoort, eventueel hun teksten aan te passen, en nadat de bevoegde overheid zich over de definitieve ontwerpteksten heeft uitgesproken.

Er kan evenwel worden aanvaard dat met betrekking tot ontwerpen als het onderhavige, ingeval van verantwoorde spoed als bedoeld in artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, van de hiervoor vermelde regel wordt afgeweken, onder het uitdrukkelijke voorbehoud evenwel dat, indien het voldoen aan die vormvereisten aanleiding zou geven tot wijziging van de voorgelegde tekst, de gewijzigde bepalingen van het ontwerp voor een nieuw onderzoek aan de Raad van State behoren te worden voorgelegd.

Het is onder dat voorbehoud dat de Raad van State omtrent het voorliggende voorontwerp van decreet advies uitbrengt.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Hoofdstuk I - Algemeen

Artikel 1

Luidens artikel 1 regelt het ontworpen decreet "een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid".

De juridische bezwaren omtrent het regelen in eenzelfde decreet van gemeenschaps- en gewestaangelegenheden zijn het Vlaams Parlement genoegzaam bekend, zodat het overbodig is daarover verder uit te weiden.

Hoofdstuk II - Onderwijs

Artikelen 7 en 8

De artikelen 7 en 8 van het ontwerp beogen bepalingen van het universiteitendecreet van 12 juni 1991 aan te passen, rekening houdend met de wijzigingen die erin zullen worden aangebracht door de regeling die is opgenomen in het ontwerp van decreet "betreffende de herziening van de financiering van de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap en begeleidende bepalingen". Volgens de gegevens waarover de Raad van State beschikt is dit laatste decreet nog niet door het Vlaams Parlement aangenomen en is het desbetreffende ontwerp van decreet zelfs nog niet bij het parlement ingediend. De ontworpen wijzigingen zouden daarom in het laatstgenoemde ontwerp moeten worden geïntegreerd.

Artikel 10

Deze bepaling beoogt de invoering van een regeling voor het toekennen door de Vlaamse regering van extra middelen voor tijdelijke projecten in de Centra voor Volwassenenonderwijs. Over een vergelijkbare regeling in het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs ⁽²⁾, stelde het Arbitragehof in het arrest nr. 19/99 van 17 februari 1999, het volgende :

"B.6.1. Het beroep tot vernietiging van de artikelen 168 tot 172 van het decreet van 25 februari 1997 is afgeleid uit de schending van artikel 24, § 5, van de Grondwet, doordat de decreetgever in geen enkel opzicht de beoordelingsruimte van de Regering bij het organiseren van tijdelijke projecten heeft afgebakend, noch ten aanzien van de inhoud of de doelstellingen van die projecten, noch ten aanzien van de kwalitatieve of kwantitatieve criteria waarmee de Regering bij de organisatie van de tijdelijke projecten rekening zou moeten houden, noch met betrekking tot de voorwaarden die de Regering vermag op te leggen jegens scholen alvorens deze kunnen deelnemen aan de door de Regering zelf omschreven tijdelijke projecten.

⁽²⁾ Zie hoofdstuk XI van het decreet basisonderwijs. Vergelijk bijvoorbeeld ook met de regeling voor tijdelijke projecten in het secundair onderwijs (hoofdstuk X van het decreet van 20 oktober 2000 betreffende het onderwijs XIII - Ensor).

B.6.2. Artikel 24, § 5, van de Grondwet bepaalt dat «de inrichting, erkenning of subsidiëring van het onderwijs door de gemeenschap wordt geregeld door de wet of het decreet».

De tekst van artikel 24, § 5, heeft een algemene draagwijdte : hij maakt geen enkel onderscheid en bevat geen enkele beperking met betrekking tot de draagwijdte van het begrip «inrichting», wat betekent dat elke hervorming betreffende de inrichting van het onderwijs, ongeacht het doel ervan, zelfs indien zij in de tijd beperkt is, slechts bij decreet kan worden geregeld.

B.6.3. Opdrachten aan de uitvoerende macht zijn evenwel niet uitgesloten, op voorwaarde dat de decreetgever de essentiële aspecten van het onderwijs wat de inrichting betreft heeft vastgesteld, wat onder meer inhoudt dat hij de criteria vaststelt die voor de uitwerking van de regeling, door de betrokken regering, richtinggevend zijn.

B.6.4. Het decreet bepaalt dat de Regering tijdelijke projecten kan uitwerken en definiëren, waarvan de wijze van evalueren en de duur door het decreet worden vastgesteld. Het tijdelijk karakter van de projecten toont aan dat de decreetgever de grenzen van de verordnungsbevoegdheid van de Regering heeft aangegeven, die slechts kan optreden om het hoofd te bieden aan dringende of onvoorziene problemen, of om experimenten uit te testen zonder dat zij de inrichting van het onderwijs kan wijzigen.

B.6.5. In zoverre de Regering evenwel, krachtens artikel 172 van het decreet, aan haar vrije beoordeling overgelaten afwijkingen kan toekennen van de toepassing van de reglementering inzake de programmatie en rationalisatie van het lestijden- of het urenpakket, bevat het decreet niet de essentiële elementen noch de grenzen van eventuele afwijkingen van normen die betrekking hebben op de inrichting van het onderwijs".

Door strikt de grenzen te bepalen waarbinnen de regering tijdelijke projecten kan erkennen, inzonderheid door te bepalen dat tijdelijke projecten "het hoofd (bieden) aan dringende of onvoorziene problemen of experimenten uit(testen), zonder daarbij de inrichting van de Centra voor Volwassenonderwijs te wijzigen", kan de regeling in overeenstemming worden geacht met artikel 24, § 5, van de Grondwet.

Aangezien de regering in beginsel bij besluit uitvoering dient te geven aan decreten, dienen de basiselementen van de verschillende tijdelijke projecten die door de Vlaamse regering worden erkend, bij besluit te worden vastgesteld en niet door middel van overeenkomsten zoals in het ontwerp wordt bepaald. Dergelijke overeenkomsten kunnen evenwel dienstig zijn om de bij besluit bepaalde projecten nader te omschrijven.

Bovendien zou in de lijst met basiselementen die door de regering per project moeten worden vastgesteld, in elk geval ook de duur van het project moeten worden opgenomen, ermee rekening houdend dat het om 'tijdelijke' projecten dient te gaan.

Hoofdstuk III - Leefmilieu

Artikel 16

Dit artikel voorziet in de oprichting van een Fonds voor de compenserende bebossing. Het bepaalt voorts welke middelen aan het Fonds worden toegewezen, en waartoe die middelen kunnen worden aangewend.

Het ontwerp bepaalt niet welke de juridische aard van het Fonds is. Uit de memorie van toelichting blijkt evenwel dat niet gedacht wordt aan een afzonderlijke rechtspersoon, maar enkel aan een budgettaire maatregel die het mogelijk moet maken welbepaalde middelen voor te behouden voor welbepaalde uitgaven. In dat geval dient het Fonds te worden aangemerkt als een begrotingsfonds, in de zin van artikel 45 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991.

Het verdient aanbeveling die kwalificatie uitdrukkelijk in het decreet te vermelden.

Artikel 17

Het ontworpen artikel 2, eerste streepje, van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer bevat een omschrijving van het begrip "grondwater". In de memorie van toelichting wordt uiteengezet dat die omschrijving is afgestemd op richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid.

Buiten de definitie, lijken er geen andere bepalingen van de richtlijn te zijn die met het ontwerp in het interne recht worden omgezet. De gemachtigde ambtenaar heeft zulks bevestigd, en tevens aangekondigd dat de omzetting zal gebeuren in een nieuw decreet betreffende het integraal waterbeleid.

Hoofdstuk VI - Fonds voor het Economisch Ondersteuningsbeleid - Hermesfonds

Artikel 41

1. De verplichting tot het houden van een geïntegreerde budgettaire en economische boekhouding vloeit reeds voort uit artikel 5 van het decreet van 8 juli 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1996. De tweede volzin van artikel 41, § 2, is bijgevolg overbodig en kan worden geschrapt.

2. Aangezien uit het bepaalde in artikel 41, § 7, lijkt te moeten worden afgeleid dat een einde wordt gesteld aan het bestaan van zowel het Fonds voor economische expansie en regionale reconversie - middelgrote en grote ondernemingen, als het Fonds voor economische expansie en regionale reconversie - kleine ondernemingen, verdient het - ter wille van de duidelijkheid in de regelgeving - de voorkeur om de desbetreffende decretale bepalingen - zijnde de artikelen 1 en 2 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 - uitdrukkelijk op te heffen.

Hoofdstuk VII - Financiën

Artikel 45

1. De woorden "hetzelfde Wetboek" moeten worden vervangen door de woorden "het Wetboek der successierechten".

2. Volgens de memorie van toelichting moet het begrip 'samenwonen' in de ontworpen bepaling begrepen worden "in de betekenis die er in artikel 48 wordt aan gegeven". De definitie van samenwonen die in artikel 48, vijfde lid, van het Wetboek der successierechten voorkomt geldt echter slechts voor de toepassing van dat artikel. Bijgevolg zou in het ontworpen artikel 50, eerste lid, tweede volzin, eerste zinsdeel, moeten worden verwezen naar het voornoemde artikel 48, wat het erin omschreven begrip "samenwonen" betreft.

32.281/1/3

Artikel 46

De gemachtigde van de regering heeft bevestigd dat met samenwonen in het ontworpen artikel 56 van het Wetboek der successierechten zowel het samenwonen in de zin van artikel 48, vijfde lid, van dat Wetboek als in de zin van het ontworpen artikel 50, tweede lid, wordt bedoeld. Bijgevolg moet in het ontworpen artikel worden verwezen naar deze bepalingen.

Hoofdstuk VIII - VIPA

Artikel 47

Volgens het tweede lid geldt dit artikel "voor het begrotingsjaar 2002".

Met het oog op de rechtszekerheid zou het beter zijn te bepalen dat dit artikel van toepassing is "op de aanvragen van een subsidiebelofte ingediend in 2002" of "op de subsidiebeloften verleend in 2002".

Hoofdstuk IX - Media

Artikel 48

Volgens het ontworpen artikel 16, 4°, derde lid, van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie zijn "de bepalingen van de Europese Richtlijn 200/52/EG van de Commissie van 26 juli 2000 tot wijziging van de Richtlijn 80/723/EEG betreffende de doorzichtigheid in de financiële betrekkingen tussen lidstaten en openbare bedrijven ... van toepassing".

Zo het de bedoeling is van de stellers van het ontwerp om met die bepaling de omzetting in het interne recht te verzekeren van richtlijn 80/723/EEG, dient opgemerkt te worden dat het enkele "van toepassing verklaren" van die richtlijn niet voldoende is. In de gecoördineerde decreten dienen integendeel specifieke bepalingen te worden opgenomen die de concrete omzetting vormen van de relevante bepalingen van de richtlijn, toegepast op de VRT ⁽³⁾.

Hoofdstuk X - Energie

Artikel 50

Het decreet houdende organisatie van de elektriciteitsmarkt dateert van 17 juli 2000 (niet : 2001).

Artikel 51

Volgens de gemachtigde van de Vlaamse regering wordt met artikel 51 van het ontwerp beoogd artikel 37, § 7, van het decreet van 17 juli 2000 houdende organisatie van de elektriciteitsmarkt derwijze te wijzigen dat :

- de opbrengst van de administratieve geldboeten bedoeld in paragraaf 1 van hetzelfde artikel gestort wordt in de Vlaamse middelenbegroting;
- uitzondering op dit principe wordt gemaakt voor de opbrengst van de administratieve geldboeten opgelegd bij niet-naleving van de openbardienstverplichting opgelegd ter uitvoering van artikel 19 van hetzelfde decreet, die in het Energiefonds wordt gestort;

⁽³⁾ Minstens moet verwezen worden, niet naar de wijzigende richtlijn 200/52/EG, maar naar de oorspronkelijke richtlijn 80/723/EEG, met haar datum en haar (gewijzigd) opschrift ("richtlijn 80/723/EEG van de Commissie van 25 juni 1980 betreffende de doorzichtigheid in de financiële betrekkingen tussen lidstaten en openbare bedrijven en de financiële doorzichtigheid binnen bepaalde ondernemingen").

32.281/1/3

- de opbrengst van de administratieve geldboeten bedoeld in paragraaf 2 van hetzelfde artikel wordt gestort in het Fonds Hernieuwbare Energiebronnen (zie artikel 26 van hetzelfde decreet).

De ontworpen bepaling zal beter moeten worden afgestemd op wat ermee wordt beoogd.

Hoofdstuk XII - Cultuur

Artikel 54

Volgens het ontworpen artikel 15, § 6, van het decreet van 22 december 2000 betreffende de amateurkunsten bepaalt de Vlaamse regering jaarlijks de grootte van het krediet voor de financiële ondersteuning van projecten.

Begrotingskredieten dienen door de decreetgever vastgesteld te worden. Deze kan daarvoor geen opdracht geven aan de regering ⁽⁴⁾. Nu de ontworpen paragraaf 6 niets meer inhoudt dan een dergelijke opdracht, dient de bestaande paragraaf 6 niet vervangen, maar opgeheven te worden.

Hoofdstuk XIII - Brusselse Aangelegenheden

Artikel 61

Dit artikel voorziet in de oprichting van een Vlaams-Brussels Fonds, als een instelling van categorie A, in de zin van artikel 1 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

⁽⁴⁾ Dit neemt uiteraard niet weg dat de Vlaamse regering een ontwerp van begroting opstelt, dat zij dan ter goedkeuring bij het Vlaams Parlement indient.

Uit de memorie van toelichting blijkt dat het Fonds bedoeld is om een bedrag ten belope van 20 % van het in Brussel geïnde kijk- en luistergeld te investeren in initiatieven ten gunste van de Brusselse Vlamingen. Uit niets blijkt dat het de bedoeling is om een instelling met rechtspersoonlijkheid op te richten, onderscheiden van de Vlaamse Gemeenschap. Integendeel, in artikel 65 wordt bepaald dat de Vlaamse regering personeel en materieel ter beschikking stelt van het Fonds.

Het Fonds komt dan ook veeleer over als een begrotingsfonds dat, onder het gezag van de Vlaamse regering, beheerd wordt door de diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Kenmerkend is immers dat de in artikel 62 van het ontwerp opgesomde financiële middelen uitsluitend bestemd zijn voor de financiering van de in artikel 63 bedoelde initiatieven.

Het komt de stellers van het ontwerp en het Vlaams Parlement toe te oordelen of er voldoende redenen voorhanden zijn om het Fonds als een openbare instelling met eigen rechtspersoonlijkheid op te richten, eerder dan als een eenvoudig begrotingsfonds.

Indien de decreetgever blijft opteren voor de oprichting van een openbare instelling met eigen rechtspersoonlijkheid, dient, overeenkomstig artikel 9, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, in het ontworpen decreet te worden voorzien in een regeling betreffende de samenstelling, de bevoegdheid en de werking van de op te richten instelling en betreffende het toezicht erop.

Indien ervoor wordt geopteerd om het Fonds op te richten als een begrotingsfonds, dient het ontwerp, overeenkomstig artikel 45, § 1, eerste lid, van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, duidelijk te bepalen waaruit de inkomsten en de uitgaven van het Fonds bestaan. Bovendien mag het Fonds, overeenkomstig artikel 45, § 1, tweede lid, van dezelfde wetten, in dat geval niet gestijfd worden met kredieten van de algemene uitgavenbegroting. Hieruit volgt dat artikel 62, a, van het ontwerp dan vervangen zal moeten worden door een bepaling waarin verwezen wordt naar de inkomsten bedoeld in artikel 47bis, § 1 en § 3, derde lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, ten belope van 20 % van de netto-opbrengst van het kijk- en luistergeld in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

32.281/1/3

Het advies betreffende de hoofdstukken I, II, IV tot VII, X, XI en XIV werd gegeven door de eerste kamer, samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, J. SMETS,	staatsraden,
	G. SCHRANS, A. SPRUYT,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de HH. P. DEPUYDT en B. SEUTIN, eerste auditeurs, en W. PAS, auditeur. De nota's van het Coördinatiebureau werden opgesteld en toegelicht door de HH. L. VAN CALENBERGH en G. DE BLEECKERE, adjunct-referendarissen.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME

32.281/1/3

Het advies betreffende de hoofdstukken I, III, VIII, IX, XII, XIII en XIV werd gegeven door de derde kamer, samengesteld uit

de Heren W. DEROOVER, eerste voorzitter,

 D. ALBRECHT,
 P. LEMMENS, staatsraden,

Mevrouw F. LIEVENS, griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de H. B. SEUTIN, eerste auditeur, Mevr. R. THIELEMANS en de H. W. PAS, auditeurs. De nota's van het Coördinatiebureau werden opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, eerste referendaris, en Mevr. K. BAMS, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE EERSTE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER

ADVIES 32.366/1 VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 32.366/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 12 oktober 2001 door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over "de nieuwe artikelen 51 en 70 van het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002", heeft op 16 oktober 2001 het volgende advies gegeven :

32.366/1

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door de omstandigheid dat "het ontwerp uiterlijk tegen 31 oktober bij het Vlaams Parlement moet ingediend worden. Om binnen de timing te kunnen indienen, is een definitieve goedkeuring door de Vlaamse regering op 19 oktober noodzakelijk".

Gelet op artikel 9 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, ⁽¹⁾ naar luid waarvan ontwerpen van begroting in het parlement ingediend moeten worden uiterlijk op 31 oktober van het jaar dat aan het begrotingsjaar voorafgaat, kan die uiterst summiere motivering worden aanvaard. Het ontwerp dat om advies wordt voorgelegd is immers onontbeerlijk voor de uitvoering van de begroting 2002.

*

* *

Gelet op de korte termijn die hem voor het uitbrengen van het advies is toebedeeld, beperkt de Raad van State, afdeling wetgeving, zich tot het maken van de volgende opmerkingen.

*

* *

⁽¹⁾ Luidens artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten blijven de vigerende bepalingen inzake de rijkscomptabiliteit op de gemeenschappen en de gewesten van overeenkomstige toepassing in afwachting dat, conform artikel 50, § 2, van dezelfde bijzondere wet, een wet de algemene bepalingen zal omschrijven die van toepassing zullen zijn op de begroting en de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten.

ALGEMENE OPMERKING

Bij de adviesaanvraag zijn geen stukken in verband met de vervulling van de voorafgaande vormvereisten gevoegd.

Principieel kunnen voorontwerpen van wet, decreet of ordonnantie en ontwerpen van reglementaire besluiten slechts met toepassing van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aan de afdeling wetgeving worden voorgelegd, dan nadat ze alle achtereenvolgende stadia van de administratieve voorbereiding hebben doorgemaakt - nadat met andere woorden omtrent de ontwerp-teksten de voorgeschreven raadplegingen werden gehouden, de vereiste adviezen werden ingewonnen en de eventueel opgelegde akkoorden werden verkregen en nadat de stellers van de ontwerpen de gelegenheid hebben gehad, aan de hand van die consultaties, adviezen, enzovoort, eventueel hun teksten aan te passen, en nadat de bevoegde overheid zich over de definitieve ontwerp-teksten heeft uitgesproken.

Er kan evenwel worden aanvaard dat met betrekking tot ontwerpen als het onderhavige, ingeval van verantwoorde spoed als bedoeld in artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, van de hiervoor vermelde regel wordt afgeweken, onder het uitdrukkelijke voorbehoud evenwel dat, indien het voldoen aan die vormvereisten aanleiding zou geven tot wijziging van de voorgelegde tekst, de gewijzigde bepalingen van het ontwerp voor een nieuw onderzoek aan de Raad van State behoren te worden voorgelegd.

Het is onder dat voorbehoud dat de Raad van State omtrent de hem voorgelegde artikelen advies uitbrengt.

ONDERZOEK VAN DE NIEUWE ARTIKELN

Artikel 51

De gemachtigde van de Vlaamse regering is het ermee eens in de ontworpen bepaling niet alleen melding te maken van de medewerking aan de netbeheerders - die slechts tot 1 juli 2003 instaan voor het leveren van elektriciteit aan gebonden

32.281/1/3

afnemers -, doch ook van de medewerking aan de houders van een leveringsvergunning. In dat geval dient de verwijzing naar "1° van het eerste lid" te worden vervangen door een verwijzing naar het eerste lid zonder meer.

Artikel 70

1. Paragraaf 1 is overbodig, gelet op het decreet van 4 mei 1994 tot aanpassing van decreten, wetten, koninklijke en ministeriële besluiten aan de federale terminologie en aan de toepassing van artikel 198 van de Grondwet. Artikel 2 van dat decreet heeft immers in alle van kracht zijnde decreten het woord "executieve" vervangen door het woord "regering".

2. In § 2, 2°, zijn de woorden "vanaf het begrotingsjaar 2002" overbodig, gelet op het feit dat deze bepaling luidens artikel 71 van het ontwerp in werking treedt op 1 januari 2002.

3. In § 2, 5°, wordt verwezen naar het besluit van de Vlaamse regering van 5 april 1995 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerken aan beschermde monumenten. Bij de Raad van State, afdeling wetgeving, is een ontwerp van besluit om advies voorgelegd dat voorziet in een nieuw premiestelsel voor restauratiewerken aan beschermde monumenten en waarvan het ontworpen artikel 32 voormeld besluit opheft⁽²⁾. Om te vermijden dat de in de ontworpen bepaling opgenomen verwijzing onwerkbaar wordt, kan eventueel worden overwogen niet te verwijzen naar een specifiek besluit, maar het voorwerp ervan te omschrijven. Het nadeel van een dergelijke handelwijze is dat ze de rechtszekerheid niet ten goede komt. Indien toch ervoor wordt geopteerd naar de specifieke regelgeving te verwijzen, zal de verwijzing moeten worden aangepast indien het besluit van 5 april 1995 wordt opgeheven.

⁽²⁾ Ontwerp van besluit van de Vlaamse regering houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerkzaamheden aan beschermde monumenten (32.027/3).

4. In § 2, 6°, kan beter worden geschreven : "... 2002-2006, waarin de doelstellingen, de opdrachten en de voorwaarden inzake de werking worden bepaald waaraan de V.Z.W. K.M.D.A. dient te beantwoorden".

32.281/1/3

De kamer was samengesteld uit

de Heren M. VAN DAMME, kamervoorzitter,

J. BAERT,
J. SMETS, staatsraden,

Mevrouw A. BECKERS, griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de heren P. DEPUYDT en B. SEUTIN, eerste auditeurs. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, eerste referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

“Artikel 178

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening is ermee belast, in naam van de leden van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Onderwijs

AFDELING I

Hogescholen

Artikel 2

Artikel 178, § 1, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen wordt vervangen door wat volgt :

§ 1. Het bedrag bestemd voor het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen is in het begrotingsjaar 2002 gelijk aan 502.629.916 euro.

Dit bedrag wordt overeenkomstig de collectieve arbeidsovereenkomst van 29 september 1993 vermeerderd als volgt : <...> <...>, in 2002 met 991.574 euro en in 2003 met 495.787 euro.”.

Artikel 3

In artikel 196 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1. de laatste zin van artikel 196, § 2 wordt opgeheven.
2. er wordt een § 3 toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 3. De investeringsmiddelen bedragen voor het begrotingsjaar 2002 :

1° voor de Vlaamse Autonome Hogescholen, exclusief de Hogere Zeevaartschool : 7.728.000 euro ;

2° voor de gesubsidieerde officiële hogescholen : 1.343.000 euro ;

3° voor de gesubsidieerde vrije hogescholen : 12.493.000 euro.

Vanaf het begrotingsjaar 2003 worden deze bedragen aangepast met de voor het begrotingsdecreet gehanteerde aanpassingsfactor voor de investeringssubsidies.”.

Artikel 4

Artikel 209, § 1 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

“§ 1. De v.z.w.’s bedoeld in artikel 208, § 1, ontvangen als sociale toelage per student een basisbedrag van 161,13 euro. Voor de berekening van dit bedrag wordt rekening gehouden met het aantal financieerbare studenten op 1 februari van het voorgaande begrotingsjaar.

Dit basisbedrag wordt vanaf 1 januari 2003 jaarlijks aangepast aan het indexcijfer van de consumptieprijzen overeenkomstig de formule :

$BB \times I/I02$,

waarbij :

- BB gelijk is aan het basisbedrag ;
- I gelijk is aan het indexcijfer van de consumptieprijzen in de maand januari ;
- $I02$ gelijk is aan het indexcijfer van de consumptieprijzen in de maand januari 2002.

De sociale toelagen worden driemaandelijks ter beschikking gesteld van de v.z.w.'s bedoeld in artikel 208, § 1.”.

Artikel 5

Artikel 340ter, § 1, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

“ § 1. De Vlaamse regering kan ten belope van een maximumperiode van drie jaar, jaarlijks bijdragen in de financiering van uitzonderlijke projecten in het kader van het hoger kunstonderwijs. Deze projecten hebben een kunstzinnige en pedagogische component.

Het totale bedrag van deze bijdragen wordt vastgesteld op 18,0 miljoen frank voor het begrotingsjaar 2001 en op 453.000 euro vanaf 1 januari 2002.

Dit bedrag wordt vanaf het begrotingsjaar 2003 jaarlijks op de volgende wijze aangepast :

$0,8 \times (Ln/L02) + 0,2 \times (Cn/C02)$;

waarbij :

- $Ln/L02$ gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van het begrotingsjaar 2002 ;
- $Cn/C02$ gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het betrokken begrotingsjaar 2002.”.

Artikel 6

Artikel 340sexies, § 1, van hetzelfde decreet wordt als volgt gewijzigd :

“Artikel 340sexies

§ 1. De Vlaamse regering kan in de vorm van een jaarlijkse toelage bijdragen in de financiering van hogere instituten voor schone kunsten en van instellingen die excellente hogere kunstopleidingen organiseren.

Het totale bedrag van de toelage wordt vastgesteld op 88,3 miljoen frank voor het begrotingsjaar 2001 en op 2.220.000 euro vanaf 1 januari 2002. Dit bedrag wordt vanaf het begrotingsjaar 2003 jaarlijks op de volgende wijze aangepast :

$0,8 \times (Ln/L02) + (Cn/C02)$

waarbij :

- $Ln/L02$ gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van het begrotingsjaar 2002 ;
- $Cn/C02$ gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de consumptieprijzen op het einde van het begrotingsjaar 2002.”.

AFDELING II

Universiteiten

Artikel 7

In artikel 130, § 5, 1°, van het decreet van 12 juni 1991, zoals gewijzigd bij het decreet van [datum financieringsdecreet] wordt het woord “61” vervangen door “71.1”.

Artikel 8

In artikel 169quater, § 7, tweede lid, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten

in de Vlaamse Gemeenschap, zoals gewijzigd bij het decreet van [datum financieringsdecreet], wordt het woord “744” vervangen door “992”, het woord “992” door “1240” en het woord “1116” door “1364”.

Artikel 9

In artikel 15, van het decreet van 18 mei 1999 betreffende sommige instellingen van openbaar nut voor postinitieel onderwijs, wetenschappelijk onderzoek en wetenschappelijke dienstverlening, zoals gewijzigd bij het decreet van 20 april 2001 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 2, worden de woorden “voor het begrotingsjaar 1999 vastgesteld op 302 miljoen frank” vervangen door de woorden “voor het begrotingsjaar 2002 vastgesteld op 8.028.000 euro”.
- 2° in § 3, worden de woorden “voor het begrotingsjaar 1999 vastgesteld op 55 miljoen frank” vervangen door “voor het begrotingsjaar 2002 vastgesteld op 1.665.000 euro”.
- 3° aan § 4, wordt een tweede lid toegevoegd dat luidt als volgt :

“De subsidie bedraagt voor het begrotingsjaar 2001 15,7 miljoen frank. Voor het begrotingsjaar 2002 bedraagt de subsidie 516.000 euro.”.

AFDELING III

Onderwijs Sociale promotie

Artikel 10

In het decreet van 2 maart 1999 houdende regeling van een aantal aangelegenheden met betrekking tot het volwassenenonderwijs wordt een artikel 48bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

“Artikel 48bis

§ 1. De Vlaamse regering kan door middel van tijdelijke projecten extra middelen toekennen aan de Centra voor Volwassenenonderwijs.

De tijdelijke projecten bieden het hoofd aan dringende of onvoorziene problemen of testen experimenten uit, zonder daarbij de inrichting van de Centra voor Volwassenenonderwijs te wijzigen. De tijdelijke projecten worden jaarlijks geëvalueerd.

§ 2. In de begrotingsjaren 2002 – 2005 worden tijdelijke projecten georganiseerd met het oog op ten minste één van de volgende elementen :

- het wegwerken van wachtlijsten voor de activiteit “Nederlands tweede taal” ;
- het verwerven en verbeteren van de taalvaardigheid van ouders van allochtone leerlingen uit het basisonderwijs ;
- het inrichten van cursussen voor gedetineerde anderstaligen.

In de besluiten met betrekking tot deze projecten worden de volgende elementen opgenomen :

- de duur van de tijdelijke projecten ;
- de doelstellingen en doelgroep van het tijdelijk project ;
- het aantal financierbare of subsidieerbare leeraarsuren dat bijkomend moet worden ingericht ;
- de extra middelen die worden toegekend.”.

AFDELING IV

Vastleggingsmachtigingen

Artikel 11

In het decreet van 21 december 1994 betreffende het onderwijs VI wordt een titel XIIter, bestaande uit de artikelen 169quinquies tot en met 169septies toegevoegd, die luidt als volgt :

“TITEL XIIter

Middelen voor infrastructuurwerken 2002-2004

Artikel 169quinquies

In de begroting van de Vlaamse Gemeenschap worden voor het jaar 2002-2004 de volgende vastleggingsmachtigingen toegekend :

- 1° aan het Gemeenschapsonderwijs, een bedrag van 29.773.000 euro voor grote en kleine infrastructuurwerken voor het vervullen van de opdrachten bedoeld in de artikelen 23 en 26 van het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs en artikel 13, § 2 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving ;
- 2° aan de DIGO, een bedrag van 19.815.000 euro voor het gesubsidieerd officieel onderwijs met uitzondering van de gesubsidieerde officiële hogescholen en een bedrag van 83.206.000 euro voor het gesubsidieerd vrij onderwijs met uitzondering van de gesubsidieerde vrije hogescholen voor het vervullen van de opdrachten bedoeld in artikel 13, § 2 en 17 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving.

Artikel 169sexies

In de in artikel 169quinquies vermelde begroting worden jaarlijks de nodige ordonnanceringskredieten ingeschreven om de verbintenissen na te komen, die door het gemeenschapsonderwijs en de DIGO aangegaan werden op basis van de in dit artikel vermelde vastleggingsmachtigingen.

Dit ordonnanceringskrediet wordt, binnen de beschikbare middelen van de Vlaamse Gemeenschap, vastgesteld aan de hand van de door het Gemeenschapsonderwijs en de DIGO opgemaakte betalingskalender.

Artikel 169septies

Deze titel treedt in werking op 1 januari 2002.”.

HOOFDSTUK III

Leefmilieu

AFDELING I

Mestdecreet

Artikel 12

In artikel 21 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 20 december 1995, 19 december 1997, 11 mei 1999, 3 maart 2000 en 8 december 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 1, tweede lid worden de woorden “-Xdmp = de heffingsvoet voor de productie van dierlijke mest in BF/kg P₂O₅ ;” vervangen door de woorden “-Xdmp = de heffingsvoet voor de productie van dierlijke mest in EUR/kg P₂O₅ ;” ;
- 2° in § 1, tweede lid worden de woorden “-Xdmn = de heffingsvoet voor de productie van dierlijke mest in BF/kg N ;” vervangen door de woorden “-Xdmn = de heffingsvoet voor de productie van dierlijke mest in EUR/kg N ;” ;
- 3° in § 1 wordt het vijfde lid vervangen door wat volgt :

“Voormelde heffingsvoeten worden als volgt vastgesteld :

– Xdmp = 0,0111 EUR/kg P₂O₅ ;

– Xdmn = 0,0111 EUR/kg N.” ;
- 4° in § 2, tweede lid worden de woorden “-Xamp = de heffingsvoet voor het nutriënt P₂O₅, in BF/kg P₂O₅ ; vervangen door de woorden “-Xamp = de heffingsvoet voor het nutriënt P₂O₅, in EUR/kg P₂O₅ ;
- 5° in § 2, tweede lid worden de woorden “-Xamn = de heffingsvoet voor het nutriënt N, in BF/kg N ;” vervangen door de woorden “-Xamn = de

heffingsvoet voor het nutriënt N, in EUR/kg N." ;

6° in § 2, wordt het derde lid vervangen door wat volgt :

“Voormelde heffingsvoeten worden als volgt vastgesteld :

- $X_{amp} = 0,0223 \text{ EUR/KG } P_2O_5$;
- $X_{amn} = 0,0223 \text{ EUR/kg N.}''$;

7° in § 3, tweede lid worden de woorden " $-X_{cmp} =$ de heffingsvoet voor het nutriënt P_2O_5 , in BF/kg P_2O_5 ;" vervangen door de woorden " $-X_{cmp} =$ de heffingsvoet voor het nutriënt P_2O_5 , in EUR/kg P_2O_5 ;" ;

8° in § 3, tweede lid worden de woorden " $-X_{cmn} =$ de heffingsvoet voor het nutriënt N, in BF/kg N ; vervangen door de woorden " $-X_{cmn} =$ de heffingsvoet voor het nutriënt N, in EUR/kg N." ;

9° in § 3 wordt het derde lid vervangen door wat volgt :

“Voormelde heffingsvoeten worden als volgt vastgesteld :

- $X_{cmp} = 0,0223 \text{ EUR/kg } P_2O_5$;
- $X_{cmn} = 0,0223 \text{ EUR/kg N.}''$;

10° in § 5, eerste lid wordt in de laatste zin de woorden “op 100 frank” vervangen door de woorden “op 2,4789 euro” ;

11° in § 6,2° wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

“De heffingsvoeten bedoeld in het eerste lid, worden als volgt vastgesteld :

- $X_{spn} = 0,99 \text{ EUR/kg N}$;
- $X_{spp} = 0,99 \text{ EUR/kg } P_2O_5$;
- $X_{vn} =$
 - $0,24 \text{ EUR/kg N}$ voor het productiejaar 2000 ;
 - $0,49 \text{ EUR/kg N}$ voor de productiejaar 2001 en 2002 ;

– $0,99 \text{ EUR/kg N}$ vanaf het productiejaar 2003 ;

– $X_{vp} =$

- $0,24 \text{ EUR/kg } P_2O_5$ voor het productiejaar 2000 ;
- $0,49 \text{ EUR/kg } P_2O_5$ voor de productiejaar 2001 en 2002 ;
- $0,99 \text{ EUR/kg } P_2O_5$ vanaf het productiejaar 2003 ;" ;

Artikel 13

In artikel 25 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1 worden de woorden “20.000 frank” vervangen door de woorden “500 euro” ;

2° in § 2 worden de woorden “100.000 frank” vervangen door de woorden “2.500 euro” ;

3° in § 3 worden de woorden “10.000 frank” vervangen door de woorden “250 euro” ;

4° in § 4, tweede lid, § 5 en § 7, tweede lid worden de woorden “40 frank” vervangen door de woorden “1 euro”.

Artikel 14

In artikel 37 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1 worden de woorden “honderd frank tot vijftigduizend frank” vervangen door de woorden “honderd euro tot vijftigduizend euro” ;

2° in § 2 worden de woorden “honderd frank tot vijfenzeventigduizend frank” vervangen door de woorden “honderd euro tot vijfenzeventigduizend euro” ;

3° in § 3 worden de woorden “honderd frank tot honderdduizend frank” vervangen door de woorden “honderd euro tot honderdduizend euro” ;

AFDELING II

Bosdecreet

Artikel 15

In artikel 90bis van het Bosdecreet van 13 juni 1990, gewijzigd bij de decreten van 21 oktober 1997, 18 mei 1999 en 17 juli 2000, wordt § 4, 2° vervangen door de volgende bepaling :

“2° door storting van een bosbehoudsbijdrage”.

Artikel 16

§ 1. Er wordt een Fonds voor de compenserende bebossing, in de zin van artikel 45 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, opgericht.

§ 2. Aan het Fonds voor de compenserende bebossing worden toegewezen alle ontvangsten voortvloeiend uit de toepassing van artikel 90bis van het bosdecreet van 13 juni 1990.

§ 3. De middelen van het Fonds voor de compenserende bebossing dienen aangewend te worden voor het uitvoeren van compenserende bebossing in het kader van artikel 90bis van het Bosdecreet van 13 juni 1990.

AFDELING III

Grondwater

Artikel 17

In artikel 2 van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake grondwaterbeheer wordt de definitie van grondwater vervangen door wat volgt :

“– grondwater : al het water dat zich onder het bodemoppervlak in de verzadigde zone bevindt en dat in direct contact met de bodem of de ondergrond staat.”.

Artikel 18

Aan artikel 2 van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake grondwaterbeheer wordt de volgende definitie toegevoegd :

“– hydrogeologische hoofdeenheid : een opeenvolging van geologische lagen die globaal dezelfde hydrologische eigenschappen bezitten. De hydrogeologische hoofdeenheden zijn opgesomd in de bijlage gevoegd bij dit decreet”.

Artikel 19

Aan artikel 28ter, § 1 van hetzelfde decreet wordt een lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

“Voor wat de heffing op het winnen van grondwater betreft wordt ook als grondwater beschouwd elk water dat zonder exploitatie in open verbinding staat met de waterverzadigde zone onder het bodemoppervlak en ermee in statisch evenwicht is. Water dat op natuurlijke wijze opborrelt of welwater wordt niet meer als grondwater beschouwd vanaf het ogenblik dat het langs natuurlijke weg in het openbaar hydrografisch net stroomt.”.

Artikel 20

Artikel 28ter, § 2, 2° van hetzelfde decreet wordt geschrapt.

Artikel 21

In artikel 28quater van hetzelfde decreet wordt § 1 vervangen door wat volgt :

“§ 1. Het bedrag van de heffing, bedoeld in artikel 28ter, wordt vastgesteld als volgt :

1° voor de exploitatie van grondwaterwinningen bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening :

7,5 x index eurocent per m³ grondwater die in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt en die tot drinkbaar water voor de openbare drinkwatervoorziening verwerkt kan worden, ongeacht de wijze van winning of het gebruik ;

2° voor de exploitatie van grondwaterwinningen niet bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening :

- a) indien de exploitatie voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid aanleiding geeft tot een gewonnen hoeveelheid grondwater in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar van 500 tot en met 30.000 m³ : 5 x index eurocent per m³ opgepompt grondwater ;
- b) indien de exploitatie voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid aanleiding geeft tot een gewonnen hoeveelheid grondwater in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar van meer dan 30.000 m³ : Z x l x index euro per m³ opgepompt grondwater, waarbij :

– Z is een lineaire tarieffunctie gelijk aan

$$6,2 \text{ eurocent} + 0,75 \text{ eurocent} \times \frac{\text{aantal m}^3 \text{ opgepompt grondwater}}{100.000}$$

λ is een multiplicator zijnde het product van twee termen : laagfactor en gebiedsfactor. Daarbij nemen de laagfactor en gebiedsfactor in het heffingsjaar 2002 de waarde aan die is aangegeven in de bijlage gevoegd bij dit decreet.

Index is de verhouding van twee indexcijfers van de consumptieprijzen met in de teller het indexcijfer van de maand december van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar en in de noemer het indexcijfer van de maand december 2001.

De indexering dient ieder jaar automatisch, dus zonder voorafgaande verwittiging te geschieden op 1 januari van elk jaar.

Het aangepast bedrag wordt afgerond tot de hogere eurocent.”.

Artikel 22

In artikel 28quater van hetzelfde decreet wordt § 3 vervangen door wat volgt :

“§ 3. De heffing ten laste van elke van de in artikel 28ter bedoelde heffingsplichtige kan in geen geval lager zijn dan het minimum bedrag van 124 x index euro.

Index is de verhouding van twee indexcijfers van de consumptieprijzen met in de teller het indexcijfer van de maand december van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar en in de noemer het indexcijfer van de maand december 2001.

De indexering dient ieder jaar automatisch, dus zonder voorafgaande verwittiging te geschieden op 1 januari van elk jaar.

Het aangepast bedrag wordt afgerond tot de hogere eurocent.”.

Artikel 23

In hetzelfde decreet wordt de bijlage, ingevoegd bij het decreet van 19 december 1997 en gewijzigd bij de decreten van 22 december 1999 en 22 december 2000, vervangen door de bijlage, gevoegd bij dit decreet.

AFDELING IV

Oppervlaktewateren

Artikel 24

In artikel 35 ter van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging worden volgende wijzigingen aangebracht :

1° paragraaf 2 wordt vervangen door de volgende bepaling :

“§ 2. Het bedrag van het eenheidstarief van de heffing wordt vastgesteld op 22,3 EUR en wordt jaarlijks aangepast aan het indexcijfer der consumptieprijzen met als basisindex het indexcijfer der consumptieprijzen van december 1992, basis 1988, met name 113,76.

De indexering dient ieder jaar automatisch, dus zonder voorafgaande verwittiging, te geschieden op 1 januari van elk jaar.

Voor het begrotingsjaar 1994 wordt het hierboven vernoemde bedrag van het eenheidstarief verhoogd met 2,5 procent, in afwijking van de hierboven vernoemde indexering.

Het aangepaste bedrag wordt afgerond op de hogere eurocent.”

2° § 3 wordt vervangen door de volgende bepaling :

“ § 3 De heffing ten laste van elk van de in artikel 35 bis § 3 bedoelde heffingsplichtigen kan in geen geval lager zijn dan het minimum bedrag van 7,5 EUR.”.

3° § 5 wordt vervangen door de volgende bepaling :

“ § 5 Wordt vrijgesteld van de verplichting tot betaling van de in § 1 bedoelde heffing, elke heffingsplichtige die op 1 januari van het heffingsjaar of op de datum van overlijden geen van :

1. ofwel, het gewaarborgd inkomen voor bejaarden volgens de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden of de inkomensgarantie voor ouderen volgens de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen.
2. ofwel, het bestaansminimum of levensminimum, toegekend door het OCMW met toepassing van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum respectievelijk van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn.
3. ofwel, de inkomensvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten.
4. ofwel, de tegemoetkoming hulp aan bejaarden volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten.
5. ofwel, de integratietegemoetkoming voor gehandicapten volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten.

De vrijstelling wordt uitsluitend verleend voor de plaats van het watergebruik die tevens zijn wettelijke domicilie is. Dezelfde vrijstelling geldt voor de heffingsplichtige met een gezinslid gedomicilieerd op hetzelfde adres voor wie conform artikel 487 bis-octies van het Burgerlijk Wetboek de verlengde minderjarigheid werd

uitgesproken en die geniet van de inkomensvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten en/of de tegemoetkoming hulp aan bejaarden en/of de integratietegemoetkoming voor gehandicapten volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende tegemoetkomingen aan gehandicapten.

De Maatschappij kan een heffingsplichtige ambtshalve vrijstellen op basis van de inlichtingen die worden ingewonnen bij de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid.

Ingeval de vrijstelling ambtshalve wordt toegekend, ontvangt de rechthebbende geen heffingsbiljet. Voor heffingsplichtigen die een heffingsbiljet hebben gekregen, wordt de vrijstelling enkel op schriftelijke aanvraag verleend. De aanvraag tot vrijstelling moet uiterlijk binnen de drie maanden na de verzendingsdatum van het heffingsbiljet bij de Maatschappij worden ingediend.

Deze aanvraag dient vergezeld te zijn van :

1. ofwel, een voor eensluidend verklaard afschrift van de door de Rijksdienst voor Pensioenen gedane kennisgeving van de beslissing tot toekenning van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden of van de inkomensgarantie voor ouderen of een attest afgeleverd door de Rijksdienst voor Pensioenen waaruit blijkt dat de op het heffingsbiljet vermelde heffingsplichtige genoten heeft van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden of van de inkomensgarantie voor ouderen ;
2. ofwel, een attest afgeleverd door het OCMW waaruit blijkt dat de op het heffingsbiljet vermelde heffingsplichtige genoten heeft van een door het OCMW toegekend bestaansminimum of levensminimum ;
3. ofwel, een voor eensluidend verklaard afschrift van de door het ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu gedane kennisgeving van de beslissing tot toekenning van de inkomensvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten, en/of de tegemoetkoming hulp aan bejaarden en/of de integratietegemoetkoming voor gehandicapten of een attest afgeleverd door het ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu waaruit blijkt dat de op het heffingsbiljet vermelde heffingsplichtige genoten heeft van de inkomensvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten, en/of de

tegemoetkoming hulp aan bejaarden en/of de integratietegemoetkoming voor gehandicapten ;

4. de afscheurstrook van het overeenkomstig heffingsbiljet.

Mits op 1 januari van het heffingsjaar of op de datum van overlijden voldaan is aan de bovenvermelde voorwaarden, is bedoelde vrijstelling van rechtswege verworven.”

4° § 6 wordt vervangen door de volgende bepaling :

“§ 6. Elke fysieke persoon die niet de heffingsplichtige is maar wel de werkelijke gebruiker van het water en die niet samenwoont met de heffingsplichtige, kan de terugbetaling van zijn aandeel in de in § 1 bedoelde heffing voor de plaats van het waterverbruik die tevens zijn wettelijke domicilie is verkrijgen van de Maatschappij, mits binnen de twaalf maanden na de verzendingsdatum van het heffingsbiljet een aanvraag daartoe wordt ingediend waarin het aantal wooneenheden waarop het heffingsbiljet betrekking heeft, is vermeld en waaraan de volgende bijlagen zijn toegevoegd :

1. ofwel, een voor eensluidend verklaard afschrift van de door de Rijksdienst voor Pensioenen gedane kennisgeving van de beslissing tot toekenning van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden of van de inkomensgarantie voor ouderen of een attest afgeleverd door de Rijksdienst voor Pensioenen waaruit blijkt dat de betrokken fysieke persoon genoten heeft van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden of van de inkomensgarantie voor ouderen ;
2. ofwel, een attest afgeleverd door het betrokken OCMW waaruit blijkt dat de betrokken fysieke persoon genoten heeft van een door het OCMW toegekend bestaansminimum of levensminimum ;
3. ofwel, een voor eensluidend verklaard afschrift van de door het ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu gedane kennisgeving van de beslissing tot toekenning van de inkomensvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten en/of de tegemoetkoming hulp aan bejaarden en/of integratietegemoetkoming voor gehandicapten of een attest afgeleverd door het ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en

Leefmilieu waaruit blijkt dat de betrokken fysieke persoon genoten heeft van de inkomensvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten en/of de tegemoetkoming hulp aan bejaarden en/of de integratietegemoetkoming voor gehandicapten ;

4. de afscheurstrook van het overeenkomstig heffingsbiljet.

Aan de voorwaarden vermeld in § 5 moet worden voldaan op 1 januari van het heffingsjaar of op de datum van overlijden.”.

Artikel 25

In artikel 35quater, § 1 van dezelfde wet worden in 1° en 3° onder “Qw : “ de woorden :

“dat Qw gelijk is aan het quotiënt van enerzijds de door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar totale gefactureerde kosten, exclusief BTW, verhoogd met de aftrek voor de hoeveelheid water die in hetzelfde jaar gratis werd geleverd en anderzijds de deelfactor 50 “ vervangen door de woorden “dat Qw gelijk is aan het quotiënt van enerzijds de door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar totaal gefactureerde kosten uitgedrukt in EUR, exclusief BTW, verhoogd met de aftrek voor de hoeveelheid water die in hetzelfde jaar gratis werd geleverd en anderzijds de deelfactor 1,55.”.

Artikel 26

In artikel 35 septies van dezelfde wet worden de woorden “in geval de facturen het waterverbruik niet vermelden wordt door de Maatschappij aangenomen dat dit verbruik gelijk is aan het quotiënt van enerzijds de door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar totale gefactureerde kosten, exclusief BTW, verhoogd met de aftrek voor de hoeveelheid water die in hetzelfde jaar gratis werd geleverd en anderzijds de deelfactor 50” vervangen door de woorden “in geval de facturen het waterverbruik niet vermelden wordt door de Maatschappij aangenomen dat dit verbruik gelijk is aan het quotiënt van enerzijds de door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar totaal gefactureerde kosten uitgedrukt in EUR, exclusief BTW, verhoogd met de aftrek

voor de hoeveelheid water die in hetzelfde jaar gratis werd geleverd en anderzijds de deelfactor 1,55.”.

AFDELING V

Afvalstoffen

Artikel 27

In artikel 47, § 2, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen worden vanaf 1 januari 2002 de in Belgische frank uitgedrukte bedragen die in de tweede kolom van onderstaande tabel worden vermeld, vervangen door de in euro uitgedrukte bedragen, vermeld in de derde kolom van onderstaande tabel :

ART. 47	BEF	EUR
§ 2, 1°	6000	148,74
3°	850	21,07
4°	500	12,39
6°	4000	99,16
7°	2000	49,58
8°, a)	150	3,72
b)	500	12,39
9°	100	2,48
10°, a)	2000	49,58
b)	1900	47,10
c)	535	13,26
11°	100	2,48
13°	2000	49,58
14°	600	14,87
15° a)	2000	49,58
b)	1900	47,10
16°	600	14,87
17°	350	8,68
18°	350	8,68
19°	20	0,50
20°	150	3,72
21°	30	0,74
22°	30	0,74
23°	10	0,25
24°	150	3,72
25°	2000	49,58
26° a)	50	1,24
b)	30	0,74
27°	825	20,45
28°	290	7,19
30°	535	13,26
31°	465	11,53
32°	365	9,05
33°	220	5,45
34°	535	13,26
35°	465	11,53
36°	365	9,05
37°	220	5,45

Artikel 28

In artikel 47, § 2bis van hetzelfde decreet wordt vanaf 1 januari 2002 het woord “frank” vervangen door het woord “cent”.

Artikel 29

In artikel 47, § 2ter van hetzelfde decreet wordt vanaf 1 januari 2002 het woord “frank” vervangen door het woord “euro”.

Artikel 30

In artikel 47ter, § 2, van hetzelfde decreet wordt vanaf 1 januari 2002 het woord “duizendtal” vervangen door het woord “tiental”.

Artikel 31

In artikel 47, § 2 van hetzelfde decreet wordt een lid toegevoegd dat luidt als volgt :

“Voor het storten van slib dat gebruikt wordt in de afdichtlaag van een vergunde inrichting, geldt het nultarief. Dit geldt enkel op voorwaarde dat deze techniek als Best Beschikbare Technologie (BBT) wordt weerhouden voor de verwerking van het betreffende slib. Dit tarief wordt toegepast vanaf het ogenblik dat de goedkeuring vanwege de toezichthoudende overheid per aangetekend schrijven door de stortexploitant of de stortuitbater aan de OVAM wordt bezorgd.”.

AFDELING VI

Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening

Artikel 32

De Vlaamse regering wordt ertoe gemachtigd, op voorstel van de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu en de Vlaamse minister bevoegd voor de financiën en de begroting, om kosteloos een recht van een opstal van maximum 50 jaar te verlenen aan de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening voor de grote waterbouwkundige werken die zij exploiteert op terreinen van het Vlaamse Gewest.

Het recht van opstal wordt te kostelozen titel verleend, met dien verstande dat tijdens de opstalperiode alle uitgaven voor onderhoud van de be-

staande en de oprichting van nieuwe installaties ten laste zijn van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening.

AFDELING VII

Riviervisserij

Artikel 33

In artikel 9 van de wet van 1 juli 1954 op de rivier-visserij, gewijzigd bij de decreten van 21 december 1990 en 21 december 1994, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in 1° worden de woorden “150 frank” vervangen door de woorden “3,72 euro” ;
- 2° in 2° worden de woorden “450 frank” vervangen door de woorden “11,16 euro” ;
- 3° in 3° worden de woorden “1.850 frank” vervangen door de woorden “45,86 euro”.

AFDELING VIII

Jachtdecreet

Artikel 34

In artikel 16 van het jachtdecreet van 24 juli 1991 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in 1. worden de woorden “6.000 frank” vervangen door de woorden “150 euro” ;
- 2° in 2. worden de woorden “4.200 frank” vervangen door de woorden “105 euro” ;
- 3° in 3. worden de woorden “1.500 frank” vervangen door de woorden “40 euro”.

AFDELING IX

Milieuvergunningen

Artikel 35

In artikel 19bis, § 3. van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, ingevoegd bij decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in 1° worden de woorden “20.000 frank” vervangen door de woorden “495,79 euro” ;
- 2° in 2° worden de woorden “10.000 frank” vervangen door de woorden “247,89 euro” ;
- 3° in 3° worden de woorden “5.000 frank” vervangen door de woorden “123,95 euro” ;
- 4° in 4° worden de woorden “2.500 frank” vervangen door de woorden “61,97 euro” ;
- 5° in 5° worden de woorden “250 frank” vervangen door de woorden “6,2 euro”.

Artikel 36

In artikel 19ter van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 1 wordt tussen het woord “kennisgevingsdossier” en de woorden “met betrekking tot”, het woord “of toelatingsaanvraag” ingevoegd ;
- 2° § 2 wordt vervangen door wat volgt :

“§ 2. Het bedrag van het in § 1 bedoelde dossierrecht wordt vastgesteld als volgt :
- 1° voor elke kennisgeving (of in voorkomend geval een toelatingsaanvraag) bij een eerste ingeperkt gebruik :

- van risiconiveau 1 : 123,95 euro ;
 - van risiconiveau 2 : 247,89 euro ;
 - van risiconiveau 3 : 1.239,47 euro ;
 - van risiconiveau 4 : 2.478,94 euro ;
- 2° voor een kennisgeving voor een volgend ingeperkt gebruik, voor een aanpassing of een hernieuwing van een volgend ingeperkt gebruik :
- van risiconiveau 1 : 61,97 euro ;
 - van risiconiveau 2 : 123,95 euro ;
- 3° voor een toelatingsaanvraag voor een volgend ingeperkt gebruik, voor een aanpassing of een hernieuwing van het volgend ingeperkt gebruik :
- van risiconiveau 2 : 247,89 euro ;
 - van risiconiveau 3 : 1.239,47 euro ;
 - van risiconiveau 4 : 2.478,94 euro ;
- 4° voor een heroverweging van een beslissing van de bevoegde instantie met betrekking tot ingeperkt gebruik :
- van risiconiveau 2 : 123,95 euro ;
 - van risiconiveau 3 : 247,89 euro ;
 - van risiconiveau 4 : 371,84 euro.” ;
- 3° een § 3 wordt ingevoegd, die luidt als volgt :
- “§ 3. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder :
- 1° micro-organisme : elke cellulaire of niet-cellulaire microbiologische entiteit met het vermogen tot replicatie of tot overbrenging van genetisch materiaal, met inbegrip van virussen, viroïden, dierlijke en plantencellen in cultuur ;
- 2° organisme : elke biologische entiteit, met inbegrip van micro-organismen, met het vermogen tot replicatie of tot overbrenging van genetisch materiaal ;
- 3° menselijke pathogenen : de micro-organismen, de celculturen en de menselijke endo-
- parasieten, met inbegrip van hun genetisch gemodificeerde derivaten, die bij de immunocompetente mens een infectie, een allergie of een vergiftiging kunnen veroorzaken ;
- 4° zoöpathogenen : de micro-organismen, de celculturen en de endoparasieten, met inbegrip van hun genetisch gemodificeerde derivaten, die bij het immunocompetente dier een infectie, een allergie of een vergiftiging kunnen veroorzaken ;
- 5° fytopathogenen : de micro-organismen en de organismen, met inbegrip van hun genetisch gemodificeerde derivaten, die bij de gezonde plant een ziekte kunnen veroorzaken ;
- 6° genetisch gemodificeerd micro-organisme (GGM) of organisme (GGO) : een micro-organisme of een organisme waarvan het genetisch materiaal gewijzigd is op een wijze die van nature of door voortplanting of natuurlijke recombinatie niet mogelijk is ;
- 7° kennisgeving : het indienen van documenten met de vereiste gegevens met het oog op het uitoefenen van activiteiten van risiconiveau 1 of 2 ;
- 8° toelatingsaanvraag : het indienen van documenten met de vereiste gegevens met het oog op het bekomen van een toelating voor de uitoefening van activiteiten met risiconiveau 3 of 4 ;
- 9° ingeperkt gebruik : elke activiteit waarbij organismen genetisch worden gemodificeerd of waarbij dergelijke GGO's en/of pathogene organismen worden gekweekt, opgeslagen, getransporteerd, vernietigd, verwijderd of anderszins gebruikt en waarbij specifieke inperkingsmaatregelen worden gebruikt om het contact van die organismen met de bevolking in het algemeen en het milieu te beperken ;
- 10° eerste ingeperkt gebruik : elk ingeperkt gebruik binnen een op basis van rubriek 51 vergunde inrichting, waarvoor nog niet eerder een kennisgeving werd gedaan of een toelating werd gegeven, van eenzelfde of hoger risiconiveau ;
- 11° volgend ingeperkt gebruik : elk ingeperkt gebruik binnen een op basis van rubriek 51 vergunde inrichting, waarvoor reeds een kennisgeving werd gedaan of een toelating

werd gegeven, van eenzelfde of hoger risico-niveau.”.

HOOFDSTUK IV

Economie

Artikel 37

In artikel 1, § 3 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 worden de woorden “100 miljoen frank” vervangen door “2.500.000 euro”.

HOOFDSTUK V

Fonds Vlaanderen-Azië

Artikel 38

Artikel 23 van het decreet van 20 december 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997 wordt afgeschaft.

De uitstaande rechten en verplichtingen van het Fonds Vlaanderen-Azie worden bij opheffing van het Fonds overgedragen naar het Vlaams Gewest.

HOOFDSTUK VI

Fonds voor het Flankerend Economisch Beleid – Hermesfonds

Artikel 39

§ 1. Er wordt een Fonds voor Flankerend Economisch Beleid opgericht, hierna te noemen het Hermesfonds.

§ 2. Het Fonds heeft rechtspersoonlijkheid. De bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, die van toepassing zijn op de instellingen van categorie A zijn op het Fonds van toepassing voorzover er in dit decreet niet wordt van afgeweken.

§ 3. De middelen van het Fonds zijn :

- a) een jaarlijkse dotatie ten laste van de algemene uitgavenbegroting van het Vlaams Gewest ;
- b) de terugbetaling van sommen, die voortkomen uit de uitvoering van de taken van het Fonds ;
- c) de tegemoetkoming van de Europese Gemeenschap in de uitgaven van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling ;
- d) het eventuele saldo op het einde van het voorgaande begrotingsjaar op het Fonds.

§ 4. Het Fonds neemt voor zijn rekening de uitgaven die voortvloeien uit :

- a) de toepassing van decretale bepalingen met betrekking tot het economisch ondersteuningsbeleid, inclusief de toepassing van de wet van 30 december betreffende de economische expansie, de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering en het decreet van 15 december 1993 tot bevordering van de economische expansie in het Vlaamse Gewest ;
- b) De studies in verband met het economisch ondersteuningsbeleid ;
- c) Elke andere uitgave die kadert in het sociaal, economisch en regionaal beleid van de Vlaamse regering.

§ 5. De Vlaamse regering beschikt over de kredieten van het Fonds voor al wat dienen kan in het raam van het sociaal, economisch en regionaal ondernemingsbeleid.

§ 6. Het Fonds neemt de op 31 december 2001 uitstaande rechten en plichten lastens het Fonds voor de Economische Expansie en Regionale Reconversie – Grote Ondernemingen en lastens het Fonds voor de Economische Expansie en Regionale Reconversie – Kleine Ondernemingen over.

De middelen die voortvloeien uit de overgedragen rechten en plichten worden gevoegd bij de financiële middelen van het Fonds.

§ 7. De op 31 december 2001 beschikbare saldi van het Fonds voor de Economische Expansie en Regionale Reconversie – Grote Ondernemingen en het Fonds voor de Economische Expansie en Regionale Reconversie – Kleine Ondernemingen worden overgedragen naar het Fonds.

§ 8. De Vlaamse regering stelt jaarlijks een verslag op over de werking en het beheer van het Fonds. Het verslag wordt aan het Vlaams Parlement meegedeeld voor 30 juni van het daaropvolgende jaar.

§ 9. De Vlaamse regering regelt de werking en het beheer van het Fonds. Zij stelt de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden van haar diensten ter beschikking van het Fonds en kan, overeenkomstig de ter zake geldende algemene beginselen, sommige van haar bevoegdheden delegeren aan de leidend ambtenaar die zij daartoe aanwijst.

§ 10. Artikelen 1 en 2 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 worden opgeheven.

HOOFDSTUK VII

Financiën

AFDELING I

Fonds Onroerende Goederen

Artikel 40

Artikel 19, § 3, tweede lid van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, gewijzigd bij decreet van 22 november 1995, wordt vervangen door wat volgt :

“De middelen van het Fonds Onroerende Goederen, zoals bedoeld in § 2, tweede lid van dit artikel, worden aangewend voor het beheer, de uitrusting, de geschiktmaking, de sanering, het onderhoud en de aankoop van gronden in het kader van het Cargovilproject. Na beëindiging van het project kan het saldo besteed worden aan aanvullende infrastructuurwerken in de provincie Vlaams-Brabant.”

AFDELING II

NV Koloniën Invest

Artikel 41

De akte van 25 april 2001 houdende erfpacht door de Vlaamse Gemeenschap aan de Naamloze Vennootschap “Koloniën Invest” van een administratief gebouw gelegen te Brussel, Koloniënstraat 29-31 en Kanselarijstraat 17-17A, voor een periode van 60 jaar en mits een canon voor de totale erfpachtperiode van 236.500.000 BEF, wordt goedgekeurd.

AFDELING II

Personenbelasting

Artikel 42

Het decreet van 22 december 2000 houdende toekenning van een korting op de personenbelasting, wordt opgeheven vanaf aanslagjaar 2002.

AFDELING IV

Succesierechten

Artikel 43

Artikel 50 van het Wetboek der successierechten, vervangen bij decreet van 20 december 1996, wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 50

Een verkrijging tussen een stiefouder en een stiefkind wordt gelijkgesteld met een verkrijging in rechte lijn. Dezelfde gelijkstelling geldt voor de verkrijging tussen een kind van een persoon die met de erflater samenwoont en de erflater, evenals

voor een verkrijging tussen een persoon die met een ouder van de erflater samenwoont en de erflater. In het laatste geval van gelijkstelling voldoet de legataris aan de vereiste van samenwonen met een ouder van de erflater, indien hij met die ouder op de dag van het overlijden overeenkomstig de bepalingen van boek III, titel Vbis, van het burgerlijk wetboek samenwoonde, of indien hij bewijst, door alle middelen maar met uitzondering van de eed, dat hij met die ouder op het ogenblik van het overlijden reeds sedert één jaar ononderbroken een gemeenschappelijke huishouding voerde.

Een verkrijging tussen uit de echt gescheiden of van tafel en bed gescheiden personen en een verkrijging tussen ex-samenwonenden wordt alleen indien er gemeenschappelijke afstammelingen zijn gelijkgesteld met een verkrijging tussen echtgenoten of tussen samenwonenden. De ex-samenwonende legataris moet om het voordeel van de gelijkstelling te genieten bewijzen dat hij met de erflater heeft samengewoond overeenkomstig de bepalingen van boek III, titel Vbis, van het burgerlijk wetboek, of, door alle middelen maar met uitzondering van de eed, dat hij met de erflater gedurende minstens één jaar ononderbroken een gemeenschappelijke huishouding heeft gevoerd.”.

Artikel 44

Artikel 56 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij decreet van 20 december 1996 en gewijzigd bij decreet van 15 juli 1997, 30 juni 2000 en 1 december 2000, wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 56

De rechten van successie verschuldigd uit hoofde van een verkrijging in de rechte lijn, tussen echtgenoten of tussen samenwonenden worden, indien de netto-verkrijging niet meer bedraagt dan 50.000 EUR, verminderd met 500 EUR vermenigvuldigd met $[1 - (\text{netto-verkrijging} / 50.000)]$

De rechten van successie verschuldigd uit hoofde van een verkrijging door een broer of zuster worden, indien de netto-verkrijging groter is dan 20.000 EUR en niet meer bedraagt dan 75.000 EUR, verminderd met 2.500 EUR vermenigvuldigd met $[1 - (\text{netto-verkrijging} / 75.000)]$. Indien de netto-verkrijging gelijk is aan of minder is dan 20.000 EUR, worden die rechten verminderd met

2.000 EUR vermenigvuldigd met (netto-verkrijging / 20.000).

De rechten van successie verschuldigd uit hoofde van de samengenomen verkrijgingen door andere personen dan erfgenamen in de rechte lijn, de echtgenoot, samenwonenden of broers en zusters worden, indien de som van hun netto-verkrijgingen groter is dan 12.500 EUR en niet meer bedraagt dan 75.000 EUR, verminderd met 2.500 EUR vermenigvuldigd met $[1 - (\text{som van de netto-verkrijgingen} / 75.000)]$. Indien de som van hun netto-verkrijgingen gelijk is aan of minder is dan 12.500 EUR, worden die rechten verminderd met 2.000 EUR vermenigvuldigd met (som van de netto-verkrijgingen / 12.500). De overeenkomstig dit lid bekomen vermindering wordt omgeslagen over de betrokken erfgenamen in verhouding tot hun aandeel in de samengenomen verkrijgingen.

Is het recht van overgang bij overlijden verschuldigd voor verkrijgingen als bedoeld in het eerste, tweede en derde lid, dan geldt dezelfde rechtenvermindering met dien verstande dat dan rekening gehouden wordt met de bruto-verkrijging.

De door een kind van de overledene verschuldigde rechten worden verminderd met 75 EUR voor elk vol jaar dat nog moet verlopen tot het de leeftijd van eenentwintig jaar bereikt. De door de overlevende echtgenoot of samenwonende verschuldigde rechten worden verminderd met de helft van de verminderingen die de gemeenschappelijke kinderen overeenkomstig dit lid genieten. Deze verminderingen zijn van toepassing ongeacht de netto-verkrijgingen van de rechthebbenden en bovenop de vermindering waarop ze krachtens het eerste of het vierde lid recht hebben.”.

HOOFDSTUK VIII

VIPA

Artikel 45

Bij projecten van een geraamd bedrag van 15 miljoen euro of meer, ingediend in toepassing van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, kan de vastlegging van de subsidiebelofte gespreid worden over meerdere jaren. Dit in afwijking van artikel 2, 8° en artikel 11, § 1 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 20 december 1996.

Dit artikel is van toepassing op de subsidiebeloften verleend in 2002.

HOOFDSTUK IX

Media

Artikel 46

Artikel 16 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 16

De beheersovereenkomst regelt in het bijzonder de volgende aangelegenheden :

1° de meetbare doelstellingen met betrekking tot het radio- en televisieaanbod, uitgaande van de openbare omroepopdracht van de VRT en de vooropgestelde strategie die invulling geeft aan de openbare omroepopdracht zoals bepaald in artikel 8.

De meetbare doelstellingen hebben onder meer betrekking op de kwaliteitscontrole en op hetzij bereikcijfers, hetzij waarderingscijfers ;

2° de doelstellingen betreffende de innovatieve media-projecten, hierna genoemd de e-vrt projecten, uitgaande van de openbare omroepopdracht van de VRT en de vooropgestelde strategie die invulling geeft aan de openbare omroepopdracht zoals bepaald in artikel 8, inzonderheid artikel 8, § 5 ;

3° de doelstellingen betreffende het personeelsbeleid, het financiële beleid, technologie en transmissie ;

4° de berekening van de enveloppe aan financiële middelen noodzakelijk voor het verzorgen van het openbare radio- en televisieaanbod, bedoeld in 1° van dit artikel, en de uitbetalingsmodaliteiten ervan.

De enveloppe wordt, uitgaande van de kostprijs verbonden aan het verzorgen van het openbare radio- en televisieaanbod, bedoeld in 1° van dit

artikel, in 2002 bepaald op 229,326 miljoen euro. Dit bedrag wordt gedurende de looptijd van de beheersovereenkomst 2002-2006, vanaf 1 januari 2003 jaarlijks verhoogd met 4 procent, voorzover aan de resultaatsverbintenissen en de voorwaarden gesteld in de beheersovereenkomst is voldaan.

De bepalingen van de Europese Richtlijn 80/723/ EEG van de Commissie van 25 juni 1980 betreffende de doorzichtigheid in de financiële betrekkingen tussen lidstaten en openbare bedrijven en de financiële doorzichtigheid binnen bepaalde ondernemingen zijn van toepassing ;

5° de berekening van de algemene middelen voor de werking van e-vrt, afgezien van de middelen noodzakelijk voor de uitvoering van de e-vrt projecten zelf, bedoeld in 2° van dit artikel, en de uitbetalingsmodaliteiten ervan.

Die algemene middelen worden voor 2001 bepaald op 3,099 miljoen euro. Dit bedrag wordt gedurende de looptijd van de beheersovereenkomst 2002-2006, vanaf 1 januari 2002 jaarlijks als volgt aangepast voorzover aan de resultaatsverbintenissen en de voorwaarden gesteld in de beheersovereenkomst is voldaan, voor 2002 3,223 miljoen euro, voor 2003 3,347 miljoen euro, voor 2004 3,471 miljoen euro, voor 2005 3,619 miljoen euro, voor 2006 3,768 miljoen euro ;

6° het uitbrengen van een jaarlijks rapport vóór 1 juni van het volgend jaar betreffende de evaluatie van de uitvoering van de beheersovereenkomst gedurende het afgelopen kalenderjaar alsook andere documenten die jaarlijks, al dan niet ter goedkeuring door de Vlaamse regering, dienen voorgelegd te worden ;

7° de maatregelen bij niet-naleving door een partij van haar verbintenissen die voortvloeien uit de beheersovereenkomst.”.

Artikel 47

In artikel 18 van dezelfde decreten wordt artikel 16, 4° vervangen door artikel 16, 6°.

HOOFDSTUK X

Energie

AFDELING I

Elektriciteitsvoorziening

Artikel 48

Artikel 5bis van de wet van 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening, ingevoegd door het decreet van 22 december 1999, wordt opgeheven.

Artikel 49

In artikel 19 van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt wordt na het eerste lid een nieuw lid ingevoegd dat luidt als volgt :

“De gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verlenen hun medewerking aan de netbeheerders voor de uitvoering van de openbare dienstverplichtingen, bedoeld in het eerste lid. De Vlaamse regering bepaalt de vorm waaruit deze medewerking zal bestaan.”.

AFDELING II

Elektriciteitsmarkt

Artikel 50

In artikel 23 van het decreet van 17 juli 2000 houdende organisatie van de elektriciteitsmarkt wordt het eerste lid van § 2 vervangen door wat volgt :

“§ 2. Het aantal groenestroomcertificaten dat door een netbeheerder of door een houder van een leveringsvergunning in een bepaald jaar moet worden voorgelegd, wordt vastgesteld met toepassing van de volgende formule :

$$C = G \times E_v$$

waarbij

- C = het aantal in jaar n voor te leggen groenestroomcertificaten, uitgedrukt in MWh (1000 kWh) ;
- E_v = de totale hoeveelheid geleverde elektriciteit aan eindafnemers via het distributienet in het jaar n-1 (in MWh) ;
- G = het minimaal te halen percentage in het jaartal n.”.

Artikel 51

Artikel 37, § 7 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

“§ 7. De opbrengst van de administratieve geldboeten, vermeld in § 1, wordt gestort in de Vlaamse middelenbegroting, met uitzondering van de opbrengst van de administratieve geldboeten opgelegd bij niet-naleving van de openbare dienstverplichtingen, opgelegd ter uitvoering van artikel 19, die in het Energiefonds wordt gestort.

De opbrengst van de administratieve geldboeten, vermeld in § 2, komt ten gunste van het Fonds Hernieuwbare Energiebronnen, bedoeld in artikel 26.”.

HOOFDSTUK XI

Sociaal Impulsfonds

Artikel 52

Artikel 5 van het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds, gewijzigd bij de decreten van 10 december 1996, 19 december 1997, 19 december 1998 en 22 december 1999 wordt als volgt gewijzigd :

“Van het bedrag van het vastleggings- en ordonanceringskrediet van de basisallocatie 43.11 wordt voor 2002 een bedrag van 1.000.000 euro voorafgenomen voor communicatie Stedenbeleid. Deze voorafname wordt ingeschreven in het programma

53.2 op basisallocatie 12.05 (libellé Communicatie Stedenbeleid).

Artikel 53

In artikel 3, § 5, van hetzelfde decreet worden de woorden “en art. 5, tweede lid” geschrapt.

HOOFDSTUK XII

Cultuur

AFDELING I

Amateurkunsten

Artikel 54

§ 1. In artikel 15, § 1, van het decreet van 22 december 2000 betreffende de amateurkunsten wordt het woord “minimum” vervangen door het woord “maximum”.

§ 2. Artikel 15, § 6 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

AFDELING II

Volksontwikkelingswerk

Artikel 55

§ 1. In artikel 34, 6°, van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingswerk, gewijzigd bij decreten van 20 december 1996, 19 december 1997, 20 juni en 22 december 2000, wordt de zinsnede “deze uitzondering geldt slechts gedurende de eerste zes jaar van de toepassing van dit decreet” vervangen door de volgende zinsnede : “ deze uitzondering geldt tot het einde van het werkjaar 2002”.

§ 2. In artikel 35 van hetzelfde decreet wordt § 2 vervangen door wat volgt :

“§ 2. De regeling vervat in § 1 geldt tot het einde van het werkjaar 2002.”.

AFDELING III

Opheffing Koninklijke Besluiten

Artikel 56

Het Koninklijk Besluit van 5 september 1921 betreffende de aanvragen om toelagen aan naschoolse werken, gewijzigd bij Koninklijk Besluit van 4 april 1925, wordt met ingang van 1 januari 2002 opgeheven.

Artikel 57

Het Koninklijk Besluit van 18 september 1969 tot subsidiëring van speciale activiteiten voor volksontwikkeling wordt met ingang van 1 januari 2002 opgeheven.

HOOFDSTUK XIII

Brusselse Aangelegenheden

AFDELING I

Euro

Artikel 58

In artikel 8, § 1, 2° van het decreet van 5 juli 1989 tot organisatie van het toezicht op de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden de bedragen in Belgische frank vervangen door bedragen in euro :

“50 miljoen frank door 1.250.000 euro, 30 miljoen frank door 500.000 euro, 10 miljoen frank door 250.000 euro, 20 miljoen frank door 750.000 euro, 12 miljoen frank door 300.000 euro, 4 miljoen frank door 150.000 euro, 6 miljoen frank door 100.000 euro en 2 miljoen frank door 50.000 euro.”.

Artikel 59

In artikel 6 van het decreet van 1 juli 1994 tot regeling van de overdracht van roerende en onroerende goederen van de Vlaamse Gemeenschap aan de

Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt het bedrag van "50 miljoen frank" vervangen door het bedrag "1.239.467,62 euro".

Artikel 60

In artikel 7 van hetzelfde decreet wordt het bedrag van "450 miljoen frank" vervangen door het bedrag van "11.155.208,61 euro".

AFDELING II

Vlaams-Brussels Fonds

Artikel 61

Er wordt een Vlaams-Brussels Fonds opgericht, hierna het Fonds te noemen.

Het Fonds wordt opgericht als een instelling van categorie A vermeld in artikel 1 in de zin van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle van sommige instellingen van openbaar nut. De bepalingen van deze wet zijn op dit Fonds van toepassing voorzover er in dit decreet niet wordt van afgeweken.

Artikel 62

De middelen van het Fonds zijn :

- a) een jaarlijkse dotatie lastens de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap ;
- b) het gebeurlijke saldo op het einde van het voorgaande begrotingsjaar ;
- c) alle inkomsten voortvloeien uit activiteiten van het fonds ;
- d) de terugvorderingen van de ten onrechte gedane betalingen.

Artikel 63

De middelen van het Fonds kunnen aangewend worden voor initiatieven die zich prioritair richten naar inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Ge-

west, als gebruikers van voorzieningen die beschouwd kunnen worden als behorend tot de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 64

De middelen van het Fonds kunnen aangewend worden voor investeringen, overdrachten, opdrachten en werkingskosten.

Artikel 65

De Vlaamse regering stelt het personeel en materieel ter beschikking van het Fonds.

Artikel 66

De Vlaamse regering bepaalt de verdere samenstelling, bevoegdheid en werking van het Fonds.

Artikel 67

De Vlaamse regering stelt jaarlijks een verslag op over de werking en het beheer van het Fonds. Het verslag wordt aan het Vlaams Parlement meegegeeld.

HOOFDSTUK XIV

Toerisme VZW Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde van Antwerpen.

Artikel 68

“Het decreet van 30 mei 1985 betreffende de subsidiëring van de VZW Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde van Antwerpen wordt als volgt gewijzigd :

In artikel 3 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1 en § 2 wordt het woord “totale” geschrapt ;

2° in § 1, eerste lid, a), worden de woorden “49.600.000 frank” vervangen door de woorden “2.272.000 euro” ;

3° in § 1, eerste lid, b) wordt het woord “vijfjarenplan” vervangen door het woord “investeringsplan” ;

4° aan § 1 wordt een c) toegevoegd, die luidt als volgt :

“c) de jaarlijkse toekenning van een toelage voor wetenschappelijk onderzoek, waarvan de voorwaarden worden vastgelegd in een overeenkomst tussen de VZW KMDA en de bevoegde minister” ;

5° in § 1 worden in het tweede lid de woorden “decreet van 17 november 1982 houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Executieve tot bepaling voor het Nederlandse taalgebied van de verdeling der kosten voor werken aan beschermde monumenten, andere dan gebouwen bestemd voor een erkende eredienst, seminaries en pastorieën” vervangen door de woorden “besluit van de Vlaamse regering van 5 april 1995 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerken aan beschermde monumenten, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 15 oktober 1996” ;

6° § 2 wordt aangevuld als volgt :

“– het sluiten van een vijfjaarlijkse beheersovereenkomst tussen de Vlaamse regering en de VZW KMDA, voor de eerste maal voor de jaren 2002-2006, waarin de doelstellingen, de opdrachten en de voorwaarden inzake de werking worden bepaald waaraan de VZW KMDA dient te beantwoorden.”.

HOOFDSTUK XV

Slotbepaling

Artikel 71

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2002, met uitzondering van :

- artikel 5, dat in werking treedt op 1 januari 2001 ;
- artikel 6, dat in werking treedt op 1 januari 2001 ;
- artikel 9, 3°, dat in werking treedt op 1 januari 2001.

Brussel, 19 oktober 2001.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAELE

*De Vlaamse minister van Mobiliteit,
Openbare Werken en Energie,*

Steve STEVAERT

*De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid
en Gelijke Kansen,*

Mieke VOGELS

*De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd,
Sport, Brusselse Aangelegenheden
en Ontwikkelingssamenwerking,*

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

*De Vlaamse minister van Werkgelegenheid
en Toerisme,*

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

*De Vlaamse minister van Financiën en Begroting,
Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening,*

Dirk VAN MECHELEN

*De Vlaamse minister van Binnenlandse
Aangelegenheden, Ambtenarenzaken
en Buitenlands Beleid,*

Paul VAN GREMBERGEN

*De Vlaamse minister van Economie, Buitenlandse
Handel en Huisvesting,*

Jaak GABRIELS

BIJLAGE BIJ ARTIKEL 18 EN 23

Bijlage bij het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer.

1. Laag-factor

Code	Hydrogeologische hoofdeenheid	Laag-factor
0100	Quartiare aquifersystemen	1
0200	Kempens aquifersysteem	1
0300	Boom aquitard	1
0400	Oligoceen aquifersysteem	1
0500	Bartoon aquitardsysteem	1
0600	Ledo-paniseliaan Brusseliaan aquifersysteem	1
0700	Paniseliaan aquitard	1
0800	Ieperiaan aquifer	1
0900	Ieperiaan aquitardsysteem	1
1000	Paleoceen aquifersysteem	1
1100	Krijt aquifersysteem	1
1200	Jura trias Perm	1
1300	Sokkel	1

2. Gebieds-factor

de gebiedsfactor is overal gelijk aan 1.